

[1987 மார்ச் 28]

4.. அறிக்கைகள் அளித்தல்

(அ) பொதுக் கணக்குக் குழு

Thiru T. VENKATA REDDY: Hon'ble Deputy Speaker Sir, on behalf of the Chairman of the Committee on Public Accounts, I present the following Reports of the Committee:

1. Forty-sixth Report of the Committee on the paragraphs pertaining to Public Works Department in the Report of the Comptroller and Auditor General of India for the year 1980-81 (Civil).

2. Forty-seventh Report of the Committee on the paragraphs pertaining to Public Works Department in the Report of the Comptroller and Auditor General of India for the year 1981-82 (Civil).

(ஆ) பொது நிறுவனங்கள் குழு

டாக்டர் கே. சமரசம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துறைத் தலைவரவர்களே, பொது நிறுவனங்கள் குழுவின் கீழ்க்காணும் அறிக்கையை நான் இந்தப் பேரவைக்கு அளிக்கிறேன்.

இந்தியத் தணிக்கைத் துறைத் தலைவரின் 1982-83 மற்றும் 1983-84 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான அறிக்கைகளில் (வணிகம்) உணவு மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத் துறை குறித்த பத்திகள் மீதான மேற்படி குழுவின் நாற்பத்தெட்டாவது அறிக்கை.

5. வரவு-செலவுத் திட்டம், 1987-88, பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவையின் தலை நாயகர் அவர்களே, 1987-88 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை பற்றி பேசுகின்ற வாய்ப்பு தந்தமைக்கு காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தின் சார்பாக நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தாயாக நின்று, கருணையாக நிதியை அள்ளித் தருவதில் சிறப்புடையவர்கள். எப்படிப்பட்ட தாய் என்று மாணிக்கவாசகப் பெருந்தகை சொல்லுகிறபோது, “பால் நினைந்தாட்டும் தாயினும் சாலப் பரிந்து” என்று சொல்லுகிறார். குழந்தை அழாமலேயே, பால் கொடுக்க வேண்டுமென்று எண்ணுபவள் ஒரு தாய். குழந்தை அழுத பின்னாலே, பால்

1987 மார்ச் 28] [திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி]

கொடுப்பவள் ஒரு தாய். குழந்தை அழுதாலும், ஊர்க் கதையும், சினிமாத் கதையும் பேசிக் கொண்டிருப்பவள் ஒரு தாய். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கின்றபோது, நம்முடைய அமைச்சர் பெருந்தகை எத்தகைய தாய் என்பது செம்மையாகத் தெரிகிறது. எனவே இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் பேசுகின்ற வாய்ப்புக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வணக்கத்திற்குரிய இந்தியப் பேரரசின் தலைமை அமைச்சராக இருக்கும் இதய வேந்தன் திரு. ராஜீவ் காந்தியின் நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கிறபோது, நம்முடைய உள்ளமெல்லாம் பூரிக்கின்ற வகையில் இருக்கிறதென்பதை மறந்துவிட முடியாது. இந்தியாவில் பல்வேறு மாநிலங்களில் பல்வேறு கட்சிகள் ஆண்டுகொண்டிருந்தாலும், எல்லா மாநிலங்களுக்கும் இந்த ஆண்டுதான் 37 சதவிகிதம் அதிகமான உபரி நிதிநிலையை அள்ளித் தந்திருக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சி என்று பார்க்கவில்லை, எதிர்க் கட்சி என்று பார்க்கவில்லை. எல்லா மாநிலங்களுக்கும் அவர் அள்ளித் தந்துள்ளதைப் பார்க்கிறபோது உள்ளபடியே அந்த நிதிநிலை அறிக்கை மகிழ்ச்சிக்கூரியதாக இருக்கிறது. இந்தியாவைக் கட்டிக் காப்பதற்கும், இந்தியா சிறந்த எழுச்சி பெறுவதற்கும், இந்தியப் பாதுகாப்புக்கும் 12,000 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி, பலம் பொருந்திய இராணுவத்தை அமைப்பதால், இந்திய நாடு உலகத்திலுள்ள எந்த வல்லரசு நாடுகளையும் எந்த நேரத்திலும் சந்திக்கும் தன்னம்பிக்கை பெற்ற நாடாக மாறும் அளவுக்கு நிதிநிலை அறிக்கையைத் தந்திருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-30)

மேலும் ஏழை விவசாய குடும்பங்களுக்கு உரத்திற்கு இரண்டு ஆயிரம் கோடியினை ஒதுக்கியிருக்கின்றார்கள். வேளாண்மைத் துறையிலே இருக்கின்ற விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் செம்மையாக வாழ வேண்டும் என்று நிதி ஒதுக்கியிருக்கின்றார்கள்.

Unorganised agricultural sector என்று சொல்கின்ற, வேளாண்மைத் துறையினுடைய ஒருங்கிணைக்கப்படாத விவசாயக் குடும்பங்கள் பாதிக்கப்பட்ட, கேள்விக்குறியாக, உழைத்து உழைத்து வேதனை அடைந்திருக்கின்ற, வேளாண்மைக் குடியைச் சேர்ந்த விவசாயிகள் செம்மைப்பட்டு வாழ வேண்டுமென்பதற்காக, வளம் உபரி வேண்டுமென்பதற்காக, ஒன்று குழுவை அமைத்து அந்த

[திரு. ஜி. கே. ஜே. பாரதி] [1987 மார்ச் 28]

விவசாயிகளுடைய துயரைத் துடைக்கின்ற செயலைப் பார்க்கிறபோது, அந்தச் செயலை, உலக அளவிலே இருக்கின்ற அரசியல்வாதிகள் மிகப் பெரியவர்கள்கூட, எதிர்க்கின்றவர்கள் கூட, வாயடைத்துப் போகின்ற அளவுக்கு விவசாய மக்களுக்கு ஒரு சிறப்பான தன்மையை உருவாக்கியிருக்கின்றார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் இன்னும் அவருடைய திட்டங்களாக I.R.D.P.,

N.R.E.P., R.L.E.G.P. போன்ற எந்தத் திட்டமாக இருந்தாலும், அந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் ஏழையெளிய மக்கள், பாட்டாளி மக்கள், தொழிலாள மக்கள், வாழ்விலே வளம் பெற வேண்டுமென்ற அளவிலும், அந்தத் தொழிலாள மக்கள் வாழ்வில் நல்ல சிந்தனை உருவாக வேண்டுமென்பதற்காகவும் திட்டியிருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய சிந்திக்கின்ற தன்மை, இளைஞர் உலகத்திற்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது. அவர்களுடைய திட்ட எண்ணங்கள் வெளிப்படுகின்றபோது, இந்தியாவிலே இருக்கின்ற 70 கோடி மக்களுடைய வாழ்விற்கு வளத்தை உருவாக்கப் பேர்கின்றார்கள் என்ற நம்பிக்கை ஏற்படுகின்றது. அப்படி ஏற்படுகின்றபோது India is steered to Twenty-first Century என்ற உணர்வை, இந்தியாவை 21 ஆம் நூற்றாண்டிலே அழைத்துச் செல்கின்ற ஒரு மாபெரும் தலைவரைப் பெற்றிருக்கிறோம் என்ற நம்பிக்கை உணர்வைப் பெறுகிறோம். அந்த அளவுக்கு ஒரு எழுச்சியை உருவாக்கி இருக்கின்றார்கள். இன்று வெளியிட்டுள்ள அந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கின்ற போது நாம் உள்ளபடியே மகிழ்கிறோம்; பெருமையும் அடைகிறோம். அந்தப் பெருமையை அடைவதற்குக் காரணம், இங்கே இருக்கின்ற இலங்கை அகதிகளுக்குக்கூட தலைமை அமைச்சர் அவர்களுடைய நிதியிலேயிருந்து அள்ளி அள்ளித் தந்திருக்கின்றார்கள். அந்த அகதிகளுடைய வாழ்க்கையை செம்மைப்படுத்துகின்ற சூழ்நிலையை நாம் பார்க்கிறோம்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினுடைய வளமான சிந்தனையின் அடிப்படையில்தான் இங்கே கூட நம்முடைய மாநிலத்தைச் சார்ந்திருக்கின்ற அமைச்சர் அவர்கள் தோல் பொருள்களுக்கு வரிகளைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். அதை இந்தியப் பேரரசினுடைய தலைமை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்து

1987 மார்ச் 28] [திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி]

இருக்கின்றார்கள். அதன் பிறகுதான் நம்முடைய தமிழகத்தினுடைய அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள். அ்திலே ஒரு ஒற்றுமை இருக்கின்றது. அங்கே தோல் பொருள்கள் வரியைக் குறைத்ததனாலே நம்முடைய தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் அவர்கள், தமிழக அரசினுடைய தலைமை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே காலணிகளை ஏழையெளிய மக்களுக்கு அளிக்கின்றார்கள். 'கால் வயிற்று' கஞ்சியில்லை, காலுக்கு செருப்பில்லை, என்ற ஜீவா அவர்களுடைய ஜீவனுள்ள உணர்வுகளை ஒட்டி ஏழையெளிய மக்களுக்கு காலணிகளைத் தந்திருக்கின்றார்கள். வரலாற்று சிறப்புடைய ஒரு செய்தியை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. பாராட்டத்தான் வேண்டும். எதிர்க்கட்சியாக இருக்கிறோம் என்பதற்காக பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. வரலாற்று சிறப்புடைய காலணி வழங்கு திட்டத்தை அளித்திருப்பதற்கு நாம் முதலமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்து உள்ளபடியே மகிழ்வு அடைகிறோம். மேலும் இந்தியாவின் நாயகர் ஆக இருக்கும் ராஜிவ் காந்தி அவர்களும், அவரைச் சார்ந்த நம்முடைய தலைமை அமைச்சர் அவர்களும் தமிழக மக்கள் செம்மையாக வாழ வேண்டும் என்றுதான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை அளித்திருக்கின்றார்கள்.

மேலும் சில வரலாறுகளை சொல்ல வேண்டுமானால், அரியலூர் விபத்தை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அங்கே புகைவண்டிகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்ற போது பாலங்கரைத் தகர்த்தெறிந்து இருக்கின்றார்கள். அந்தக் கயவர்களை நாம் அடையாளம் கண்டுகொள்ள வேண்டும். அவர்கள் யாராக இருந்தாலும், எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், எப்படிப்பட்ட இயக்கங்களிலே இருந்தாலும், அவர்களுடைய செயல்களை, இழிசெயல்களை, கயவர் தன்மைகளை அறவே அறுத்தெறிகின்ற நிலைமைகளை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த நிலைமைகளை எல்லாம் மாற்றி முறைப்படுத்தியாக வேண்டும். மேலும் நம்முடைய தமிழகத்தினுடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் பாராட்டுகின்ற சலுகைகள் நிறைய இருந்தாலும்கூட நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி] [1987 மார்ச் 28]

நம்முடைய தமிழகத்திலே ஒரே ஒரு மொபட் நிறுவனம் நடைபெறுகிறது. அந்த மொபட்டுக்கு வரிவிலக்கு அளித்திருக்கின்றார்கள். ஆனால் அந்த மொபட் நம்முடைய தமிழகத்திலே ஒன்றுதான் செய்கிறார்கள். அந்த ஒரே ஒரு தொழிற்சாலைக்கு மட்டும் வரிவிலக்கு அளித்திருப்பது அவ்வளவு சிறப்புடையதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

தங்கத்திற்கு 2 சதவிகிதம் வரிவிலக்குக் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். அது வரவேற்கத்தக்கதுதான். தங்க நகைக்கு வரியை எடுத்துவிட்டால், நகை, வாட்டி வியாபாரம் செய்பவர்கள் ஒரு முறையான கணக்கு வைத்து இருப்பார்கள் என்ற அச்சமும் ஏற்படலாம்.

அடுத்து வெல்லத்திற்கு வரிவிதித்து இருக்கின்றார்கள். அந்த வெல்லம் தமிழ்நாட்டைப் பண்பாட்டிற்குரிய உணவு. அந்த உணவுப் பொருளுக்கு 8 சதவிகிதம் என்று வரி போட்டிருக்கின்றார்கள். தங்கத்திற்கு வரியை நீக்கிவிட்டு வெல்லத்திற்கு வரிவிதித்திருப்பது சரியல்ல.

இரும்பு, டயர், மோட்டார் வாகனங்களுக்கு ஒரு முனை வரியாக இருந்ததை இருமுனை வரியாகப் போட்டிருக்கின்றார்கள். மேலும் அதே நேரத்திலே திரைப்பட அரசுக்கங்களுக்கு பல முனை வரி என்று இருந்ததை எல்லாம் ஒரு முனை வரியாக ஆக்கியிருக்கின்றார்கள். அதுவும் ஒரு மாறுபட்ட கருத்தைத் தோற்றுவிப்பதாக இருக்கின்றது. ஓரிடத்திலே பல முனை வரியை ஒருமுனை வரியாக மாற்றினால் ஊழல்கள் ஒழிக்கப்படும் என்று சொல்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் பலமுனை வரிகளை நீக்கிவிட்டு ஒரு முனையாக ஆக்கியிருப்பது எந்தவகையில் பயன் தரும் என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். (மனி அடிக்கப்பெற்றது) ஒரே ஒரு வார்த்தை சொல்லி முடித்து விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தொகுதி பற்றி பேசி முடியுங்கள்.

1987 மார்ச் 28]

திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி: அடுத்து, 30 லட்சம் வீடுகளைக் கட்டுவதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படித் திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறபோதே செங்கல், மரம், ஆஸ்பெஸ்ட்டாஸ் ஷீட் போன்றவைகளுக்கு ஏற்கெனவே இருந்த வரியை உயர்த்தியிருப்பது எந்தவகையில் நியாயம்? இப்படி வரியை உயர்த்திவிட்டு 30 லட்சம் வீடுகளைக் கட்ட முடியுமா? மேலும் வீடுகளைக் கட்டுகின்றபோது சவுக்குக் கட்டைகளால் கட்டி விட்டு மேலே மங்கனார் ஓடு போட்டுவிடுகிறார்கள். ஆனால் நான் ஒன்றை சொல்லிக்கொள்கிறேன். இத்திட்டத்தின்கீழ் கட்டுகின்ற வீடுகளை எல்லாம் உறுதியாக சிமென்டினால் கட்ட வேண்டும். இந்த வீடுகளை சிமென்ட் மூலம் கட்டி ஏதையெனிய மக்களுக்கு வழங்கினால் அவர்கள் இந்த அரசை சிறப்போடு பாராட்டுவார்கள். அந்தவகையில் அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்களின் பெயரால் கட்டுகின்ற வீடுகளையும் சிமென்ட் மூலமாக, உறுதியாகக் கட்ட வேண்டும். செங்கல், மரம், ஆஸ்பெஸ்ட்டாஸ் ஷீட் போன்றவைகளுக்கு போட்டுள்ள கூடுதல் வரிகளைக் குறைக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சென்னை குடிநீர் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில் திருவான்மியூரிலுள்ள நிலத்தடி நீரை எடுத்து வழங்குவோம் என்று அரசு சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால் அதுகுறித்து தெளிவாக திட்டமிடலை அதுபோல் தெலுங்கு-கங்கைத் திட்டத்திற்கு எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்றும் குறிப்பில் தெளிவாக சொல்லப்படவில்லை. அவை கணாச் சொன்னால் சிறப்பாக இருக்கும். நீதி நிர்வாகத்தை செம்மைப்படுத்த அதிகமாக கட்டடங்களைக் கட்டுவதாகச் சொல்லியிருப்பதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் கண்ணப்பர் திடலில் மெட்ரோபாலிடன் 9-வது மாஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டிலே கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக நீதிபதி நியமிக்கப்படவில்லை. இம் மாதிரி தமிழகத்தில் பல்வேறு இடங்களில் நிலைமை இருக்கிறது. இம்மாதிரி காலியாக இருக்கின்ற பணியிடங்களில் நீதிபதிகளை நியமிக்காமல் இருக்கும் போது புதிதாக கட்டடங்களை மாத்திரம் கட்டுவதில் என்ன பிரயோஜனம்? ஆகவே, காலியாக இருக்கிற இடங்களில் எல்லாம் உடனடியாக நீதிபதிகளை நியமித்து, நீதி நிர்வாகத்தை இன்னும் நல்லமுறையில் செம்மைப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி] [1987 மார்ச் 28]

அடுத்து, மராட்டிய மாநிலத்தை ஒப்பிட்டுக்காட்டி அந்த மாநிலத்தைப் போல நம்முடைய மாநிலமும் வரலாற்று சிறப்புடைய தொழில் மையத்தின் மூலம் இரண்டாவது இடத்தை வகிக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அதே மராட்டியம் தான் சுகாதாரத்தில் முதன்மை இடத்தில் இருக்கிறது. ஆனால் தமிழகமோ கடைநிலையில் இருப்பதாக புள்ளிவிவரம் கூறுகிறது. ஆகவே கொசு ஒழிப்பு மற்றும் மலேரியா நோய் ஒழிப்பு போன்றவற்றில் மராட்டிய மாநிலத்தை நாமும் பின்பற்ற முடியுமா என்ற உயர்வான எண்ணத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நிதி நிலை அறிக்கையில் Plan Expenditure அதிகமாக தெரியவில்லை. Non-Plan Expenditure அதிகமாக இருப்பதால் பொருளாதார தேக்க நிலை தான் அதிகமாக உருவாகும். இதனால் இன்பிளேஷன் அதிகமாக ஆகி, நம்முடைய தமிழகம் கடைசியாக வரக்கூடிய நிலைமை உள்ளது. இதுகுறித்தும் ஆவன செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, திருவொற்றியூர் தொகுதியில் இன்னும் ஒரு காவல் நிலையம் திறக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் அந்தப் பகுதியை சென்னையோடு சேர்க்க வேண்டும். இதைப் பரிசீலிப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஒற்றியூரில் ஒரு காவல் நிலையத்தை திறக்க வேண்டும், அல்லது அந்தப் பகுதியை சென்னையோடு சேர்க்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே காவலர்கள் அதிகம் இல்லாத காரணத்தால் பல்வேறு சம்பவங்கள் நடைபெற்றதை நான் பல நேரங்களில் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறேன். அதுபோல அங்கே ஒரு தீயணைப்பு நிலையத்தையும் அமைக்க வேண்டும். திருவொற்றியூர் நகரசபையாக இருந்தாலும் சரி, கத்திவாக்கம் நகரியமாக இருந்தாலும் சரி, புழல் ஒன்றியத்தில் மொத்தமுள்ள 19 பஞ்சாயத்துக்களிலே 15 பஞ்சாயத்துக்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, மாதவரம் நகரியமானாலும் சரி, அங்கேயிருந்து சென்னை முதல் வட்டம் வரை, எல்லா இடங்களிலும் தண்ணீர் பிரச்சினை அதிகமாக இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு நிரந்தரத் தீர்வு காண வேண்டும். அந்தப்

1987 மார்ச் 28] [திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி]

பகுதிகளில் எல்லாம் தமிழக அரசு தயவுசெய்து பாதுகாக்கப் பட்ட நல்ல குடிநீர் வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியில் மணலியில் படுக்கை அறை வசதி கொண்ட, சுகாதார வசதியுடைய நல்ல மருத்துவமனை இல்லை. ஆகவே அங்கே அதிக படுக்கை அறைகள் கொண்ட, சுகாதார வசதியுடைய நல்ல மருத்துவமனை ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய பகுதியிலுள்ள காற்று மண்டலத்திலே அதிகமாக தூசு காணப்படுகிறது. விசுகின்ற தென்றல் காற்றில் கூட தூசுத் தன்மை இருக்கிறது. காற்றில் பொலுஷன் அதிகமாக இருக்கிறது. அங்கே தொழிற் கூடங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. மாசுக் கட்டுப்பாடு நிறுவனத்தின் மூலமாக தூசை கட்டுப்படுத்த வேண்டும். இப்படித்தான் புகை போக வேண்டும், இப்படித்தான் புகை அகற்றப்பட வேண்டும் என்று அங்கேயுள்ள பெரிய தொழிற்கூடங்களுக்கெல்லாம் ஐதரியமாகச் சென்று அலோசனை வழங்க வேண்டும். எப்படி பெரிய தொழிற் கூடத் திற்குள் ஹழைவது, ஏதாவது தீங்கு வந்துவிடுமோ, பாதகம் வந்துவிடுமோ ஏதாவது அச்சுறுத்தல் வந்துவிடுமோ என்றெல்லாம் எண்ணிப்பார்க்காமல் நல்லுணர்வோடு இதிலே ஈடுபட வேண்டும். நேரடியாக தொழிற்கூடங்களுக்குச் சென்று அங்கே இப்படிப்பட்ட முறையிலே புகை கக்குகிறது என்று சொல்ல வேண்டும். அங்கேயுள்ள நிலத்தடி நீர் முழுவதும் கெட்டு, விவசாயம் கெட்டுவிட்டது. ஏராளமான விவசாயிகள் இதன் காரணமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். காற்றிலுள்ள பொல்லுஷனைப் போக்க, காற்றிலுள்ள விஷத் தன்மையைப் போக்க மாசுக் கட்டுப்பாடு நிறுவனம் தகுந்த நடவடிக்கையை உடனடியாக மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஒன்றை நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதி முழுவதும் கள்ளச்சாராயம் ஆறாக பெருக்கெடுத்து ஓடுகிறது. தயவுசெய்து மன்னிக்க வேண்டும். ஒன்றிரண்டு நான் சொல்லாமல் போனால் தவறாக ஆகிவிடும். அரசு எலும் போடாவிட்டாலும் நம்முடைய காவல் துறையினரே

[திரு. ஜி. கே. ஜே. பாரதி] [1987 மார்ச் 28]

அவற்றை ஏலம் போடுவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஏலத்தை அவர்களே நடத்துகின்றபோது வருமானமும் அவர்களுக்கு போய்ச் சேர்ந்து விடுகிறது. மேலும் இவர்கள் பல சமுதாய விரோதிகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு நல்லவர்களுக்குக் கூட தீங்கு விளைவிக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, கள்ளச் சாராயத்தினுடைய கேட்டினை அறிந்த மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தயவு செய்து அதை எப்படி கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று அறிந்து விரைவாகச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு இகோடு நான் துடித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

* திரு. ஜி. கிருஷ்ணசாஸ்த்ரி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அவர்களால் அளிக்கப்பட்ட 1987-88 ஆம் ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கையினை வரவேற்கிறேன், போற்றுகிறேன். வரிவிலக்கு குறித்து சம்பந்தப்பட்ட துறையின் வியாபாரச் சங்கங்கள் பாராட்டுதலையும், மகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்திருக்கின்றன. மாண்புமிகு இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே வாழும் ஏழை நலிந்த பிரிவு மக்கள்மீது தாயுள்ளத்தின் பாசமிரு கருணையோடு 3 ஆண்டுகளில் 30 இலட்சம் வீடுகளைக் கட்டும் திட்டத்தையும், கிராமப்புறங்களிலே பணிக்குச் செல்லும் ஏழைத் தாய்மார்களுக்கு இலவசக் காலணிகளை வழங்குகின்ற திட்டத்தையும் இச்சபையிலே அறிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சபையில் குறை சொல்லிக் கூறியிருப்பவர்கள் கவனித்திருக்க வேண்டும். இந்தியாவிலே எந்த ஒரு மாநிலத்திலேயும் இதுவரை அறிவித்திராத ஒரு மாபெரும் உன்னதமான திட்டமாகிய இலவசக் காலணி வழங்கும் திட்டத்தை மாண்புமிகு இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஒப்பற்ற சாதனை எனும் வைரங்கள் கொண்ட மனிமகுடத்தில் இந்தத் திட்டம் விலைமதிப்பிட முடியாத மாணிக்கக் கல்லாகவும் கோவரினார் வைரம் போன்றும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்றால் அது மிகையாகாது.

1987 மார்ச் 28] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணராஜ்]

வருமுன் காப்பது நல்லது, பிரவேஷன் ஈஸ் பெட்டர் தேன் க்யூர்' என்பதற்கேற்ப மாண்புமிகு இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டு இறுதியில் அனைத்து மாவட்ட கலெக்டர்களையும் அழைத்து, குடிநீர்ப் பற்றாக்குறையினைப் போக்கவும், வறட்சினை இவ்வாண்டு சமாளிக்கவும் தமிழக மக்களுக்கு உதவுமாறுபொருட்டு ஆழ்குழாய்க் கிணறுகளை உடனடியாக அமைக்கவும், லாரி, டிராக்டர் மூலம் குடிநீர் வழங்கும்படி செய்யவும் போர்க்கால நடவடிக்கையைப் போல் எடுத்து உத்தரவு வழங்கியதை இம்மாதம் நந்தில் இருப்பவர்கள் மறந்திருக்க முடியாது என்று கருதுகிறேன். இப்படி எதிர்நோக்கிச் செயல்படும் மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சியைக் குறை கூறுகின்றவர்கள் இவற்றையெல்லாம் கவனித்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், நலிந்த பிரிவினருக்கும், ஆதரவற்ற முதியோர்களுக்கும், அன்றாடம் உழைத்து கூலி பெற்று வாழும் தொழிலாளர்களுக்கும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அளித்துள்ள சமூக நலத் திட்டங்களை மணிமேகலையின் அமுதகசாயோடு ஒப்பிடலாம்; அள்ளி வழங்கும் காமதேனுவோடு ஒப்பிடலாம், கற்பக விருட்சமாக ஒப்பிடலாம் என்று தோன்றுகிறது.

வரிச்சலுகையால் 15 கோடி ரூபாய் அரசுக்கு இழப்பு ஏற்பட்டாலும் அதை அறிவித்திருப்பதற்காக இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை பாராட்டத்தான் வேண்டும். தாயுள்ளம் கொண்ட மாண்புமிகு இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கிராமப்புற மக்கள் தொலைக்காட்சியிலே மகிழ்ச்சியோடு கண்டு களிக்கின்ற விதத்தில், வாழ்க்கையை வளமாக்கவும், சத்துணவு, வேளாண்மை, சுகாதாரம், முதியோர் கல்விக்காக 87 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் வீடியோ கேசட்டுகளை மையத் தொடர்பு தகவல் அமைப்பது குறித்துக் கூறியிருப்பதைப் போற்றத்தான் வேண்டும். உடன், ஒவ்வொரு ஊராட்சிக்கும் வீடியோ கேசட்டு, வி.சி.பி.-களை வழங்குகின்ற திட்டமானது சிறப்பான திட்டம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கிராமப்புற மக்களின் மேம்பாடான வாழ்க்கைக்கு இந்த டி.வி. யில் ஒளிபரப்பும் திட்டம்

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணராஜ்] [1987 மார்ச் 28]

உன்னுகோல் போன்று அமைந்து அவர்களுக்குத் துணையாக இருக்கும் என்பதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். கிராமப்புற மக்கள் இதை வரவேற்கிறார்கள்.

தமிழகத்தில் கோ-ஆப்டெக்ஸ் நிறுவனத்திற்கும், கைத்தறி தொடக்க சங்கங்களுக்கும் தள்ளுபடி விற்பனைக்கு வழங்குகின்ற தற்போதுள்ள கைத்தறிக் கொள்கையில், வரையறுக்கப்பட்ட தொகை 10 கோடி ரூபாயாக இருக்க, 37 கோடி ரூபாய் அளவிற்குத் தமிழக அரசு அளித்ததற்காக கைத்தறி நெசவாளர் சார்பாக என் நெஞ்சார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சேலம் அம்மாப்பேட்டை கைத்தறி சொசைட்டியில் தேங்கிக் கிடக்கும் 100 ஆம் நம்பர் வேட்டிகளும், மற்றும் சில ரகங்களும் சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு உள்ளது. இதனால் நிதிநிலைமை மிகவும் மோசமான நிலையிலே உள்ளது. இந்தச் சங்கத்தைக் காப்பாற்றவும், கைத்தறி நெசவாளர்களை வாழவைக்கவும் அரசு அருள்கூர்ந்து கோ-ஆப்டெக்ஸ் மூலம் இந்த ஒரு கோடி ரூபாய் ஸ்டாக்கை கொள்முதல் செய்ய நான் அன்புடன் வேண்டுகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே கைத்தறிக் துணிகளுக்கு சாயம் தோய்க்கும் சாயச் சாலை பயன்படுத்தும் நாப்தாவுக்கு வரி விலக்கு அளித்திருப்பதை அவர்கள் பாராட்டுகிறார்கள்; நானும் பாராட்டுகிறேன்; வரவேற்கிறேன்.

லேபர் காண்ட்ராக்ட் அடிப்படையில் குடிசைத் தொழிலாக கையினால் சாயம் தோய்க்கும் தொழிலை நடத்துகின்றவர்கள் வரி விதிப்பின் மூலம் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருப்பது அரசுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இது குறித்து என்னுடைய தொகுதியி் விருந்து கைத்தறிக் துணிக்கு சாயம் தோய்க்கும் உரிமையாளர் சங்கத்திலிருந்து ஒரு வேண்டுகோள் மனுவை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களிடம் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அரசு அதைப் பரிசீலனை செய்து, குடிசைத் தொழிலாக சாயம் தோய்க்கும் தொழிலை நடத்தி வருகின்றவர்களுக்கு வரி விலக்கு அளித்து, ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று மிகவும் பணிவன்போடு மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தாய் உள்ளம் கொண்டு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அருள்கூர்ந்து இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டுகிறேன்.

1987 மார்ச் 28] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணராஜ்]

இணக்க வரி இல்லாத இடங்களில் திரை அரங்குக்குத் தனித் தனியாக ஆறு வகையான வரிவிதிப்பு இருந்துவந்ததை ஒட்டு மொத்தமாக ஒரே வரியாக மாற்றியிருப்பதை நான் பாராட்டி வரவேற்கிறேன். திரைப்படத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் நான் இதை மனதார வரவேற்று, இதுகுறித்து எனது சொந்தக் கருத்தை இந்தச் சபையில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஏற்கெனவே டி.வி. மூலமாகவும் வீடியோ கேசட் மூலமாகவும் தமிழ்நாட்டில் தமிழ் திரைப்படத் தொழில் பெரிதும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதனால் சில இடங்களில் திரையரங்குகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் சில இடங்களில் மூடப்பட விருக்கின்றன. அது மட்டுமல்லாமல் ஆங்கிலப் படங்களினால் இன்று தமிழ்த் திரைப்படங்களுக்கான வசூல் சற்று குறைந்துள்ளது. அதனால் நலிவடைந்துள்ளார்கள் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்படி இருக்கும் இந்தத் தருணத்தில் அண்டை மாநிலமான கேரளத்தில் ஒட்டுமொத்தமாக மொத்த வசூலில் (கிராஸ் கலெக்ஷன்) சுமார் 40 சதவீதத்தைத்தான் வரியாக வசூல் செய்கிறார்கள். இந்த அளவுக்குத்தான் அங்கே வரி விதிக்கப் பட்டுள்ளது. எனவே மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கருணையோடு திரையரங்கு உரிமையாளர்கள் சங்கம், திரைப் பட விநியோகஸ்தர்கள் சங்கம் ஆகியவற்றின் கோரிக்கைகளை அனுமதித்து, நல்லமுறையில் பரிசீலனை செய்து, தற்போது இருக்கும் 55 சதவீத வரியை 50 சதவீதமாக குறைக்க வேண்டுமென்று அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். தற்போதுள்ள வரி விதிப்பினால் திரைப்படத் தொழில், இந்தத் துறை சம்பந்தப் பட்டவர்கள் நலிந்துவிடக் கூடாது என்ற நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையிலே நான் இந்த வேண்டுகோளை வைக்கிறேன். இதை நல்லமுறையில் பரிசீலித்து மொத்த அனுமதிக்க கட்டணத்தில் 50 சதவீதத்திற்கும் குறைவான வரியை விதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியில் திருச்சி மெயின் ரோட்டில் புனிக்குத்தி வீரன் சமாதி இடத்தில் இருந்த ஆக்கிரமிப்பை அப்புறப்படுத்தி வேலி போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இடத்தில் கைத்தறி-விசைத் தறி மல்டிபார்ப்பஸ் காம்ப்ளக்ஸ் கட்டுவதற்கு முடிவு செய்திருக்க

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணராஜ்] [1987 மார்ச் 28]

கிறோம். இப்போது மீண்டும் வேலி போடப்பட்ட அந்த இடத்தில் ஆக்கிரமிப்பு செய்திருப்பதனால் அவர்களை அப்புறப் படுத்தி, உடனடியாக கோ-ஆப்டெக்ஸ் கட்டடம் போல் 3 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள ஒரு கட்டடத்தை அங்கே கட்ட வேண்டுமென்ற ஒரு வேண்டுகோளை அவைமுன் வைக்கிறேன்.

சேலம் மாவட்டம் கைத்தறி-விசைத்தறி அதிகமாக உள்ள ஒரு மாவட்டம். அவர்கள் எல்லாம் நல்லமுறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகின்ற வகையில் அந்தக் கட்டடம் அமைய வேண்டுமென்று வேண்டுகிறேன். ** அவர் அரசுக்கு ஒத்துழைப்பு நல்காததால் அச்சுவான் ஏரி என்ற இடத்தில் பேருந்து நிலையம் கட்டுவதற்கான அந்தப் பணி நிறுவிட்டது. . .

திரு. மா. மணிமாறன்: துணைத் தலைவரவர்களே, தனிப் பட்ட நபரைப்பற்றி குற்றச்சாட்டு சொல்வது சரியல்ல, அதை நீக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தனிப்பட்டவர் மீது குற்றச்சாட்டுச் சொல்வது சரியல்ல. அதை அவைக் குறிப்பி விருந்து நீக்கிவிடுகிறேன். மற்ற உறுப்பினர்களும் இந்த நெறி முறையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-50)

திரு. ஜி. கிருஷ்ணராஜ்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீண்ட ஆண்டுகளாக உயர்நீதி மன்றத்தில் விக்டோரியா டாக்கீஸ் இடத்தை காலி செய்ய வழக்கு இருந்தது. சேலம் மையப் பேருந்து நிலையத்தை விரிவு செய்ய அந்த இடம் அவசியம் தேவை என்ற அடிப்படையில் உச்சநீதிமன்றத்தில் வாத்தாடிப் பெற்ற நிலைமையில் சேலம் நகராட்சித் தலைவர் அவர்கள் அறிக்கையிலே அந்த இடத்திலே கடைகளைக் கட்டி வாடகைக்கு விடுகின்ற வகையில் அறிவிப்பு விடுத்திருப்பது மிகவும் வருத்தத்திற்குரியது. எனவே அந்த இடத்திலே பேருந்து நிலையத்தை விரிவாக்கம் செய்கின்ற பணிக்கான

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1987 மார்ச் 28] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணராஜ்]

உத்தரவை உடனே வழங்க வேண்டுமென்று பொது மக்கள் சார்பாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன் அந்த இடத்தில் உள்ள போக்குவரத்து நெரிசலைப் போக்கவும், மற்றும் அந்த இடத்தில் பயணிகளின் அவசியத்தை முன்னிட்டும் போர்க் கால அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுக்க உத்தரவு வழங்க வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சேலத்தில் குகைப் பகுதியில் மக்கள் அதிகமாக வாழ்கிறார்கள். எனவே அங்கே குகைப் பகுதிக்கென்று குடிநீர் வழங்க தனியாக மேல்நிலைத் தொட்டிகளை அமைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். உலக வங்கியின் நிதியுதவியோடு 10 மேல்நிலைத் தொட்டிகள் குடிநீர் வழங்க கட்டிக் கொடுக்கப்பட இருக்கின்றன. அந்தப் பணிகளை ஒரே நேரத்தில் அதாவது இந்த ஆண்டுக்குள்ளாக பூர்த்தி செய்து கொடுக்க அரசு உத்தரவு வழங்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குகை, கருங்கல்பட்டி, களரம்பட்டி போன்ற பகுதிகளில் உள்ள மக்களின் தேவையைக் கருத்தில் கொண்டு ஒரு காவல் நிலையம் அமைக்க வேண்டும். இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே நான் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். அந்தக் கோரிக்கையை ஏற்று இவ்வாண்டு அந்தக் காவல் நிலையத்தை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் 80 போல்வெல்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவற்றைப் பொறுத்தவரையில் எந்தவிதமான விழாக் களையும் ஆளும் கட்சியினராகிய நாங்கள் கொண்டாடவில்லை. நாங்கள் விளம்பரம் செய்துகொள்ளவில்லை. ஆனால் மற்றவர்கள் விழா நடத்துகிறார்கள். இதிலிருந்து அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் எப்படி நானயத்தோடும், தேர்மையோடும் நடந்துகொண்டிருக்கிறோம் என்பதை அதாவது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் உறுப்பினர்களும் நடந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நான் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணராஜ்] [1987 மார்ச் 28]

சேலம் நகரில் கோர்ட் கட்டிடம் அமைப்பதற்கான வரைபடம் நீண்ட நாட்களாக அரசுத் துறையில் இருக்கிறது. எனவே இவ்வாண்டு புதிய கோர்ட் கட்டிடம் கட்டித் தர வேண்டுமென்று நான் அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மருத்துவக் கல்லூரி வகுப்புகளை இக்கல்வியாண்டு துவக்கத்திலேயே சேலம் நகரில் உடனடியாகத் துவக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அரசை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1987-88-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை பாராட்டப்பட வேண்டியது, போற்றப்படவேண்டியது. இதனைக் குற்றம் கூறிக் கொண்டிருப்பவர்கள் ஏற்ற நல்ல ஆலோசனைகளைத் தந்தால் அது அரசுக்கு நல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும். எனவே குற்றம் கூறுவதைத் தவிர்த்து, இனிமேல் நல்ல ஆலோசனைகளைத் தருமாறு எதிர்க்கட்சித் தரப்பில் இருக்கும் ஆன்றோர்களையும், சகோதரர்களையும் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையினை நான் நிறைவு செய்கிறேன்.

திரு. கு. ரமணி: மதிப்பு மிக்க அவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மார்க்னிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது சில சுருக்கமான கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். முக்கியமான விஷயங்களை எங்களுடைய தோழசரன் திரு. வி. பி. சிந்தன் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நான் மிக முக்கியமான விஷயமாக இன்றைக்குக் கூறிக் கொள்ள விரும்புவதெல்லாம் வறட்சி சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களில் அரசினுடைய நடவடிக்கைகள் பற்றித்தான். ஏற்கெனவே ஆளுநர் உரையின்மீது நான் பேசும்போது எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். வறட்சியின் பயங்கரமான நிலைமையை, ஆழமான நிலைமையை அரசு சரியானபடி உணரவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. இன்றைக்கும் அதையே நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிவாரணப் பணிகள் என்ற அடிப்படையில் சூழாய்க் கிணறுகள் அமைப்பது, மற்றும் பல ஏற்பாடுகளைச் செய்வது அத்தனையும் சரியானதுதான். அவற்றைச் செய்ய வேண்டியதுதான். ஆனால் இவற்றுக்கு ஒரு நீரந்தரமான பரிகாரத்தைக் காணாமல் இந்த நிலைமையைப் போக்குவது

1987 மார்ச் 28]

[திரு. கு. ரமணி]

சாத்தியம் இல்லை என்ற உண்மையை எக்காரணம் கொண்டும் நாம் மறக்க முடியாது. அதற்கான நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு தள்ளிப்போட்டுக்கொண்டே போகக்கூடாது. உதாரணம், நமக்கு இருக்கும்படியான தண்ணீர் ஆதாரம் (Water resources) மிகவும் குறைவு. மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து கிடைக்கின்ற தண்ணீரை அதிகமாகக் கேட்டு வாங்கி நாம் காரியங்களைச் செய்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே பெய்யும் மழையிலிருந்து வரும் தண்ணீரை ஒரு துவிகட வேஸ்ட் ஆகாமல் எல்லா வற்றையும் பயன்படுத்தக் கூடிய அளவுக்கு நாம் ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் அல்லது தேக்கி வைக்க வேண்டும். கண்மாய்கள், குளங்கள் ஆகியவை தூர்ந்து போய் இருக்கின்றன. சில இடங்களில் ஆக்கிரமிப்பு செய்திருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் செயல்பட முடியாத அளவுக்குச் சின்னதாகப் போய் இருக்கிறது. அநேகமாக எல்லா உறுப்பினர்களும் வறட்சியைப் பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள். கட்சி பேதமின்றி அனைவரும் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பது மிக முக்கியமான அம்சம். அத்தோடு தமிழ்நாட்டில் உள்ள 44½ கோடி மக்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே கண்மாய்கள், குளங்கள் ஆகியவற்றை முழுவதுமாக ஆழப்படுத்தவதும், கரைகளை பலப் படுத்துவதுமான பணிகளைச் செய்வதோடு புதிய குளங்களை, ஏரிகளை உருவாக்குவதற்கும் அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதற்கு எவ்வளவு பெரிய செலவு ஆனாலும் பரவாயில்லை, நிரந்தரமான ஒரு பிரச்சினை அண்டுதோறும் கோடை காலத்தில் ஏற்படும் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு பிரச்சினை, தீர்க்கப்படும். அதற்கு ஒரு நல்ல ஏற்பாடாக அது இருக்கும். இந்தக் காரியங்களை அரசு செய்ய வேண்டும். அதன் நோக்கு தொலைநோக்காக இருக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யப்படவில்லை என்பது தான் எங்கள் கருத்து. அதை நாங்கள் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட நிலையில் நம்முடைய நாட்டின் பொருளாதார நிலையில் இருக்கும்படியான நிலைமை மிக நெருக்கடிக்கு போய்க் கொண்டிருக்கிறது. எல்லா நெருக்கடிகளும் ஒன்று சேர்ந்து வருகின்றன. அப்படி ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் இந்தியா முழுவதும் எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் பல மாநில அரசுகள் மக்கள் மீது

[திரு. கு. ரமணி]

[1987 மார்ச் 28]

புதிய வரிகளைப் போடவில்லை. அவர்களுக்கு பணம் போதும் என்ற நிலைமை அல்ல, அவர்களுக்கும் பற்றாக்குறை பட்ஜெட் தான். ஆனால் வரி போடவில்லை.

நம்முடைய மாநிலத்தில் எப்படி வந்திருக்கிறது? 206.69 கோடி பற்றாக்குறை நமக்கு இருக்கிறது. அதற்கு மேலும் 90 கோடிக்கு வரியைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த வரி ஒரு கடுமையான தாக்குதலைத் தமிழக மக்கள் மீது விடுவதற்கு ஒப்பாக மாறப் போகிறது. இந்த நிலைமையை மாநில அரசால் மட்டும் சமாளிக்க முடியும் என்று நாங்கள் கருதவில்லை.

இந்தக் கடுமையான பொருளாதார நெருக்கடிக்கு அஸ்திவாரம் 40 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அரசாட்சி செய்து கொண்டிருக்கிற மத்திய அரசின் தவறான கோள்கையின், தவறான நடைமுறைகளின் விளைவுதான். 1956-87-ஆம் ஆண்டில் அவர்களின் பட்ஜெட்டில் 3700 கோடி ரூபாய்க்குப் பற்றாக்குறை வந்தது. ஆனால் அது வருடக் கடைசியில் 8,580 கோடி ரூபாய் வரை பற்றாக்குறையாகப் போய்விட்டது. இந்த ஆண்டு 5250 கோடி ரூபாய்க்கு பற்றாக்குறை பட்ஜெட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது நிச்சயம் 12 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறைக்கு வழி வகுக்கும், இந்த வருடம் முடியும்போது. இப்படி பற்றாக்குறை பட்ஜெட் போட்டு, ஏராளமான நோட்டுகளை அடித்து அடித்து நாட்டிலே பண வீக்கம் ஏற்பட்டு அது இன்னமும் நிலைமையை சீரழித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இப்படி ஏராளமான நோட்டுகளை வெளியிடும்போது, நமது தமிழக அரசாங்கம் மட்டுமல்ல, மற்ற மாநில அரசுகளும் எந்த நிலைமையில் இருக்கும்? மாநில அரசாங்கங்கள் என்ன ஆகும்? அது முற்றிலும் மாநில அரசின் அதிகார வரம்புக்குள் இல்லை. அதுபற்றி நிதி அமைச்சர் இந்தப் பட்ஜெட்டில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். அதைத்தான் எங்கள் தோழர் திரு. சிந்தன் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த வார்த்தையை நமது அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை நான் பாராட்டுகிறேன் என்று அவர் சொன்னார்.

1987 மார்ச் 28]

[திரு. கு. ரமணி]

இப்படி வருடா வருடம் பற்றாக்குறை கூடி, அதனால் கட்டுக் கடங்காத பண வீக்கம், கட்டுக்கடங்காத விலைவாசி ஏற்றம் ஏற்படுகிறது. இவை எல்லாவற்றையும் நாம் மட்டும் திருத்தி விட முடியும் என்று சொல்லவில்லை. இப்படிப்பட்ட கொள்கையை நிச்சயமாக எதிர்த்து நிற்கக் கூடிய அளவுக்கு இந்த அரசும் நாட்டு மக்களும் வரவில்லை என்று சொன்னால், எதிர்காலத்தில் ஒன்றுமே செய்ய முடியாது. 40 வருடங்களாக இருக்கிற விலைவாசி ஏற்றம் பண வீக்கம் இதெல்லாம் ஏற்படுத்திய பொருளாதார நெருக்கடி 76 கோடி மக்கள் தலைமேல் வந்து விழுந்திருக்கிறது. இதற்கு மேல் அவர்கள் வரி உயர்வு செய்திருக்கிறார்கள். பல நூற்றுக்கணக்கான கோடி ரூபாய்களுக்கு வரி உயர்வு செய்திருப்பதால், ரெயில், சரக்கு போக்குவரத்து போன்ற சகலத்திற்கும் வரி உயர்வு செய்திருப்பதால் மாநிலத்தில் இருக்கிற மக்கள் அனைவரையும் இது பாதித்து வருகிறது.

(நண்பகல் 12.00)

இந்த நிலைமையில் நாம் என்ன செய்கிறோம்? இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கையால் பாதிப்பு ஏற்பட்டு மாநிலங்கள் தவிப்பதை எதிர்த்து நின்று, இது சரியல்ல என்று சொல்லி, நாடு முழுவதும் இருக்கிற ஜனநாயக சக்திகள், இடதுசாரி சக்திகள் இது எப்படி தவறு என்று எடுத்துச் சொல்கிறோமே அந்தப் பாதையில் செல்வதற்குப் பதிலாக 80 கோடி ரூபாய்க்கு விற்பனை வரிகளை உயர்த்தி, ஓட்டல் பண்டங்கள் முழுமைக்கும் வரி உயர்வு செய்திருக்கிறார்கள். வீடு கட்டுகிற பொருளான செங்கல்லுக்கும் விற்பனை வரி வந்தாகிவிட்டது. செங்கல்லுக்கு 5 சதவீதத்திலிருந்து 10 சதவீதம் ஆகியிருக்கிறது. மரத்திற்கு 5 சதவீதத்திலிருந்து 8 சதவீதம். வெட்டிங் செய்து இரும்புத் தொழில் செய்கிறார்களே அவர்களுக்கு 8 சதவீதத்திலிருந்து 10 சதவீதம் வரி உயர்வு. இப்படி பூராவும் வரிகளை உயர்த்தி சரக்கு எடுத்துச் செல்கிற மோட்டார் வண்டிகள், அனைத்துக்கும் வரி உயர்வு, டெம்போவிலிருந்து பெரிய வண்டிகள் வரைக்கும் சகலத்திற்கும் வரி உயர்வு. பஸ் கட்டண உயர்வு. இப்படி கட்டணங்கள் உயர்வின் மூலமும், விற்பனை வரி உயர்வின் மூலமும் இரண்டுவிதமாக மோட்டார் வரி, விற்பனை வரி என்ற இரண்டின் மூலமும் இப்போது 90 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வரிகள் போடப்பட்டிருக்

[திரு. கு. ரமணி]

[1987 மார்ச் 28]

கின்றன. விற்பனை வரியும் அப்படித்தான். வரி விதிப்பிற்கு உட்பட்ட விற்பனை தொகைக்கு மட்டுமின்றி மற்ற அனைத்து முன்விற்பனைக்கும் வரி விதிக்கப்பட்டுள்ளது. விற்பனை வரி விலக்குப் பெற்ற பொருள்கள் விற்பனைத் தொகைக்கும் கூடுதல் வரி விதிப்பு என்பதும் இதில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சர். சார்ஜ் தற்போது சென்னை, மதுரை, கோவை, திருச்சி, சேலம் மற்றும் இவற்றின் புறநகர்ப் பகுதிகள் மற்றும் 38 நகராட்சிகளில் விதிக்கப்பட்டு வருகிறது. விற்பனை வரி மீதான 5 சதவிகிதம் உபரி வரி மாநிலம் முழுவதிலும் கொண்டு வந்தாகிவிட்டது. ஏனென்று கேட்டால் இதைச் சமன்படுத்துவதற்கு என்று சொல்கிறார்கள். சமன்படுத்துவது அல்ல இது, எல்லோருக்கும் சுமையை ஏற்றுவது என்று தான் இதற்குப் பெயர். அந்த நிலையில் மாநிலம் முழுமைக்கும் இந்த வரியை விஸ்தரித்தாகி விட்டது. தற்போது சென்னை நகரைச் சுற்றி 32 கி.மீ. தூரத்திற்கு உள்ள உபரி வரி கோவை, மதுரை மாநகரங்களுக்கும் புதியதாக போடப்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால், அவை இரண்டும் மாநகராட்சிகள்.

இந்த வரிகள் யாரைத் தாக்குகின்றன? அனைத்து மக்களையும் தாக்குகின்றன. ஒருவரும் பாக்கி கிடையாது. வசதி படைத்தவர்கள் இதுபற்றி கவலைப்பட மாட்டார்கள். ஆனால் சாதாரண மக்களுடைய வாழ்வு என்ன கதியாகும்? ஒரு சாதாரண குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், மத்திய தர மக்கள், தொழிலாளர்கள் ஒரு சிறிய வீடு கட்டுவதற்கோ மற்றதற்கோ எப்படிப் பொருள்களை வாங்குவார்கள்? செங்கல்லே வாங்க முடியாது. மண் கூட வாங்க முடியாது. அந்த அளவிற்கு நிலைமை போய்க் கொண்டிருக்கிறது. கடுமையான விலை யேற்றத்தின் காரணமாக மக்கள் இன்னும் அதிகமாக பாதிக்கப் படுவார்கள். ஏழை எளிய மக்கள், நடுத்தர மக்கள், தொழிலாளர்கள், வறுமைக்கோட்டிற்கு கீழே இருப்பவர்கள், விவசாயிகள், விவசாயக் கூலித் தொழிலாளர்கள் அத்தனைபேரும் இதனால் பாதிக்கப்படுவார்கள். இப்படி வரும்போது ஒரு கேள்வி வருகிறது. அப்படியானால் வரியே இல்லாமல் எப்படி சர்க்காரை நடத்துவது என்று. அப்படி நாங்கள் யாரும் சொல்லவில்லை. ஒரு முதலாளித்துவ சமுதாய அமைப்பில் வரியே இல்லாமல் அரசாங்கத்தை நடத்துவது சாத்தியமல்ல. அப்படி யாரும்

1987 மார்ச் 28]

[திரு. கு. ரமணி]

சொல்லவில்லை. யாருக்கு வரி போட வேண்டும்? எப்படி வரி போட வேண்டும்? என்பது தான் கேள்வி. அப்படியானால் உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். அதுபற்றி முழுவதுமாக விவாதித்து, கணித்து நாம் விவரங்களைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இப்போது இரண்டு சக்கர வண்டிகளுக்கு வரி குறைப்பு செய்திருக்கிறார்கள். டி.வி.எஸ். கம்பெனி உற்பத்தி செய்கிற இரண்டு சக்கர வண்டிகளுக்கு எக்கச்சக்கமாக டிமாண்ட் இருக்கிறது. அநேகமாக மில் தொழிலாளர்கள் எல்லாம் கூட அதை வாங்கி உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். பிரச்சினை என்ன வென்றால் வாங்கி உபயோகப்படுத்துவது பார் என்பதல்ல. அப்படிப்பட்ட பெரிய கம்பெனிக்காரர்களுக்கு நீங்கள் ஏன் சலுகை கொடுக்கிறீர்கள்? அதற்காக 15 கோடி ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட வரிச்சலுகை என்று சொல்லி அந்தமாதிரி செய்யக்கூடாது. இரண்டாவது, வரி கொடுக்கக்கூடிய சக்தி உள்ளவர்கள் மீது வரி போடுவது எப்படியென்று பரிசீலிக்க வேண்டும். எதிர்க்கட்சிகளையும் சேர்த்துக் கொள்வீர்களானால் நாங்களும் ஆலோசனை சொல்லத் தயார். பணக்கார வர்க்கத்திற்கு எப்படி வரி போடுவது? பெரிய இண்டஸ்ட்ரிகளுக்கு எப்படி வரி போடுவது? வருமான வரி, சொத்து வரி, மரண வரி என்று இப்படி சகல வரிகளையும் அவர்களே போடுகிறார்களே, நாம் என்ன செய்வது? அதே நேரத்தில் மாநிலங்களுக்கு இப்படிப்பட்ட நிதியாதாரங்களை அதிகமாக ஒதுக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று போராட்டம் செய்வதைத்தானே ஒரு உண்மையான ஜனநாயகத்தை சிருஷ்டிப்பதற்கான போராட்டம் என்று நாம் சொல்வது. அந்த முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அது இல்லை என்று சொன்னால் நிச்சயமாக நிதியாதாரம் பெறுவது சாத்தியமில்லை. இந்த கவர்னர் உரையிலே தொழில்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் தொழிற்சாலைகள் இன்றைக்கு அதிக அளவில் பூட்டப்படுகிற வேலை நடந்து வருகிறது. இருந்தாலும் சில பெரும் தொழில்கள் இன்றைக்கு உருவாக்கப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றன. அன்னிய நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படும் சாக்துகளை, பன்னாட்டு முதலாளிகள் எக்போக முதலாளிகளின் கம்பெனிகளுடைய சாக்துகளை இங்கே, தமிழ்நாடு உட்பட இந்திய நாடு முழுவதும் மார்க்கெட்டிலே வெள்ளம் போல் வருவதற்கு அனுமதி தந்திருக்க

[திரு. கு. ரமணி]

[1987 மார்ச் 28]

கிறார்கள். இதனுடைய விளைவு என்ன? சாதாரணமாக மக்களுக்கு வேண்டிய பொருட்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மத்திய தரத் தொழில்கள், கீழ்மட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய சிறு தொழில்கள் அத்தனையும் இதனால் நாசமாகும். ஒரு லட்சத் திற்கும் அதிகமான தொழிற்சாலைகள் இன்றைக்கு நாடு முழுவதும் பூட்டப்பட்டு இருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். தொழிற்சாலைகள் என்பது பூட்டுவதற்காக அல்ல, நடத்துவதற்கு. ஒரு கொள்கையினுடைய விளைவு இப்படிப்பட்ட ஆபத்தைக் கொண்டு வருகிறது. இதை வலியுறுத்தி எடுத்துக் காட்டவேண்டியது மாநிலத்திலே இருக்கிற அரசும், அதற்குப் பின்னாலே அணி வகுத்து இருக்கிற மக்களும்தான். அனைத்துக் கட்சிகளும் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்யவில்லை என்றால், நம்முடைய வாழ்க்கை ஆபத்திலே போய்முடியும்.

இங்கே தமிழ்நாட்டிலே உள்ள தொழில் வளர்ச்சியைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, 77,382 தொழிற்சாலைகளுக்கு நிரந்தர லைசென்ஸ் கொடுத்திருக்கின்றோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன், இதிலே எத்தனை பூட்டப்பட்டிருக்கின்றன? எத்தனை புரடக்ஷனை நடத்திக்கொண்டிருக்கின்றன? எத்தனை தொழிற்சாலைகள் புல் கெப்பாசிட்டி பங்சனில் நடந்து வருகின்றன? புல் கொபாசிட்டியையும் பயன்படுத்துகிற தொழிற்சாலைகள் எத்தனை என்பதைச் சொல்ல வேண்டாமா? அதைச் சொல்லவில்லை என்றால், நாம் படஜெட்டிலே பேசி என்ன பிரயோசனம்? நடைமுறையில் எப்படி சமாளிக்க முடியும்? ஆகவே சிறு தொழில்களில், அதுவும் குறிப்பாக என்ஜினியரிங் தொழில்கள் முழுவதும் இன்றைக்கு ஏற்பட்டுள்ள போட்டியினால் பல கஷ்டங்களுக்கு ஆளாகிக் கொண்டு இருக்கின்றன.

கோவையிலே இருக்கக்கூடிய என்ஜினியரிங் பலுன்டரில் அசோசியேசனில் ஆயிரக்கணக்கான தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அந்த அசோசியேசனிலிருந்து ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். ஃபிரைட் ஈக்குவலைசேஷன் ஏற்படவில்லை என்று சொன்னால், பிகாரிலே, மேற்கு வங்கத்திலேயிருந்து கோக் என்ற நிலக்கரியைக் கொண்டு வந்து

1987 மார்ச் 28]

[திரு. கு. ரமணி]

சின்னத் தொழிற்சாலைகளிலே போட்டு உற்பத்தி பண்ணுகிற பொருட்களை மார்க்கெட்டிலே விற்க முடியாது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தத் தொழில்கள் நாசமாகிவிடும். நூற்றுக்கணக்கான தொழில்கள் பூட்டப்பட்டு விடும்.

இன்றைக்கு ஒரேமாதிரியான பிரைஸ் இருக்கவேண்டும். அப்படியிருந்தால்தான் கல்கத்தாவிலே விற்றாலும், பும்பாயிலே விற்றாலும், கான்பூரிலே விற்றாலும், கோயம்புத்தூரிலே விற்றாலும் ஒரே விலைக்கு வாங்க முடியும். முன்காலத்திலே சிமெண்டுக்கு இப்படி போடப்பட்டது உண்டு. அப்படிச் செய்யவில்லை என்று சொன்னால், இந்தத் தொழில்களுக்கு நெருக்கடி ஏற்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே அப்படிப்பட்ட ஒரு கொள்கையை நம்முடைய அரசாங்கம் கையாள வேண்டாமா? அப்படியில்லை என்றால் பல ஆயிரக்கணக்கான பேர்களுக்கு எப்படி வேலை கொடுக்க முடியும். பல ஆயிரக்கணக்கான பேர்களுக்கு வேலை போகும்.

மின் உற்பத்திக்கு அரசாங்கத்திலே அதிக மூலதனம் செய்து இருக்கிறார்கள். நல்ல விஷயம். உதாரணமாக, 1986, 1987, மற்றும் 1988-க்கு 1,067 கோடிக்கு மேலே இன்வெஸ்ட்மென்ட் பண்ணியிருக்கிறார்கள். இது ஒரு நல்ல அம்சம், இருந்தும், மின்சார உற்பத்தி இந்தச் சமயத்தில் இன்னும் மோசமாக போகக்கூடிய நிலைமை வந்தால், இன்னும் கேவலமான நிலைமை தான் உண்டாகும். இப்போதே 40 சதவீதம், ஆயிரம் தொழில்களுக்கு, எச்.டி. சப்ளை கிட் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மின்சார உற்பத்திக்கு இவ்வளவு பண்ணியும் கூட, வீடுகளிலே உபயோகப்படுத்தக்கூடிய மின்சாரத்திற்கு கிட்டத்தட்ட 70-லே யிருந்து 75 பைசா வரையிலும் ஒரு யூனிட்டுக்கு வசூலிக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. மின்சாரப் பற்றாக்குறை அதிகமான அளவிலே இருந்து வருகிறது. இவ்வளவு தொகையை நாம் இன்வெஸ்ட் பண்ணியிருந்தும், அது இன்னும் தீரவில்லை. இதற்கு நீங்கள் கணக்கு புள்ளிவிவரம் சொன்னால் போதாது, நடைமுறையில் என்ன நிலைமை இருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். அதுதான் முக்கியம். இந்தத் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களைப் பற்றி இந்த அறிக்கையிலே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று

[திரு. கு. ரமணி]

[1987 மார்ச் 28]

பார்க்க வேண்டும். மிகவும் வேதனைக்குரிய விஷயமாக இருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கு ஈ.எஸ்.ஐ. திட்டத்தின் கீழ் ஆஸ்பத்திரி கட்டுகிறோம். சில ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறோம். சுகாதாரத்தைப் பெருக்குகிறோம். அதேமாதிரி, சேலத்திலேயும், சிவகாசியிலேயும் உள்ள குழந்தைத் தொழிலாளர்களைப் பராமரிப்பதற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்கிறோம் என்பது நல்ல விஷயம். ஆனால் பிரச்சினை அதுவல்ல. இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும்படியான அந்தத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட மரபுகளையும், சட்டங்களையும் முழுவதுமாக அமுல்படுத்தப்பட வேண்டும். திடீரென்று லாக்-அவுட் பண்ணுகிறபோது, பெர்மிசன் கேட்டால், லேபர் டிபார்ட்மெண்டில் பெர்மிசன் கொடுத்தால், அதனால் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் போய் விடுகிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலையற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலை ஏன்? இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படாமல் தடுப்பதற்கு என்ன கொள்கை, திட்டங்களை நீங்கள் வைத்திருக்கிறீர்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. திரு. வி. பி. சிந்தன் அவர்கள் சொல்லும்போதும் இதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள், தொழிலாளர் இலாக்கா ஒரு கொள்கை இல்லாமல் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்று.

அதேமாதிரி 10-டி சட்டத்தின் கீழ் திறக்கப்பட்ட பேக்டரியை நடத்தவிடமாட்டேன் என்று ஒரு முதலாளி சொல்கிறார். சட்டத்தை மீறியிருக்கிறார். அந்த முதலாளி பேரிலே கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்மானம் கொடுத்த பின்னால், இங்கேயிருக்கக்கூடிய அரசாங்கம் அதை அமுலாக்கப் போனால், என்போர்ஸ் பண்ணத் தடுக்கிறார்கள்.

அதேமாதிரி திருப்பூரைச் சேர்ந்த ஒரு பனியன் கம்பெனி முதலாளி கதவடைப்புச் செய்தபோது, இந்த அரசாங்கம் ஒரு உத்தரவு போட்டு, அவர்களுக்கு பஞ்சப்படி கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னது. இருந்தாலும் அந்த உத்தரவு அமுல்படுத்தப்படவில்லை. இதுசம்பந்தப்பட்ட கேஸ், 3, 4 வருடங்களுக்கு மேலாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் நடக்கவில்லை. அப்படி என்றால் ஒரு சர்ப்பனத் திட்டமே அவர்களுக்கு தள்ளிப்

1987 மார்ச் 28]

[திரு. கு. ரமணி]

போகிறது. இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை எல்லாம் இந்த பட்ஜெட்டிலே நீங்கள் கொண்டு வரவேண்டும். அதை செய்யாமல் இருக்கிறீர்கள். அது எல்லாம் இதில் வரவில்லை. தொழிலாளர்களைப் பற்றி சிந்திக்கிற கவனம் எல்லாம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது..

[பிற்பகல் 12.10]

அதேபோல் பொது விநியோக முறை. ஒரு கோடியே 20 லட்சம் கார்டுகளை வைத்துக் கொண்டு நாம் விநியோகம் செய்து கொண்டு இருக்கிறோம். இந்த கார்டுகளுக்கு எல்லாம் முழுமையான பொருட்கள் அல்ல, ஒரு சில பொருட்களை நாம் விநியோகம் செய்கிறோம். அதாவது அரிசி, கோதுமைப் பொருட்கள், எண்ணெய், லெவி சர்க்கரை, மண்ணெண்ணெய், துணிகள். இந்தத் துணிகளுக்கும் எல்லாக் கடைகளிலும் கிடையாது. நான் சொல்கிறேன், இன்று பிய்த்து பிடுங்குகிற மாதிரி இருக்கக்கூடிய இந்த விலைவாசி ஏற்றத்தை கொஞ்ச மாவது சமன்படுத்தி, அதை பெரும் அளவுக்கு குறைத்துவிட முடியாது. மத்திய அரசின் கொள்கையை மாற்றாமல், கொஞ்ச மாவது அதை சமன் செய்து அனேகமான பொருட்களை 14, 15 விதமான பொருட்களை சேமிப்புச் செய்து சகல கடைகளிலும் அதை விநியோகிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு பப்ளிக் டிஸ்ட்ரிபியூஷன் சிஸ்டத்தை தல்ல உறுதியான, திட்டமான ஒரு சிஸ்டத்தை அமல் ஆக்காமல்— அதைக்கூட அங்கே இருந்து பெருமதிப்பிற்குரிய பாரதப் பிரதமர் ராஜிவ் அவர்கள் Please strengthen Public Distribution System என்று சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படி நடக்கவில்லை இங்கே. பருவ காலத்தில் ஒவ்வொரு பொருளையும் வாங்கி சேமித்து ஒவ்வொரு கடைகளிலும் அந்தப் பொருட்கள் திருடு போகாமல், விலை ஏறாமல், அளவு குறை யாமல் கொடுக்க வேண்டும். அதற்காக சட்டம் போடலாம். ஆனால் ஒவ்வொரு மனிதனும் கோர்ட்டுக்குப் போய் கேஸ் போட்டுக் கொண்டு இருக்க முடியாது. அந்தத் திட்டத்தை பலம் ஆக்க வேண்டும், அப்போது தான் கொஞ்சமாவது இதைச் சீர் செய்ய முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே அப்படிப்

[திரு. கு. ரமணி]

[1987 மார்ச் 28]

பட்ட திட்டத்தை ஒரு நடவடிக்கையின் கீழ் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் (மணியடிக்கப் பெற்றது) ஒன்று, இரண்டு பாயிண்டுகள் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன்.

30 லட்சம் வீடுகள் கட்டுகிற ஒரு பிரச்சினையைப் பற்றி நாம் அடிக்கடி பேசிக் கொண்டு இருக்கிறோம். இப்போதும் பேசிக் கொண்டு இருக்கிறோம். இந்த வீடுகள் கட்டுவதில் திட்டத்திலே நமக்கு ஒரு சரியான விளக்கம் அமைச்சரிடமிருந்து கிடைக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த 30 லட்சம் வீடுகள் கட்டுவது என்றால் வருடத்திற்கு 10 லட்சம் வீடுகள். இப்படி வருடத்திற்கு 10 லட்சம் வீடுகள் கட்டுவதற்கு எவ்வளவு பெரிய மூலதனமும், முதலீடும் தேவை. ஆனால் இந்த அறிக்கையில் அதைப் பற்றி தெளிவாகச் சொல்லப்படவில்லை. அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டு இருப்பது தெளிவாக விளக்கப்படவில்லை. மதிப்பிற்குரிய ஆளுநர் உரையில் இது சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. ஆளுநர் உரையில் 18-வது பக்கத்தில் இருக்கிறது. என்ன சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது என்று கேட்டால் செங்கல் உற்பத்தி, ஓடு உற்பத்தி, வீட்டுக்குத் தேவையான மரங்கள் உற்பத்தி, இரும்புப் பொருட்கள் உற்பத்தி இப்படிப்பட்ட உற்பத்திகளை முழுமையாக முதலில் செய்வது இன்பிராஸ்ட்ரக்சர்க்கு வேண்டிய பொருட்களை முழுமையாக முதலில் செய்வது. அதைச் செய்வதற்கு கிராமம் கிராமமாக பல தூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான கூட்டுறவுச் சங்கங்களை உருவாக்கி அந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வங்கிகளிடமிருந்து பணத்தை வாங்குவதற்கு அந்த கேபிட்டல் ரேஷியோ கணக்குப் பார்த்து அவர்கள் கடன் வாங்குவதற்கு அந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஊக்கப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கும் தொகை எதுவோ அந்தத் தொகை அந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உண்டாக்குவதற்காக கொடுக்கப்படும் என்று இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி என்றால் அர்த்தம் என்ன? இச்சங்கங்கள் நிதி உதவி நிறுவனங்களிடமிருந்து வணிக வங்கிகளிடமிருந்து 3:1 என்ற கடன் மூலதன விகிதாச்சாரப்படி கடன் பெற்று அவர்களுக்கு இந்தப் பணத்தை நாம் உபயோகம் செய்யப் போகிறோம். இது தான் அதிர்ஷ்டம் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. இதனுடைய அர்த்தம் என்ன? 10 லட்சம் வீடுகள் நேரடியாக அரசு கட்டப் போகிறது என்று

1987 மார்ச் 28]

[திரு. கு. ரமணி]

அர்த்தம் இதில் இல்லை என்னைப் பொறுத்தவரையில் அதை தெரியப்படுத்தினால் நல்லது. அப்போது இதில் பலவிதமான கேள்விகளைக் கேட்கலாம். அப்படி 10 லட்சம் வீடுகள் கட்டுகிறோம் என்று சொல்லுவது என்றால் சொல்லுங்கள். எப்படி எந்த எந்த சமயத்தில் தனித்தனியாக கொடுக்கிறோமா, ஒன்றாக கொடுக்கிறோமா என்று சொன்னால் எங்களுக்கு புரிந்து போகும். ஆனால் இந்தத் திட்டத்தினுடைய நிலைமை இதுதான். ஒரு வருடத்தில் 10 லட்சம் வீடுகள் கட்டுவது என்பது, அதை உங்களால் செய்ய முடியுமா? உங்களுக்கு சக்தி இருக்கிறதா என்பது எல்லாம் வேறு விஷயம். இந்த அறிக்கையில் அப்படி இல்லை. கிராமப்புற வீட்டு வசதித் திட்டம் அதற்கு ஒரு 40 ஆயிரம் வீடுகள் கட்டுவதாக ஏற்பாடு இருக்கிறது. அடுத்த 12 கோடி ரூபாய் வேறு ஒரு திட்டத்திற்கு பணம் ஒதுக்கி யிருப்பதாக இருக்கிறது. வேறு ஒரு திட்டத்தின் மூலம் 25,504 வீடுகள் கட்ட திட்டம் இருக்கிறது. இது எல்லாம் உண்மை. இது எல்லாம் சாதாரண வீடு கட்டும் நடவடிக்கைகள். ஏற்கனவே நடந்து கொண்டு இருக்கிறவைகளுடைய தொடர்ச்சி. அது எல்லாம் இந்த 10 லட்சம் வீடுகள் கட்டும் விஷயத்தில் அல்ல. இது இல்லாமலா என்று சொல்லி நான் கேட்கவில்லை. நீங்கள் அதையும் இதில் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். ஆட்சேபணை இல்லை. அப்போது கூட 10 லட்சம் வீடுகள் கட்டுவது என்பது சாத்தியம் அல்ல என்பது உங்களுடைய அறிக்கையிலிருந்து தெரிகிறது. அதைச் சொல்லும்போது, நாம் இப்படிச் சொல்லி, அப்படி நடக்கலாமா? 5 வருஷத்திற்குப் பிறகு அது சாத்தியம் அல்லது 3 வருஷத்திற்குப் பிறகு சாத்தியமாகலாம். ஆயிரக்கணக்கான கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இதையெல்லாம், செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் அத்தனையும் பண்ணிய பிறகு, முடிப்போம் என்று சொல்லுங்கள். நடக்கக் கூடிய உண்மைகளைச் சொல்லுங்கள். அப்படி இல்லையென்றால், இதையெல்லாம் சரி செய்ய வேண்டும். நீங்கள் 10 இலட்சம் வீடுகள் கட்டுவதை நாங்கள் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. நீங்கள் எத்தனை வீடுகள் கட்டினாலும் அதை நாங்கள் ஆதரிக்கத் தயார். 'காலுக்கு செருப்புமில்லை, ஆள்களுக்குக் கூழுமில்லை, பாருக்கு உழைப்போமடா தோழா' என்று பல ஆண்டுகளாக நாங்கள் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம். நீங்கள் எத்தனை இலட்சம் கட்டினாலும் அத்தனையையும் நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ஆனால் சொல்வதைச் செய்ய

[திரு. கு. ரமணி]

[1987 மார்ச் 28]

வேண்டும். சொல்வது செயலில் வரவேண்டும். ஆனால் நீங்கள் அப்படி செய்வதில்லை. (குறுக்கீடு) நான் கொஞ்சம் உபயோகமான விஷயங்கள் பேசலாம் என்றிருக்கிறேன். அப்படி அந்த மாதிரி இந்த வீடுகளைக் கட்டுகின்ற நிலைமையை நீங்கள் தெரிவிப்படுத்த வேண்டும்.

அதற்கடுத்தபடியாக நீர்ப்பாசனம். என்னைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு விஷயத்தை இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே வைக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். அது புதியதல்ல. ஏற்கனவே வந்தது. 1967-ல் திராவிட இயக்கத்தின் சார்பில் இங்கே மந்திரி சபை அமைக்கப்பட்ட நேரத்தில் நாங்களும் உடன் இருந்து தேர்தல் நடத்தி, வெற்றி பெற்று முதன் முதலாக மந்திரிசபை அமைக்கப்பட்ட நேரத்தில், அன்றைக்குத் தலைவராக இருந்த மாண்புமிகு அண்ணாதுரை அவர்கள் இடத்தில், நாங்கள் சொன்னோம், குந்தா கழிவு நீர்த் திட்டம் ஒன்றை அமலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். பல்லடம், அவினாசி, கோவை தாலுக்கா வடக்குப் பகுதிகள் முழுவதற்கும் பாசனத்திற்கு அது ஒன்று தான் வழி என்று. பரம்பிக்குளம், ஆளியாறு தண்ணீர் கிடைக்காது. இன்றைக்கு நாம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிற பாண்டியாறு—புன்னம்புழா திட்டத்தின் கீழ் பரிகாரம் கிடைத்தால், தண்ணீர் கிடைத்தால் பொர்ப் சந்தோஷம். அது ஒரு பாசனத் திட்டம் அல்ல. அது ஒரு மின்சாரத் திட்டம். பாசனத்திற்கு வேறு போர்ட் வேண்டியிருக்கிறது. அது 100 மெகாவாட் கிடைக்கக் கூடிய திட்டம். அந்த விஷயமாக காம்ப்ரமைஸ் பண்ணலாம், பேசலாம். இப்போது உங்களுக்கு இணங்கி பேசக்கூடிய அரசாங்கம் வந்திருக்கிறது. நீங்கள் அவர்களுடன் பேசலாம். அதைச் செய்யலாம். ஆனால் அது வரைக்கும் காத்திருக்க வேண்டாம். அந்த குந்தா கழிவு நீர்த் திட்டத்தை அமலுக்குக் கொண்டு வருவது ஒரு நல்ல நடவடிக்கை, அன்றைக்கு அவர் இருந்தபோது, மாண்புமிகு முதலமைச்சராக அவர் பதவியில் இருந்தபோது இன்வெஸ்டிகேஷன் ஆரம்பித்து, மேட்டுப்பாளையத்திற்கு 5 மைலில் காரமடையில் ஆபீஸ் செட்-அப் பண்ண. ஏற்பாடுகள் நடைபெற்று, அந்தப் பூமியில் சர்வே நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. ஒரு வருஷம், 1½ வருஷம் அந்த ஆபீஸ் செயல்பட்டது. பிறகு நின்று விட்டது. என்ன காரணம்? மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சரிடம்

1987 மார்ச் 28]

[திரு. கு. ரமணி]

பேச வேண்டும். அதன் தன்மை அவர்கள் கையில் தான் இருக்கிறது. பவானிசாகரில் போகக் கூடிய தண்ணீரைக் கொடுப்பது அல்ல. கே. எஸ். ராவ் சர்வே செய்து கொடுத்திருக்கக் கூடிய கடிதத்தை முதலமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுத்து, அந்த விஷயத்தைப் பொறுத்து, அதைப் பற்றிய நடவடிக்கைக்கு வந்தது. அந்த நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும். கோவை மாவட்டத்தில் இருக்கும்படிபாளன், கோவை தாலுக்கா, அவினாசி தாலுக்கா, பல்வட்டம் தாலுக்கா மக்களை பாதுகாப்பதற்கு வேறு எந்த நடவடிக்கையும் கிடையாது, வழியுமில்லை. அதை ஆசம்பிக்க வேண்டுமென்று மறுபடியும் கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு இந்த அளவிற்கு பேச அனுமதித்தமைக்கு நன்றி, வணக்கம்.

திரு. என். சண்முகம்: மூன்றாமிது சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக பட்ஜெட்டைப் பற்றி இந்த வார டி.வி.யில் பேட்டி கொடுத்தபோது, முன்னாள் அகில இந்திய சார்ட்டர் அக்கௌண்டன்ட் தலைவர் என். சி. கிருஷ்ணன் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட பட்ஜெட்டை நான் பார்த்ததேயில்லை எனக் கூறியதை இங்கே நான் பெருமையோடு கூறிக் கொள்கிறேன்.

தமிழக அரசினுடைய நிதியாதாரங்களைத் திரட்டக் கூடிய ஒரு சில காரணங்களையும் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். பத்திரப் பதிவைப் பொறுத்தவரையில், சென்ற ஆண்டு டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் அவையில் பேசிய நேரத்திலே, இந்தப் பத்திரப் பதிவைச் சிறிது வேகமாகப் பார்த்தாலே தமிழகத்தில் வரி விதிப்பைச் சிறிது தவிர்க்கலாம் என்று கூறினார்கள். பத்திரப் பதிவுத் துறையில் சரியான சட்டங்கள் இல்லாத காரணத்தால் எப்படியெல்லாம் மக்களுடைய வரிப் பணம் பாழாகிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

(நிழல்கல் 12-20)

முன்னாள் நிதியமைச்சர், வி. பி. சிங் அவர்கள் கொண்டு வந்த சட்டத்தின் மூலமாக சென்னை அண்ணா சாலையில் ரூ. 1½ கோடிக்கு விலை போகிற ஒரு பங்களா ரூ. 2½ கோடிக்கு விற்பனை ஆனது. அதனால் மட்டும் பத்திரப் பதிவுத் துறைக்கு,

[திரு. என். சண்முகம்] [1987 மார்ச் 28]

தமிழக அரசுக்கு ரூ. 15 இலட்சம் உபரி நிதி வந்திருக்கிறது என்பதையும், இப்போது மத்திய அரசு வாங்கியிருக்கின்ற 10, 15 கட்டிடங்களுக்கு எல்லாம் உபரித் தொகையாக ரூ. 50 இலட்சத்திற்கு மேல் கிடைக்கவிருக்கிறது என்பதையும், இப்படி இந்தத் துறையிலே நிதியாதாரங்களை ரியல் எஸ்டேட்காரர்கள் தத்து எடுத்துக் கொள்வார்களானால், நிதியாதாரங்கள் கோடிக்கணக்கான அளவிலே உருவாகிற வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். வேலூர் சுற்று வட்டாரங்களில் ஒரு சென்ட் நிலம் 5,000, 6,000 என்று விற்பனை செய்து கொண்டிருக்கின்ற சூழ்நிலையிலே, பத்திரப் பதிவிலே 500, 600 என்று காட்டுகின்ற காரணத்தினாலே அரசினுடைய நிதி ஆதாரங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களையும், வருவாய்க் கோட்ட அலுவலர்களையும் சரியான முறையில் அந்த இடங்களில் தற்போது மாறியிருக்கின்ற நிலவரத்திற்கேற்றாற்போல் அதனுடைய மதிப்பை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல ரியல் எஸ்டேட்காரர்கள் ஒரு மனையை 5,000, 10,000 என்று பத்திரிகையிலே விளம்பரம் செய்கிறார்கள். ஆனால் நேரிலே போய்க் கேட்டால் அதனுடைய உண்மையான மதிப்பு 50 ஆயிரமாக இருக்கிறது என்பதையும் இதனுடைய விளைவாக அரசினுடைய நிதி ஆதாரம் குறைந்து போகிறது என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். தொழில் துறையைப் பொறுத்த வரையில், இராணிப்பேட்டை சிப்காட் தொழிற்பேட்டையிலே ஏராளமான தொழிற்கூடங்களை நாம் உருவாக்கியிருக்கிறோம். ஆனால் அவற்றில் பல, தொழிலாளர்கள் பிரச்சினைகளால் மூடிக் கிடக்கின்றன என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். பல தொழிற்சாலைகளிலே பணி நடைபெறாத காரணத்தினாலே, தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுகின்ற நிலையும், உற்பத்தி பாதிக்கப் படுகின்ற நிலையும் ஏற்படுகிறது. உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகின்ற நிலையில் நமக்கு வருமான வாய்ப்புகள் குறைந்து வருகின்றன என்பதையும் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த தொழிற்சாலைகள் நடைபெறாத காரணத்தினால் இவைகளை எல்லாம் நம்பி சுற்று வட்டாரத்தில் பணி புரிந்து கொண்டிருப்பவர்கள் அல்லல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் சுட்டிக்

1987 மார்ச் 28] [திரு. என். சண்முகம்]

காட்ட விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரை, சரியான, சிறப்பான அதிகாரிகளை அமர்த்தி, அந்த வட்டாரத்திலே மூடப்பட்டிருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளைத் திறப்பதற்கான வழிவகைகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரை சோளிங்கர் டெக்ஸ்டைல்ஸில் நடந்து கொண்டிருப்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு இன்னமும் கூட அங்கே நீதி கிடைக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற, அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான அரியூர் தொழிற்சாலையிலே பணியாற்றுகிறவர்களுக்கும் மற்றும் சோளிங்கர் சுற்று வட்டாரத்திலுள்ள பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கும் நீதி கிடைக்கவில்லை என்பதையும், அந்த பஞ்சாலை முதலாளிகள் எல்லாம் தங்களுக்கென ஒரு ராஜ்ஜியத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நான் வெற்றி பெற்ற உடனே சோளிங்கர் டெக்ஸ்டைல்ஸ் தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே ஒருவர் இறந்தார் என்று பல தடவை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறேன். ஒருசில மாதங்களுக்கு முன்னால் இரண்டு தொழிலாளர்கள் உயிரோடு கொளுத்தப்பட்ட நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது. இது ஒரு தொடர்கதையாக வருவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உயிரோடு கொளுத்தப் பட்டவர்களுக்காக நான் அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் உயிரோடு கொளுத்தப்பட்டதற்கான சூழ்நிலை என்னவென்றால், அந்த ஆலை முதலாளிகள் மதுரை, திருச்சோலூர், ஆரணி போன்ற இடங்களிலிருந்தெல்லாம் காண்ட்ராக்டர்களை அழைத்துக்கொண்டு வந்து அங்கே பணி புரிந்து கொண்டிருக்கும் தொழிலாளர்களை வேலை செய்ய விடாமல் செய்ததன் விளைவாக, உள்ளூர் தொழிலாளர்கள் கொதித்து எழுந்து அவர்கள் மீது இப்படிப்பட்ட தாக்குதல்களை நடத்தக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகிவிட்டது என்பதையும் நான் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி, அவர்கள் கண்ணிரெல்லாம் துடைக்கப்படவில்லை என்றும் சொன்னேன். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நிச்சயம்

[திரு. என். சண்முகம்] [1987 மார்ச் 28]

துடைக்கின்றேன் என்று உறுதி கூறினார்கள். அவர்களுடைய கண்ணீரைத் துடைக்க மறுத்தவர்கள் கண்ணீர் வடித்த காட்சியை நான் பார்த்தேன். விதி வலியதுதான் என்பதையும் நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். எனவே சோளிங்கர் டெக்ஸ்டைல்ஸ் தொழிலாளர்களுக்கு என்று தனி அதிகாரிகளை அமர்த்தி அவர்களுக்கு நீதி கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை வெறும் லேபர் ஆபீசர் மட்டும்தான் இருக்கிறார்கள். அது வளர்ந்து வருகின்ற மாவட்டம். ஏராளமான பிடி தொழிலாளர்கள் வாழ்ந்து வருகின்ற அந்த மாவட்டத்தில் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேசுவதற்குப் பொருத்தமான அதிகாரிகள் அங்கே இல்லை. எனவே பொருத்தமான அதிகாரிகளை அங்கே தர வேண்டும் என்று அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட விவகாரங்களில் கோர்ட்டுகள் கண்ணை முடிக்கொண்டு தீர்ப்புகளை அளித்துக்கொண்டிருப்பதாக எங்களுக்குத் தெரிகிறது. அப்படி கோர்ட்டுகள் தீர்ப்புகளை அளிக்காமலால் தொழிலாளர்களுக்கு எதிராகத்தான் அளிக்கிறது என்று அரசுக்கு திட்டவட்டமாகத் தெரியுமானால், அந்தத் தீர்ப்புகளை ஏற்கக் கூடாது என்று அரசு முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையில் உண்மையான நீதியை முதலாளிகள் வழங்க மறுப்பார்களே யானால், எப்படி சமூக விரோத சக்திகளை குண்டர் சட்டத்திலே நாம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோமோ அதேபோல தொழிலாளர்களை பாதிப்பவர்களையும், தொழிலாளர்கள் மரணம் அடைகின்ற சூழ்நிலையை உருவாக்குகின்ற தொழில் அதிபர்களையும், பாதுகாப்புச் சட்டத்திலே போடுவதற்கான முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கேரன் போக்குவரத்தைப் பொறுத்தவரை, அங்கே ஒரு தொழிலாளி வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார். அந்தத் தொழிலாளி அன்று வேலைக்குச் சேர்கிறார். அதற்கு முன்னால் நான் என்ஜினியரைப் பார்த்தேன். அந்த என்ஜினியர், வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட தொழிலாளி இன்றைக்கு வேலைக்கு வருகிறார், என் கதி என்னவாகுமோ என்றார். அவர்கள்

1987 மார்ச் 28] [திரு. என். சண்முகம்]

இருவருக்கும் அன்று இரவு ஏற்பட்ட கைகலப்பிலே, அந்த பொறியாளர் மரணம் அடைகிறார். தொழிலாளி தூக்கு மேடைக்குச் செல்கிறார். பொறியியல் படித்த பொறியியல் மேலாளருக்கும், வேலை புரிந்து கொண்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே நல்ல பிணைப்பும், அன்பும், பாசமும் உருவாகக்கூடிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொறியாளர் கணவன் காலையிலே வீட்டுக்கு வருவான் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த மனைவிக்கு அவனுடைய பிணம் வருகிற நிலையும், வேலையில்லாமல் அன்றைக்குத்தான் வேலைக்குச் சென்ற தொழிலாளி கணவன், காலையிலே ஒழுங்காக வீட்டுக்கு வரவேண்டும் என்று நினைத்தவளின் கணவன் தூக்கு மேடை சென்று கொண்டிருக்கிற நிலையும் இருக்கிறது.

தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரை ஒட்டு மொத்தமாக ஒரு சரியான கொள்கையை நாம் உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வடாற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், கடுமையான வறட்சி எங்களை வாட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த மூப்பது ஆண்டுக் காலத்தில் எனக்கு புத்தி தெரிந்ததிலிருந்து எங்களுடைய பகுதியில் கிணறுகள் வற்றியதை நான் பார்த்ததே இல்லை. எந்த நிலையிலேயும் வற்றாத பாலாற்றுப் படுகையே கேள்விக் குறியாக வந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்கூட காவேரிப்பாக்கம் ஏரியை விரிவு படுத்த வேண்டும், அதன் கரைகளைப் பலப்படுத்த வேண்டும், எவ்வளவெல்லாம் தண்ணீர் வருகிறதோ, பெய்கின்ற மழையை, அத்தனையையும் தாங்கிக் கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு கரையை உயர்த்துகின்ற ஒரு திட்டத்தைத் தெரிவித்தார்கள். 30 கோடி ரூபாயிலே ஒரு திட்டம் தீட்டப்பட்டு, அதற்காக உயர்மட்டக் கமிட்டி ஒன்று அமைக்கப்பட்டு, 10 கோடி ரூபாய் அதற்காகப் பரிந்துரை செய்து இருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. என். சண்முகம்]

[1987 மார்ச் 28]

உள்ளாட்சி மன்றங்களைப் பொறுத்தவரையில் நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் வெற்றி பெற்று வந்திருக்கிற பெருந்தலைவர்கள் மக்கள் வரிப் பணத்தைப் பாழாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காவேரிப் பாக்கம் ஊராட்சிமன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாடு அரசு அளித்த ஓர் உத்தரவை தவறான முறையில் பயன்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். ஊராட்சி மன்றங்களுடைய தேவையைக் கருதி இரண்டு மாதங்களுக்கான குழாய் விளக்குகள் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று அரசு அறிவித்தது; ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக பெருந்தலைவர் கிட்டத்தட்ட 3 இலட்சம் ரூபாய் பெருமானமுள்ள குழாய் விளக்குகளை வாங்கியிருக்கிறார்கள். வாங்கி இருக்கிற விளக்குகளில் 10 சதவிகிதம், 15 சதவிகிதம் கூட . . . (குறுக்கீடு) (சுச்சல்).

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. செம்மலை): இன்றைக்கு எதிர்த்துக் கொள்ளும் தலைவர்கள் எல்லாம் பேசுகிறார்கள். கொஞ்சம் குறுக்கீடுகளைக் குறைத்துக் கொண்டால் நன்றாக இருக்கும். (குறுக்கீடு) உட்காருங்கள். உங்கள் சார்பில் உறுப்பினர் பேசும்போது பதில் சொல்வார். (குறுக்கீடு) சரி சொல்லுங்கள்.

திரு. ஆ. நடராசன்: எது வேண்டுமானாலும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கலாமா? எந்தப் பெருந்தலைவர் என்று சொல்ல வேண்டும். அதை எக்ஸ்ப்ளேன் பண்ணுங்கள். ஆதாரத்தைக் காட்டிவிட்டுச் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. என். சண்முகம்: ஆதாரம் இருக்கிறது. கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானமாக வந்து அவையில் இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) (சுச்சல்) காவேரிப்பாக்கம் ஒன்றியத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பெருந்தலைவரால் மூன்று இலட்சம் ரூபாய் பெருமானமுள்ள . . . (குறுக்கீடு).

1987 மார்ச் 28]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. செம்மலை): சபையிலே இல்லாதவர்களைப் பற்றிப் பேசவேண்டாம். (குறுக்கீடு) உறுப்பினர் குறிப்பிட்டுச் சொன்ன அந்தக் குற்றச் சாட்டுகள் நீக்கப்படுகின்றன. அவையிலே இல்லாதவர்களைப் பற்றி தயவுசெய்து பேசவேண்டாம். நீங்கள் தொடர்ந்து பேசுங்கள். (குறுக்கீடு) ஏற்கனவே இருந்தால் அப்படியே இருக்கட்டும். நீங்கள் புதிதாகப் பேசுங்கள்.

திரு. என். சண்முகம்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 3 இலட்சம் ரூபாய்க்கான குழாய் விளக்குகளைப் பெற்று இருக்கிறார்கள். அரசினுடைய ஆணை—இரண்டு மாதத்திற்கான குழாய் விளக்குகள் தான் வாங்க வேண்டும் என்று உத்தரவு. அப்படி இரண்டு மாதத்திற்கான குழாய் விளக்குகள் 3 இலட்சம் ரூபாய் என்றால் ஒரு ஆண்டுத் தேவை 40 இலட்சமா? ஊராட்சி நிதி பொது நிதி, பாழாக்கப்படுகிறது. அப்படி பாழாக்கப்படுகிறபோது பெருந்தலைவர்மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும், அப்படி கொள்ளையடிக்கப்பட்ட அந்தப் பணத்திலிருந்து ஒரு (குறுக்கீடு)

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. நடராசன், சொல்லுங்கள்.

திரு. ஆ. நடராசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்தில், எவ்வளவு ரூபாய்க்கு வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும், அது ஒன்று. இரண்டாவது அவர் குழாய் விளக்குகள் வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார். அதிலே என்ன மோசடி நடந்திருக்கிறது என்று தெளிவாகக் குறிப்பிட வேண்டும். சபையிலே, இப்படி குற்றச்சாட்டுக்களைக் கூறுவதற்கு, இல்லாதவர்களைப் பற்றிக் கூறுவதற்கு அனுமதித்தால் நாங்களும் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறோம்.

திரு. என். சண்முகம்: மாண்புமிகு துணைப் பெருந்தலைவர் அவர்களே, காவேரிப்பாக்கம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் 3 இலட்சம் ரூபாய்க்கான குழாய் விளக்குகள் வாங்கப்பட்டிருக்கின்றன,

[திரு. என். சண்முகம்]

[1987 மார்ச் 28]

இரண்டு மாதத் தேவைக்கு. அது என்னுடைய தொகுதி என்பதையும், என்னுடைய சொந்த ஊர் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசினுடைய ஆணைப்படி இரண்டு மாதத்திற்கான குழாய் விளக்குகள்தான் வாங்கப்பட வேண்டும். ஆனால் முறை தவறி மூன்று இலட்சம் ரூபாய்க்கான குழாய் விளக்குகள் வாங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்படி. (குறுக்கீடு—கூச்சல்).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: குற்றச்சாட்டு இல்லை. தேவைக்கு மேலே வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார். அரசாங்க ஆணை மீறப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார். (குறுக்கீடு, கூச்சல், குழப்பம்).

(பிற்பகல் 12-30)

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: குற்றச்சாட்டு சொல்வதற்கு முன்கூட்டி எழுதிக் கொடுக்க வேண்டாமா? அதுமட்டுமல்லாமல் (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இதுபற்றி கால் அட்டென்சன் வரும்போது அமைச்சரே ரிப்பளை செய்து விஷயம் பூராவும் ரெக்கார்டில் இருக்கிறது. திரும்பத் திரும்ப அதையே பேச வேண்டாம். சண்முகம் பேசி முடித்து விடுங்கள். (குறுக்கீடு).

திரு. என். சண்முகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய குற்றச்சாட்டு என்னவென்றால், அரசாங்கத்தினுடைய ஆணைப்படி 2 மாதத்திற்கான குழாய் விளக்குகள் வாங்குவதற்குப் பதிலாக ஓர் ஆண்டுக்கான விளக்குகளை வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதுதான். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உங்களைப் பற்றி அல்ல. நீங்கள் உட்காருங்கள்; தொடர்ந்து நீங்கள் பேசுங்கள்.

திரு. என். சண்முகம்: கைத்தறியைப் பொறுத்தவரை, அதனுடைய வளர்ச்சிக்கு இன்னும் அதிகப்படியான உதவிகளைத் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1987 மார்ச் 28] [திரு. என். சண்முகம்]

ஏனென்றால், இன்றையதினம் கைத்தறி நெசவாளர்களின் நிலைமை சங்கடமான ஒரு சூழ்நிலையாக உருமாறி வருகிறது. கடுமையான வறட்சியால் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது மட்டுமல்லாமல் நெசவுத் தொழிலும் பாதிக்கப்படுகின்ற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கின்ற காரணத்தால், மத்திய அரசாங்கத்தை அணுகி, நம்முடைய நிலைமைகளை உடனடியாக எடுத்துச் சொல்லி, விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக நெசவுத் தொழிலாளர்கள் நிறைந்து இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறி, இப்போது கொடுத்திருக்கும் தள்ளுபடியை இன்னும் அதிகரித்துத் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அப்துல் சமத், பேசுங்கள் (குறுக்கீடு) அவர்களே சொல்லிவிட்டார்கள். இன்னும் நிறைய பேர் பேச வேண்டியது இருக்கிறது. நீங்கள் முதலிலேயே பேசி விட்டீர்கள் (குறுக்கீடு). நீங்கள் தயவுசெய்து உட்காருங்கள். (கூச்சல், குழப்பம்) ஒரு குற்றச்சாட்டு கால் அட்டென்ஷனாக வந்து, அதற்கு அமைச்சர் சொன்ன பதிலை அவர் இங்கே சொல்லலாம் இல்லையா? (குறுக்கீடு) வந்த பதிலைச் சொல்கிறார் அவர். (குறுக்கீடு) இதே பிரச்சினை கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானமாக வந்து சம்பந்தப்பட்ட துறை அமைச்சர் பதில் சொல்லியிருக்கிறார். அதை இப்போது அவர் சைட் பண்ணுகிறார். நீங்களும் அந்த மாதிரி கால் அட்டென்ஷன் கொண்டு வந்து அமைச்சர் பதில் சொல்லியிருந்தால், அமைச்சர் இந்த மாதிரி பதில் சொல்லியிருக்கிறார், அரசு விதிகள் மீறப்பட்டிருக்கின்றன என்று நீங்கள் சொன்னால் நான் அனுமதிக்கிறேன். (குறுக்கீடு) அவர் ஸ்பெசிபிக்காகத்தான் சொல்கிறார். காவேரிப்பாக்கம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறார். (குறுக்கீடு) இந்த மாதிரி அமைச்சர் இடத்திலே பதில் வாங்கி, அரசு ஆணையை மீறி வாங்கி இருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சரே சொன்னதாக அவர் சொன்னார். அதிலே தவறு இருந்தால் நாளைக்குச் சொல்லுங்கள். (குறுக்கீடு) இந்த இந்த இடங்களில் அரசு ஆணை மீறப்பட்டிருக்கிறது, அரசுத் தரப்பிலே தெளிவாக ஒத்துக் கொண்டார்கள் என்று டிபேட்டிலே சைட் பண்ணிப்

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்] [1987 மார்ச் 28]

பேசுவதில் தப்பு இல்லை. ஓர் ஊராட்சி ஒன்றியம் என்று சொல்லிப் பேசினார்கள். (குறுக்கீடு) நான் சொல்வதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ள மாட்டீர்களா? (குறுக்கீடு) அதனுடைய நிலை, உறுப்பினர் சொல்கிறார், குழாய் விளக்குகள் வாங்கியது சம்பந்தமாக கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து துறை அமைச்சரே அரசாங்கத்தினுடைய விதிகள் மீறப்பட்டிருக்கின்றன, என்று கூறி, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய விவரங்களை யெல்லாம் சொல்லி, அதெல்லாம் ரெக்கார்டில் இருக்கிறது. அதைத்தான் உறுப்பினர் டிபேட்டிலே சைட் பண்ணிப் பேசுகிறார். (குறுக்கீடு) அதைப்பற்றி நாங்களும் பேசுவோம் என்று நீங்கள் சொல்வது எப்படி சரியாகும்? (குறுக்கீடு) ஊராட்சி ஒன்றியம் இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) நீங்கள் பேசும்போது அது பற்றிப் பேசங்கள். (குறுக்கீடு) அதுமாதிரி சொன்னால், அனுமதிக்கலாம். எனவே அதுமாதிரி விவரமாகச் செல்லுங்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அப்துல் சமத், நீங்கள் பேசங்கள்.

திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்: மாண்புமிகு பேரவையினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1987-88 ஆம் ஆண்டுக் கான நிதிநிலை அறிக்கைமீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பளித்ததற்கு முதலாவதாக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தேற்றையதினம் பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் தமிழ்நாட்டில், நெய்வேலியில் இரண்டாவது அனல் மின் நிலையத்தைத் திறந்து வைத்து உரையாற்றி இருக்கிறார்கள். அதிலே கலந்துகொண்ட நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தமிழகத்தின் சார்பாக ஒரு கருத்தை வைத்திருக்கிறார்கள்.

இந்த இரண்டாவது மின் நிலையத்திலிருந்து உற்பத்தியாகும் மின்சாரம் முழுவதும் தமிழகத்திற்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை மேடையிலேயே வைத்தார்கள் என்பதைத் தொலைக் காட்சியின் மூலமாக நாம் கண்டோம். ஆனால், இது பற்றி பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் என்ன பதில் அளித்தார்கள் என்பதை மறுநாள் காலை பத்திரிகையிலாவது பத்திரிகையாளர்களுக்குத் தெரிவித்தாவது வரும் என்ற ஆவலோடு எதிர்பார்த்த நான், அதுபற்றி திட்டவட்டமாக பதில் எதுவும் இல்லையே

1987 மார்ச் 28] [திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்]

என்று வருந்தினேன். ஏனென்றால் இரண்டாவது மின் திட்டம் நெய்வேலியில் தொடங்கப்படும்போதே, அதிலிருந்து உற்பத்தி செய்யப்படக்கூடிய அவ்வளவு மின்சாரத்தையும் தமிழகத்திற்கு வழங்க வேண்டும்—வழங்கப்படும் என்ற ஒரு வாக்குறுதி இன்றல்ல—இரண்டாவது சுரங்கத்திற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்ட—சற்றொப்ப 8 அல்லது 9 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே மத்திய அரசு சார்பாக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி—வழங்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய நேரத்தில், அது தொடங்கப்படக்கூடிய ஒரு நன்னாளில் நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் அதை நினைவூட்டி அதை வேண்டுகோளாக வைத்திருக்கும்போது பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் தம் பேருள்ளத்தின் அடிப்படையில் அந்த வாக்குறுதியை வழங்கியிருப்பாரானால், தமிழகத்திற்கு எவ்வளவோ வாய்ப்பாக அது அமைந்திருக்குமே என்றுதான் நான் எண்ணுகிறேன்.

உண்மையிலேயே அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக நாம் ஏறத்தாழ 6,000 கோடி ரூபாயைச் செலவழிக்க இருக்கிறோம். அதிலும், நம்முடைய நாட்டிலுடைய மின்சாரத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய மூன்றில் ஒரு மட்டங்குத் தொகையை—ஏறத்தாழ ரூ. 2,000 கோடியை அதற்காக ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்ற குறிப்பினை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் நமக்குத் தந்திருக்கிறார்கள்.

நாடு தழுவிய முறையில் நாம் செய்ய வேண்டிய எல்லா விதமான முன்னேற்றத் திட்டங்களுக்காகவும் ரூ. 6,000 கோடி ஒதுக்கப்படக்கூடிய நேரத்தில் மின் உற்பத்திக்காக மட்டுமே நாம் ரூ. 2,000 கோடியை ஒதுக்குகிறோம் என்கிறபோது, நாம் அதற்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் தருகிறோம், அதன் இன்றியமையாத தன்மையை நாம் எந்த அளவுக்குப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை என்னாலும் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. ஆனாலும் கூட அந்த ரூ. 2,000 கோடியைச் செலவழிப்பதற்கு பதிலாக நாம் நெய்வேலி மின்நிலையத்திலிருந்து உற்பத்தியாகக்கூடிய மின்சாரம் அனைத்தையும் நாமே பெறுவதற்கு ஏன் ஒரு தீவிரமான முயற்சியை அரசு மேற்கொள்ளக் கூடாது என்றுதான் நான் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் நம்முடைய

[திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்] [1987 மார்ச் 28]

கையிலேயே வெண்ணையை வைத்துக் கொண்டு நாம் ஊர் பூராவும் நெய்க்காக அலைந்து கொண்டிருக்கிற காலம் எவ்வளவு காலம். நெய்வேலி இப்போது நன்றாக இருக்கிறது.

அறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் தமிழகத்தினுடைய வளத்தைப்பற்றி தமிழகத்தின் பட்டி தொட்டிகளிலெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லுகிறபோது நம் நெய்வேலி நிலக்கரியையும் சேலம் இரும்பு உருக்கையும் சரியான முறையில் பயன்படுத்தி னால் நம்முடைய தமிழகத்தினுடைய பொருளாதாரமே மிகச் செழித்துவிடும் என்ற நம் ஆசை உணர்ச்சியை அந்தக் காலத்திலேயே வெளியிட்டார்கள். அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்காத பெட்ரோல் வளம்கூட இப்போது தஞ்சைத் தரணியின் ஒரு பகுதியில் நமக்குக் கிடைக்க இருக்கிறது. அவருடைய காலத்தில் எதிர்பார்க்காத எண்ணை வளம்கூட இப்போது நமக்குக் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை வலுப்பட்டிருக்கிறது. இத்தனை இருந்தம்கூட நாம் பெற வேண்டிய நன்மைகளை, வளங்களை நாம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறோமா என்பதுதான் நாம் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டியதாகும் என்று குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

தற்போது உற்பத்தி செய்யப்படக்கூடிய மின்சக்தியில் 28 சதவீதம் மின்சாரத்தை நாம் நம்முடைய அண்டை மாநிலமான ஆந்திரத்திற்குத் தர வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது தேவைதானா என்பதைப்பற்றி மத்திய அரசு ஆராய்வதற்கு நம்முடைய தமிழக அரசு கேட்டுக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் ஏற்கெனவே ஆந்திரம் ஏறத்தாழ தன்னிறைவை மின் துறையிலே பெற்றிருக்கிறது. அது தன்னுடைய மின் தேவையைப் பொறுத்தவரையில் தன்னிறைவைப் பெற்றதோடு தன்னுடைய மிஞ்சிய மின்சாரத்தை ஓரிசாவுக்கு விற்று வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் நமக்குப் போதுமான மின்சாரம் இல்லாமல் கஷ்டப் படுகிறோம். அதாவது ஏறத்தாழ 10,000 தொழிற்சாலைகளுக்கு சென்ற ஆண்டு மாத்திரம் நாம் உயர் அழுத்த மின்சாரத்தைத் தர இயலவில்லை என்ற நிலையில், 40 சதவீதம் மின்வெட்டை அமுல்படுத்தியிருக்கிறோம். எனவே இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் இரண்டாவது மின் நிலையத்தில் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய

1987 மார்ச் 28] [திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்]

மின்சாரம் முழுவதையும் தமிழகத்திற்கே தந்தாக வேண்டும் என்ற ஒரு வற்புறுத்தலை மத்திய அரசிடம் நாம் வைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்

(பிற்பகல் 12.40)

ஒரு நல்ல செய்தி நம்முடைய காதிலே படுகிறது. தமிழ்நாடு மின் நிறுவனத்தின் உற்பத்தி அகில இந்திய கண்ணோட்டத்திலே பார்க்கும்போது மிகச் சிறப்பான அளவிற்கு இருக்கிறது என்று சென்ற ஆண்டு மத்திய அரசு நம்முடைய தமிழ்நாடு மின்சார நிறுவனத்திற்கு பாராட்டுப் பரிசை வழங்கியிருப்பதோடு, இந்த ஆண்டுக்கான பரிசை பெறத்தக்க முறையில் இந்த நிறுவனம் செயல்பட்டிருக்கின்றது என்பது ஒரு நல்ல செய்தி. ஆனால் எந்த அளவு செயல்பட்டிருக்கிறது, எந்த அடிப்படையில் எந்த கச்சாப் பொருளைக் கொண்டு செயல்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கும்போது இதற்கான நிலக்கரி வடக்கேயிருந்து நமக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிகிறது. அப்படி தரப் பட்டிருக்கக்கூடிய நிலக்கரியில் ஏறத்தாழ 47 சதவீதம் சாம்பலாகவே தரப்பட்டிருக்கிறது என்று புள்ளிவிவரம் தெரிவிக்கிறது. இந்த சாம்பலுக்கும் சேர்த்து நாம் பணம் தந்திருக்கிறோம். அது மட்டுமல்லாமல் ஒரு மின் நிலையத்தில் முப்பதாயிரம் டன் எடையுள்ள கற்கள் குவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றால் அது எங்கேயிருந்து குவிக்கப்பட்ட சேமிப்பு என்றால், அவர்கள் அனுப்பி, நாம் இறக்குமதி செய்து, நம்முடைய மின் நிலையங்களுக்கு பயன்படுத்தியது போக இருந்தவைகள். அவற்றையெல்லாம் மின்சார உற்பத்தி நிலையத்திலே குழைத்திருந்தால் அத்தனையும் கேட்டு பழுதாகி இருக்கக்கூடிய அபாயகரமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும். அப்படிப்பட்ட பொருளை வடக்கேயிருந்து நாம் பெற்றிருக்கிறோம். ஆனால் ஐந்தாயிரம் மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள ஆஸ்திரேலியா விலிருந்து நாம் நிலக்கரி இறக்குமதி செய்து அதற்கான வரியை கொட்டியும் கூட ஒரு கப்பலில் இறக்குமதி செய்த நிலக்கரி யிலிருந்து ஒரு கோடி ரூபாய் இலாபமாகப் பெற்றிருக்கிறோம் என்று கணக்கு கிடைக்கும்போது ஏன் அந்த முறையில் அந்நிய நாட்டிலிருந்து நல்ல நிலக்கரியை இறக்குமதி செய்து இன்னும் மின் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்குத் தேவைப்படும் நிலக்கரியை பெறக்கூடாது, அதற்கான அனுமதியை ஏன் மத்திய

[திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்] [1987 மார்ச் 28]

அரசிடத்திலே கேட்டுப் பெறக்கூடாது என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆனால் ஒன்று தெரிய வருகிறது. நெய்வேலி நிலக்கரியைத் தோண்டுவதற்கு தமிழக அரசு சார்பாக மத்திய அரசுக்கு தரப்பட்ட உரிமம் காலாவதியாகி இப்போது மீண்டும் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டிய நிலையிலே உள்ள காலக் கட்டத்திலே, இதுவரையில் புதுப்பிக்கப்படாமல், தமிழ் நாட்டில் உள்ள பகுதியில் இருந்து தோண்டப்படக்கூடிய நிலக்கரியிலிருந்து பெறக்கூடிய வருமானத்தை மத்திய அரசு பெற்று வருகிறது. அவர்களே தரக்கூடிய புள்ளி விவரத்தின்படி, இந்த நெய்வேலி விகனைட் கார்ப்போஷனிலிருந்து 90 கோடி ரூபாய் லாபம் மத்திய அரசுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்ற மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியை பாரதப் பிரதமர் கூட குறிப்பிட்டு, பொது நிறுவனங்களுடைய நிர்வாகத்திலே தனி ஒரு எடுத்துக் காட்டு நிறுவனமாக நெய்வேலி இருக்கிறது என்று பாராட்டி யிருப்பதை நானும் ஒத்துக்கொள்கிறேன். நானும் என்னுடைய பாராட்டை வழங்க விரும்புகிறேன். ஆனால் இந்த 90 கோடியில் தமிழகத்திற்கு உரிய பங்கு என்ன என்பதைப் பற்றி தமிழகம் கேட்டதுண்டா அல்லது அதைப் பெறுவதற்கு முயற்சித்தது உண்டா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அப்படி இதுவரை பங்கு கேட்கவில்லை என்றால் அதைக் கேட்டுப் பெற வேண்டும், வற்புறுத்திப் பெற வேண்டும் என்று தமிழக அரசை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் மின்சாரம் நாம் அதிகமாக கவனம் செலுத்த வேண்டிய பகுதியாக இருக்கிறது. அதை உற்பத்தி செய்வதற்குரிய ஆற்றல் தமிழகத்திலே வளர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் என்.எல்.சி. க்குக் கிடைத்திருக்கக் கூடிய பட்டறிவு, குணக்கமான அறிவு, இந்தியாவின் பிற மாநிலத்தில் இருந்து, ஓரிசா போன்ற மாநிலத்திலிருந்து நிலக்கரி ஆய்வு நடத்தி சுரங்கத்திலிருந்து நிலக்கரியைப் பெற்று மின் உற்பத்தியைத் தொடங்குவதற்கு உரிய அனுபவஅறிவை வாங்கக்கூடிய அளவிற்கு இருக்கிறது என்று சொல்லும்போது அதே அறிவை இன்னும் முனைப்பாகப் பயன்படுத்த மத்திய அரசு நெய்வேலியிலேயே மூன்றாவது நிலக்கரிச் சுரங்கம் வெட்ட உடனடியாக அனுமதி என் தரக்கூடாது? அதை என் நம்முடைய அரசு பேசக்கூடாது என்றுதான் கேட்குகிறேன். இதையே நாம் பெறுவோமானால் கிட்டத்தட்ட மின் உற்பத்தியில் குறைந்த செலவில் நாம்

1987 மார்ச் 28] [திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்]

தன்னிறைவை அடைய முடியும், தமிழகத்தின் தொழில் வளத்தைப் பெருக்க முடியும். அதை இந்த அரசு மிகத் தீவிரமாக மத்திய அரசிடத்திலே பேசி, உறுதியோடு வற்புறுத்தி அதை நியாயமாக நாம் பெற வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மரிழ்ச்சி அளிக்கக் கூடிய ஒரு அம்சம், மதுவிலக்கு—எதிர்பார்த்த அளவுக்கு கள், சாராயக் கடைகள் மூடப்பட்டிருக்கிற ஒரு அம்சமாகும். இதனால் ஏற்படக்கூடிய இழப்பு சரிக் கட்டப்பட வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, நம்முடைய நிதி அமைச்சரவர்கள் மத்திய அரசிடத்திலே இதைப்பற்றி நாங்கள் கேட்டிருக்கிறோம், ஆனால் இந்த ஆண்டிலுடைய வருமானத்தை இதற்கு நஷ்ட-ஈடு தருவதற்குரிய ஒரு எடுத்துக்காட்டான வருமானமாகப் பெற வேண்டுமென்பதுபற்றி மத்திய அரசு வேறு கருத்து கொண்டிருக்கிறது என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நாம் மத்திய அரசுக்கு எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நம்முடைய அரசியலமைப்பின் 47-வது பிரிவில் டைரக்டிவ் பிரிண்டிபிளில் உள்ள ஒரு மிக முக்கியமான கொள்கையைத்தான் கமிழ்நாடு அமுல்படுத்த முன்வந்திருக்கிறது. இப்படி முன் வந்திருக்கும் மாநிலங்களுக்கு மத்திய அரசு எந்த அளவுக்கு தாராளத் தன்மையோடு பொருளாதார உதவி தருகிறார்களோ அதைப் பொறுத்துத்தான் இந்தியா முழுவதும் காந்திஜி கனவு கண்டதுபோல மதுவிலக்கை அமுல்படுத்துவதற்கு உற்சாகம் ஏற்படும் அதை முன் உற்சாகமாகக் கொண்டு, அதைக் கருத்திலே கொண்டு, மத்திய அரசு உதவி தர வேண்டும். இதை வற்புறுத்திக் கேட்பதிலே தவறில்லை. ஏதோ கடிதம் எழுதினோம், பதில் இல்லை என்று நிதி அமைச்சரவர்கள் சொல்வது போதாது. இதற்காக நீங்கள் எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களை, குறிப்பாக மதுவிலக்கில் நம்பிக்கை கொண்டுள்ள எல்லாத் தலைவர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு, டெல்லிக்குச் சென்று வற்புறுத்த வேண்டுமென்ற தேவை ஏற்பட்டாலும் அல்லது இதற்காக வேறு விதமான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்றாலும் தமிழ் நாட்டிலுள்ள எல்லாத் தரப்பு மக்களும் மத்திய அரசிடமிருந்து ஈட்டுத் தொகை பெறுவதற்கு ஒத்துழைப்பார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்] [1987 மார்ச் 28]

குறிப்பாக வரவு-செலவை ஈடுகட்டுவதற்காக ஏறத்தாழ 15 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு சலுகைகளை அளித்துவிட்டு, 36 கோடி ரூபாய்க்கு வரி விதிப்பை விதித்திருக்கிறார்கள். இது அரசுக்கு ஏற்படக்கூடிய ஒரு நெருக்கடியான நிலைமை என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் எதற்கு வரி விதிப்பு என்பதிலே இன்னும் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தி இருக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய கருத்தாகும். குறிப்பாக, 30 இலட்சம் வீடுகள் கட்ட வேண்டுமென்ற திட்டத்தை அமல் நடத்துவது பற்றிப் பேசும் போது, அது 30 இலட்சமா அல்லது 3 இலட்சமா என்ற ஐய உணர்வுகளை எல்லாம் இந்த வரிசையில் உள்ள தலைவர்கள் தெரிவித்துக்கொண்டிருந்தாலும், என்னைப் பொறுத்தவரையில் எத்தனை இலட்சம் என்பதைவிட அந்த இலட்சியத்தின் அடிப்படையில் உள்ள விழுப்பிய எண்ணத்தை நான் வரவேற்கிறேன். அது இலட்சம் வீடுகளா, அதில் ஒன்று குறைவா அல்லது ஆயிரம் மேலா என்பது பற்றிக் கவலையில்லை. ஏழைபாழைகள் தங்களுக்கு இருக்கை பெற்று வாழ வேண்டுமென்ற அந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்றுவதற்கு அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் முயற்சிகளையும், ஒதுக்கியுள்ள தொகையையும் நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இந்த வீடுகள் கட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் செங்கல்லுக்கும், மரத்திற்கும், அஸ்பெஸ்டா சுக்கும் வரி விதித்திருக்கிறீர்களே, அது நல்ல கொள்கைதானா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இதைத் திரும்ப ஒரு சுற்று சுற்றிவிட்டால், அரசாங்கத்தினுடைய திட்டச் செலவையே அதிகரிப்பதாக அமைந்துவிடும் என்பதை எண்ணிப் பார்த்து, குறிப்பாக செங்கல், மரம் ஆகியவற்றின்மீது 5 சதவிகிதத்தி் லிருந்து 8 சதவிகிதமாக அதிகரிக்கும் வரிகளைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒன்று. அடுத்துள்ள மாநிலங்களிலே மோட்டார் வாகன விற்பனை வரி குறைவாக உள்ளதால் இங்கே உள்ளவர்கள் கூட அங்கே சென்று, 5,000 ரூபாய், 6,000 ரூபாய் குறைவாக இருக்கிறதென்று எண்ணி, அங்கேயிருந்து வாங்கி வந்த நிலையைச் சரிக்கட்ட வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில், பக்கத்து மாநிலங்களில் இருப்பதுபோல வரியைக் குறைத்திருக்கிறீர்கள். இது வரவேற்கத்தக்கது. இதனால் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு பெரும்

1987 மார்ச் 28] [திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்]

பயன் ஏற்படாத அளவுக்கு மத்திய அரசின் வரி விதிப்புக் கொள்கை மூலம் ஒவ்வொரு வாகனத்திற்கும் 6,000 ரூபாய், 7,000 ரூபாய் அதிகரிப்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மருந்துகளுக்கு பல முனை வரி விதித்திருப்பது பாதகமானது என்று அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் சொல்லிக் காட்டுகிறார்கள். அது பொது மக்களுக்கு இன்றியமையாத பொருளாக இருந்துவரும் காரணத்தால் அந்தக் கோரிக்கையில் உள்ள நியாயத்தை நீங்கள் கண்டறிந்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50)

இன்னொன்று மத்திய அரசினுடைய பரிந்துரைக்கு ஏற்ப ஒரேவிதமான வரி விதிப்பு இருக்க வேண்டும் என்ற திட்டத்தின் அடிப்படையிலே சில பொருள்கள் மீது வரி அதிகரித்து இருப்பதாக நீங்கள் குறிப்பிட்டு இருக்கின்றீர்கள். குறிப்பாக விலை மதிப்புள்ள கற்களுக்கு 10 சதவிகிதம் வரி விதிப்பை இன்று அறிவித்திருக்கின்றீர்கள். ஆனாலும் இந்த விலைமதிப்புள்ள கற்களுக்கு குஜராத்நிலை, ராஜஸ்தானிலே 2 சதவிகிதம்தான் வரி விதிக்கப்படுகிறது. மராட்டியத்தில் 3 சதவிகிதம்தான் வரி விதிக்கப்படுகிறது. இந்த நிலையில் மற்ற 3 மாநிலங்களிலே 2 சதவிகிதம் 3 சதவிகிதம் வரி இருக்கும்போது, ஏற்கெனவே இருந்த 5 சதவிகிதத்தை நீங்கள் 10 சதவிகிதமாக ஏற்றியிருப்பது மத்திய அரசினுடைய பரிந்துரையின் அடிப்படையில்தான் என்பதை என்னால் ஒப்புக் கொள்ளமுடியவில்லை. விலை மதிப்புள்ள கற்கள் நம்முடைய தமிழகத்திலேதான் நிரம்ப இருக்கின்றன. நிரம்ப கிடைக்கின்றன. குறிப்பாக கரூர், காங்கேயம் வட்டத்தில் கிடைக்கக் கூடிய கற்கள் உலகத்திலே மிக அதிக விலை பேராகிறது. இந்த தொழிலிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் எல்லாம் இந்தத் தொழிலை பம்பாய்க்கும், ஜெய்ப்பூருக்கும் மாற்றி மற்ற மாநிலங்களுக்குக் கொண்டு செல்லக்கூடிய அளவுக்கு இந்த வரிவிதிப்பு அதிகரிக்கூடாது என்று நான் அஞ்சுகிறேன். அதையும் கருதி நீங்கள் ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இருக்கக் கூடிய சுருக்கமான நேரத்தில் ஒரே ஒரு கருத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்

[திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்] [1987 மார்ச் 28]

மாவட்டங்களை நிர்வாக வசதி கருதி பிரிப்பது வரவேற்கத்தக்கது. இதை இந்த அரசினுடைய கொள்கையாக பல நேரங்களில் அறிவித்து இருக்கின்றார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் கிழக்குக் கரையைப் பொறுத்து நாகப்பட்டினத்தை தலைநகரமாகக் கொண்டு காயிதே மில்லத் மாவட்டமாக அமைக்கப்படும் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமக்களும் அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த ஆண்டு கூட அமுல்படுத்தப்படவில்லையே என்ற வேதனை எனக்குண்டு. இந்த அறிவிப்பு வந்து பல ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. நேற்றைய தினம் நம்முடைய தாவூர் அவர்கள் பத்திரிகையாளர்களிடம் பேசும்போது அல்லது சட்டமன்றத்திலே சொல்லும்போது, இந்த ஆண்டு வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு முன்னுதாரணம் தரப்படும் என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். ஒரு சமயம் மாண்புமிகு திரு. ச. சண்முகம் அவர்கள் இருப்பதனாலே அதற்கு முன்னுதாரணம் சொல்லிக்கூட கேட்கலாம். நான் கேட்க விரும்பவில்லை. உங்களுடைய அரசு அதிகாரிகளுடைய பரிந்துரையின் மீது கூட அப்படி செய்யக்கூடும். நீங்கள் சொல்லியிருக்கக் கூடிய வரிசையைப் பார்க்கும்போது வட ஆற்காடு மாவட்டம், தென் ஆற்காடு மாவட்டம், திருச்சி, தஞ்சை, கடைசியாக தஞ்சை என்று போட்டிருப்பது என்பதைப் பார்த்தால் இது 3 ஆண்டு அல்லது 4 ஆண்டுகள்கூட ஆகிவிடுமோ, அதற்கு இடையிலே போதுமா? தேர்தல் வந்து விடுமோ என்ற ஐய உணர்வு ஏற்படுகிறது. நான் உங்கலிடத்திலே பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன் காயிதே மில்லத் மாவட்டத்தை இந்த ஆண்டே அமைத்துக் கொடுத்தால் நான் நன்றி உள்ளவனாக இருப்பேன். நாட்டு மக்களும் உங்களைப் பாராட்டுவார்கள். நான் ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், அரசு அந்தப் பெருந்தலைவரை மதித்து அவரை தன்னியப்படுத்துகின்ற முறையில் அவர் இந்த நாட்டிற்கும், தமிழ் மொழிக்கும், இந்த சட்ட மன்றத்திற்கும், பொது மக்களுக்கும் ஆற்றியிருக்கக்கூடிய ஒரு பெரும் பணியை பாராட்டக்கூடிய பெரு உள்ளத்தோடு, மாவட்டத்திற்கு அவர் பெயர் வைப்பது என்று அறிவிப்பு செய்த காலத்திலேயிதந்து, இந்த நாட்டிலே மெத்த தூதிரூண்டவசமாக, அவர் பெயரால் மாவட்டம் அமைக்கக்கூடாது என்று அந்த மாவட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய டெங்களிலே உள்ள சுவர்களிலே அவர்களைப் பற்றி மிகக் கீழ்த்தாமான வசனங்களைக் கொண்டு எழுதி

1987 மார்ச் 28] [திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்]

யிருக்கின்றார்கள். அதைத் தடுப்பதற்கு உரிய அதிகாரம் நம்முடைய காவலர்களுக்கு இருக்கின்றது. ஆனால் என்ன காரணத்தினாலோ அப்படி எழுதப்படுவதைத் தடுக்காமலும், எழுதப்பட்ட வசனங்களை மறைக்காமலும் விட்டு வைத்திருப்பது சரியல்ல. அந்த வட்டாரத்திலே இருக்கக்கூடிய அந்த சமுதாய மக்களின், நாயிதே மில்லத் அவர்களை மதிக்கக்கூடிய பொது மக்களின் சில உணர்வுகளைத் தூண்டுவதாக இருக்கின்றது. ஆகவே இதைத் தடுக்க தமிழக அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்ற வாரம் நாகப்பட்டினம் சென்று இருந்தபோது பார்த்தேன். அந்தப் பகுதியில் உள்ள சுவர் முழுவதும் இதை எழுதி இருந்தார்கள். இதை எழுதியவர்கள் யார் என்பது அரசுக்குத் தெரியும். அப்படி எழுதியவர்களுக்கு இந்த நாட்டு மக்களுடைய ஆதரவும் இல்லை என்பதும் எனக்குத் தெரியும். இதைப் பார்க்கக்கூடிய இளைஞர்கள் உணர்ச்சி வசப்பட்டு வேறுவிதமான வசனங்களை எழுத ஆரம்பித்தால் அது இந்த நாட்டில் ஒரு நல்ல பண்பாட்டை உண்டாக்காது என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆகவே நான் அரசினிடத்திலே வேண்டிக் கொள்கிறேன். இந்த மாவட்டத்தை நீங்கள் தயவுசெய்து உடனடியாக அமைப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதே நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட தப்புப் பிரச்சாரங்கள் நடக்காமல் இருப்பதற்கு ஒரு உத்தரவை அங்கே இருக்கிற காவல் துறையினருக்கு பிறப்பிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, சப்-இன்ஸ்பெக்டர் தேர்வு பற்றி சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட் உரையின்போது கேட்டபோது மான்பாரிசு நாவலர் அவர்கள் அதே இடத்தில் இருந்து கொண்டு இன்னும் 3 மாத காலத்தில் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்படும் என்று உறுதிமொழி வழங்கினார்கள். அவர்கள் அப்படிச் சொல்லி ஓராண்டு ஆகிவிட்டது. அந்தத் தேர்வுக்குச் சென்றவர்கள் பலருக்கு வயது ஏறிவிட்டது. ஆணை வரும்போது வயது மிகுந்து விட்டதால் அவர்களைத் திரும்ப அனுப்பவார்களோ என்கிற கவலை அந்த இளைஞர்களுக்கு வந்திருக்கிறது. இளைஞர்களாக இருக்கும் போது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் வேலைக்கான ஆணைகள் வரும்போது முதியவர்களாக ஆகி விடுவார்களோ என்கிற அச்ச

[திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்] [1987 மார்ச் 28]

உணர்வு அந்த இளைஞர்களுக்கு இருப்பதால் அதற்கான உத்தரவை தக்க காலத்தில் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஓர் ஒழுங்குப் பிரச்சினை குறித்து சொல்ல விழைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: விவாதத்தின் போது என்ன ஒழுங்குப் பிரச்சினை?

திரு. இரா. தாமரைக்கனி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையில் உறுப்பினர்களாக இருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. குமரி அனந்தலும, திரு. இராமசாமியும் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு மாறியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவைத் தலைவருக்கு அதுபற்றி தகவல் வந்தால் உரிய நடவடிக்கை எடுப்பார்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1987-88 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை அவை முன்னவர் மாண்புமிகு நாவலர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு அதன்மீது இங்கே விவாதம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களை நான் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே 90 கோடி ரூபாய்க்கு புதிதாக வரிகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அதோடு 132 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே நான் முதன் முறையாகக் கேட்க விரும்புவது 132 கோடி ரூபாய்க்கு பற்றாக்குறை பட்ஜெட் சமர்ப்பித்திருக்கிறீர்களே, இதுவரை தமிழகத்திலே சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பட்ஜெட்டுகளிலே இதுபோன்ற பெரிய அளவுக்கு பற்றாக்குறையாக போடப்பட்ட பட்ஜெட் எதுவுமே இல்லை, அந்த விதத்திலே இது இருப்பதிலே சாதனை தான். நான் கேட்க விரும்புகிறேன், 132 கோடி ரூபாய்க்கு பற்றாக்குறை பட்ஜெட் கொடுத்திருக்கிறீர்களே, இந்தப் பற்றாக்குறையை இந்த அரசு எப்படி சமாளிக்கப் போகிறது? இதற்கு என்ன வருவாய் வழி என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

1987 மார்ச் 23] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

அவை முன்னவர் மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் இதற்குப் பதிலளிக்கும்போது இது குறித்து சொல்வாரா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம் 90 கோடி ரூபாய்க்கு ஏற்கெனவே வரி போட்டிருக்கிறீர்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் வரி போடுவதற்கு முன்பே எவ்வளவோ கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. பால் விலை உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கரை விலை உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. தண்ணீர் கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. வீட்டு வரி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. மின்சாரக் கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. பதிவுக் கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, இவைகள் எல்லாம் பட்ஜெட்டிலே காட்டப்படாத வரிகள். எனவே, 90 கோடி ரூபாய்க்கான வரிகள் பட்ஜெட்டிலே போடுவதற்கு முன்னாலேயே பல கோடி ரூபாய்க்கான வரிகள் போடப்பட்டுள்ளன. எனவே, இன்றைக்கு கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 132 கோடி ரூபாய்க்கான பற்றாக்குறையை இந்த அரசு எந்த வருவாயின்மூலம் சரிக்கட்டப் போகிறது? அப்படியானால் என்ன பொருள் மீது மீண்டும் நீங்கள் வரி போடப் போகிறீர்கள்? ஏற்கெனவே மத்திய அரசு தபால் கட்டணம், ரெயில் கட்டணம் போன்றவற்றை உயர்த்தியிருக்கிறது. ஏழையெளிய மக்களைப் பாதிக்கின்ற அளவில் வரியை நீங்கள் போட்டிருக்கிறீர்கள்.

அதுபோல் திட்டக் குழுவும், பிரதமரும் நம்முடைய திட்டத்திற்குத் தேவைப்படுகிற 86 கோடி ரூபாயை சிறப்பாகத் தந்தால் நிலைமையை சமாளிக்கலாம் என்று அவை முன்னவர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முஸ்லிம் லீக் உறுப்பினர் திரு. அப்துல் சமத் அவர்கள் பேசும்போது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். பாரதப் பிரதமர் நெய்வேலியில் இரண்டாவது அனல் மின் நிலையத்தை ஆரம்பித்து வைக்கிறபோது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே உற்பத்தியாகிற மின்சாரம் முழுவதும் தமிழகத்திற்குத் தேவை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுகுறித்து தினமணி போன்ற பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்திருக்கிறது. முதலமைச்சருடைய பேச்சுக்கு பதிலே இல்லை என்று அதிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கே பதில் இல்லையே, 86 கோடி ரூபாய் வேண்டுமென்று கேட்டால் என்ன பதில் சொல்லப் போகிறார்கள்? திட்டக் குழு என்ன பதில்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1987 மார்ச் 28]

சொல்லப் போகிறது? பிரதமர் அவர்கள் என்ன பதில் சொல்வார்கள்? கணவன், மனைவி உறவு என்றெல்லாம் சொல்கிறார்களே, என்ன காரியம் ஆகப் போகிறது? என்ன பதில் சொல்லப் போகிறீர்கள்? சபையில் இல்லாமல் கேரளாவிற்குப் போய் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஆதரவாக நீங்கள் பேசினால்கூட 86 கோடி ரூபாய் கிடைக்குமா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது.

அடுத்து, முக்கியமான உவர்தீர் மீன் ஆராய்ச்சி நிலையத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதனை அமைக்க ஆந்திராவும், ஒரிசாவும், மேற்கு வங்கமும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. சென்னைக்குப் பக்கத்தில், முட்டுக்காட்டில் அதனை அமைக்க 90 ஏக்கர் நிலம் அதற்காக வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 1-00)

நல்ல வேளை, மத்திய சர்க்கார் அமைத்த ஒரு குழு சிபாரிசு ஒன்றினைச் செய்திருக்கிறது. ஆனால் என்ன கொடுமை என்று கேட்டால், எக்ஸ்டென்ஷன் ஆப் லேண்ட் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஒரு வருட காலமாகக் கோப்பு தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த இடத்தில் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். உவர்தீர் மீன் ஆராய்ச்சி நிலையம் தமிழகத்திற்கு வர வேண்டியது ஆந்திராவிற்குப் போகின்ற அபாயம் இருக்கிறது; ஒரிசாவிற்குப் போகின்ற அபாயம் இருக்கிறது; மேற்கு வங்கத்திற்குப் போகின்ற அபாயம் இருக்கிறது. இப்படித்தான் கோச் பாக்டரி ஆந்திராவிற்குப் போனது. அசோக் லேலண்ட் பம்பாய்க்குப் போனது. இன்னும் சொல்லப் போனால் நேஷல் அகாடமி கேரளாவிற்குப் போனது. இங்கே நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். “தூங்காதே தம்பி தூங்காதே” என்று சொல்லிவிட்டு, சம்பந்தப்பட்டவர்கள் தூங்கலாமா? இது தமிழகத்தைச் சிரமத்தில் ஆழ்த்தாதா என்று நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், இங்கே பேசிய எல்லா சகோதரர்களும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். 90 கோடிக்கு வரி. நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன், வரியில்லாமல் ஒரு சர்க்கார் இயங்காது. ஆனால் ஏழை எளிய மக்களைப் பாதிக்கின்ற விதத்திலே போடலாமா? வெல்லத்திற்கு வரி போடலாமா? உணவு தானியத்தின் மீது வரி போடலாமா?

1987 மார்ச் 28] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

செங்கல், மரம், ஆஸ்பெஸ்டாஸ் போன்றவற்றிற்கு வரி போட்டால் ஊடு கட்டுவதைப் பாதிக்காதா? சிற்றுண்டி உணவுப் பொருட்களுக்கு வரி போடுகிறீர்களே, ஓட்டல் பண்டங்களின் விலை உயராதா? இட்டிலிக்கு வரி, சட்டினிக்கு வரி, தடுக்கி விழுந்தால் வரி, டிரம்மச்சாரியாக இருந்தால் வரி, குலேபகாவலி ஆட்சியிலே எல்லாம் வரி வரி என்று நம்முடைய முதலமைச்சர் பாடினாரே, ஆனால் இந்த வரிகளைப் போட்டு ஏழை எளிய மக்களைப் பாதிக்க வைக்கலாமா? ஆகவே நான் கேட்க விரும்புகிறேன். போடுங்கள் வரி, ஆனால் ஏழை எளிய மக்களைப் பாதிக்கின்ற விதத்திலே வரி போடுவது எந்த விதத்திலே தியாயம் என்றுதான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின்பொழுது இங்கே வருமானம் 563 கோடி ரூபாய்; அண்ணா ஆண்டபொழுது 233 கோடி ரூபாய்; காங்கிரஸ் ஆட்சியின்பொழுது 90 கோடி ரூபாய். நீங்கள் ஆளுகின்றபொழுது 2,779.35 கோடி ரூபாய் உங்களுக்கு வருமானம் வருகிறது. சேலை வழங்குங்கள், வரவேற்கிறோம். வேஷ்டி வழங்குங்கள், வரவேற்கிறோம், செருப்பு வழங்குங்கள், வரவேற்கின்றோம், சத்துணவு போடுங்கள், வரவேற்கின்றோம். ஆனால் நான் கேட்கிறேன், ஒரு கனரகத் தொழிற்சாலைக்கு என்ன முயற்சி எடுத்திருக்கிறீர்கள்? திரும்பத் திரும்ப பத்து வருடங்களாக இந்த பட்ஜெட் புத்தகத்திலே சர்க்கரை ஆலைக்கு முயற்சி செய்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்களே, ஹெவி இண்டஸ்ட்ரீஸ் இருக்கிறதா? முயற்சி எடுத்து இருக்கிறீர்களா? நான் கேட்கிறேன். செருப்பு கொடுத்துவிட்டு, சேலை கொடுத்துவிட்டு, பஸ் கட்டணத்தை உயர்த்தலாமா? பஸ்ஸிலே போகிறவன் டாட்டாவா, பிரீவாவா? ஓட்டல் பண்டங்களின் விலையை உயர்த்தலாமா? செருப்பு கொடுத்து விட்டு, சேலை கொடுத்துவிட்டு, இதை உயர்த்தினால் இது ஏழை எளிய மக்களைப் பாதிக்காதா? எனவே, இந்த பட்ஜெட் ஏழை எளிய மக்களைப் பாதிக்கின்ற பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அமைச்சரவரே, இந்தி அதிகக் கொழிப் போர் தியாகிகளுக்கு 150 ரூபாய் தரப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது, தரப்படவில்லை. ஆனால் டெல்லியிலே கமிடாக இல்லத்தில் புதிய ஃபாரின் டார் வாங்குவதற்கு கன்சாலிடேட் ஃபண்டிஷிருந்து இரண்டு

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1987 மார்ச் 28]

இலட்சம் ரூபாய் அவசரம் அவசரமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்நிய நாட்டுக் கார் வாங்குவதற்கு இரண்டு இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்படுகிறது. டெல்லியிலே அதிகாரிக்கு; ஆனால், மொழிப் போரிலே ஈடுபட்ட தியாகிக்கு 150 இல்லை. இதுதான் அண்ணா வழி நடக்கின்ற அரசா? தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடையாறு, திரைப்படம் எடுக்கக்கூடிய நிறுவனம், பிலிம் இன்ஸ்டிடியூட், அதிலே டிப்ளமா மாணவர்கள் டாகுமென்டரி பிலிம் எடுப்பதற்கு அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் பரீட்சையிலே அதுவொரு அமைப்பு. ஒரு மாணவர், பெயர் திருமாறன். அண்ணா பற்றிய டாகுமென்டரி படத்தை எடுத்தார். அதை டி.வி.யிலே போடுவதற்கு சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் ஒத்துக் கொண்டது. ஆனால் அந்தப் படமே எடுக்கக் கூடாது, டி.வி.யிலே போடக் கூடாது, அண்ணாவைப் பற்றிய டாகுமென்டரி எடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லப்படுகிறது. அண்ணாவினுடைய ஆட்சி, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்று சொல்லிக் கொண்டு, அண்ணாவின் படத்தைக் கொடியிலே போட்டுக் கொண்டு அண்ணாவைப் பற்றி டாகுமென்டரி படம் எடுக்கக் கூடாது என்று சொன்னால், அப்படிச் சொல்லியிருப்பவர்கள் யார் என்று சொன்னால், அந்த நிறுவனத்தினுடைய தலைவராக இருக்கக் கூடிய சித்ரமகால் கிருஷ்ணமூர்த்தி. நான் கேட்க விரும்புகிறேன், இது எவ்வளவு பெரிய துரோகம்? அண்ணாவிற்கு இழைக்கக் கூடிய பெரிய துரோகம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுமட்டும் அல்ல, இன்னொன்றையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்தச் சர்க்கார். . . .

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சித்ரமஹால் கிருஷ்ணமூர்த்தி, சம்பந்தப்பட்ட பத்திரிகைக்கு அப்படிச் செய்தி தரவில்லை என்று எழுதியும், அந்தப் பத்திரிகை வெளியிடவில்லை. இது உண்மையானது அல்ல.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, டி.வி.யிலே வெளியிடுவதற்காக அது கொடுக்கப்பட்டும் கூட இன்றைக்கு அரசு அனுமதி மறுத்து விட்டது. இப்பொழுது அந்த டாகுமென்டரியைத் தருவதற்குத் தயாராக இருந்தால் நான் வரவேற்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

1987 மார்ச் 28]

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்: துணைப் பெருந்தலைவர் அவர்களே, அந்த டாகுமென்டரியை அந்த நிறுவனம் தயாரிக்கவில்லை. படிக்கின்ற மானாவன் டெஸ்டுக்காகத் தயாரித்தது. அது அபூர்வம் செய்யப்படவே இல்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, பாதிக்கப்பட்ட மானாவர் அனைத்துத் தகவல்களையும் என்னிடத்திலே மனுவாகக் கொடுத்திருக்கிறார். அந்த டாகுமென்டரி படம் எடுத்ததே தவறு, அது அவர்களுடைய சொத்து, எனவே, டி.வி.யிலே போடக்கூடாது என்று சொல்லி தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தடுக்கப்படாவிட்டால் நான் பேசியதற்கு பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது; அண்ணா படம் ஒளிபரப்பு ஆகட்டும்; மகிழ்ச்சி. ஆக, நான் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புவது, இந்த அரசு எப்படி நிர்வாகத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்பது தெரிய வேண்டும்.

இந்த மன்றத்திற்குத் தெரியும். சென்னையில் போலீஸ் கமிஷனர் இருக்கிறார். அதைப் போன்று கோவையில் கமிஷனர் போட வேண்டும்; மதுரையில் கமிஷனர் போட வேண்டும். கமிஷனர்கள் போடப்பட்டு நிர்வாகம் நடத்தப்படும் என்று சொல்லி டி.ஜி.பி. உத்தரவு போட்டுவிட்டார். அதற்கு பணம் கூட ஒதுக்கப்பட்டது. 148.68 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் நிலைமை என்ன? அந்தப் பணம் செலவிடப்படாமல் சரண்டர் ஆகிவிட்டது. சரண்டர் ஆவதற்கு என்ன காரணம் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் முடிவு செய்யவில்லை. முதலமைச்சர்தான் தமிழ் நாட்டை ஆள்கிறார். அவர்தான் இந்தத் திட்டத்தை அறிவித்தார். டி.ஜி.பி. திட்டத்தைக் கொடுத்துவிட்டார். தொகையும் ஒதுக்கப்பட்டு விட்டது. ஆனால் கோவைக்கு கமிஷனர் உண்டா? மதுரைக்கு கமிஷனர் உண்டா? நான் கேட்கிறேன், இதற்குப் பெயர் என்ன?

அதைப்போன்று இன்னொன்றையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கல்வித் துறையில் முதலமைச்சர் ஒரு புரட்சிகரமான திட்டத்தை அறிவித்தார்.

“Chief Minister's Scheme of Life oriented Education in Schools” என்று அதற்குப் பெயர். அதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 464 இலட்சம் ரூபாய். ஒதுக்கப்பட்ட பணம் செலவிடப் பட்டிருக்கிறதா? இல்லை.

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1987 மார்ச் 23]

அதைப்போன்று ரெவினியூ கிராமத்திற்கு ஒன்று வீதம் கக்கூஸ், அதாவது கழிப்பிடம் கட்டும் புரட்சிகரமான திட்டத்தை அறிவித்தார். ஏறத்தாழ 4,673 கிராமங்களுக்கு கக்கூஸ் கட்டுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட 649 இலட்சம் ரூபாய் பயன்படுத்தப் படாமல் சரண்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னொன்று, குடும்பத்தில் ஒருவருக்கு வேலை கொடுக்கும் திட்டம். அதற்காக பட்ஜெட்டில் நிதி ஒதுக்கிடும் செய்யப் பட்டது. நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டதினாலே அந்தத் திட்டம் நிறைவேறிவிடும் என்று பொருள் அல்ல. காரணம், குடும்பத்திற்கு ஒருவருக்கு வேலை என்ற திட்டத்திற்கு 1,494.50 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு அந்தத் தொகை செலவிடப்படாமல் சரண்டர் செய்யப்பட்டுள்ளது.

அதைப்போன்று பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்களுக்கு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்வதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 101.99 இலட்சம் ரூபாய். அந்தப் பணம் முழுவதும் சரண்டர் செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

அதைப்போன்று மருத்துவக் கல்லூரிக்கு கட்டிடம் கட்டுவதற்காக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட தொகை 450.86 இலட்சம் ரூபாய் சரண்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னொன்றையும் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பாலித்தீன் பைகள் 2 இலட்சம், மதிப்பீடு 0.12 இலட்சம் ரூபாய், இன்னும் சொல்லப் போனால் ஆதனுடைய வருஷக் கணக்கை எடுத்துக் கொள்வதாக இருந்தால் 1986 பிப்ரவரி, திருவள்ளூர் ரேஞ்சில் 2 இலட்சம் பாலித்தீன் பைகள் காணாமல் போய் விட்டன. அவற்றைத் திருடியவர் யார்? காணாமல் போனதற்கு யார் காரணம்? இதுவரையில் பதில் இல்லை. அதிகாரிகளிடமிருந்தும் பதில் வரவில்லை; அரசாங்கத்திடமிருந்தும் பதில் வரவில்லை.

இன்னொன்றையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஹவுசிங் போர்டு அறியாது அது. கோடம்பாக்கம் சிவன்கோவில் தெருவில் ஹவுசிங் போர்டு 4 கடைகளைக் கட்டி வாடகைக்கு விட்டிருக்கிறது. வீட்டு வசதி வாரியத்தால் வாடகை

1987 மார்ச் 28] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

அடிப்படையில் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே வேடிக்கை என்னவென்றால், யாருக்கு வாடகைக்கு விட்டார்கள்? ஹவுசிங் போர்டு அதிகாரிகளுக்குத் தெரியாது. டாக்குமென்ட்ஸ், பதிவேடுகள் இருக்கின்றனவா? இல்லை. எவ்வளவு வாடகை? விவரம் கிடையாது. எவ்வளவு வசூல் செய்கிறார்கள்? விவரம் கிடையாது. இதை எல்லாம் கேட்டால் ரிக்கார்டு இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். பொது நிறுவனங்கள் குழு அதற்காக வருத்தப் பட்டிருக்கிறது. நான்கு கடைகள் வாடகைக்கு விடப்பட்ட சொத்து விவரமே ஹவுசிங் போர்டில் இல்லை என்றால் இந்த ஹவுசிங் போர்டில் ஆயிரக்கணக்கான, இலட்சக்கணக்கான சொத்துக்கள் இருக்கின்றன; புலன் விசாரணை செய்தால் இப்படிப்பட்ட ஊழல்கள் எல்லாம் அம்பலத்திற்கு வரும்; வரக்கூடிய நாள் இருக்கிறது.

இன்னொன்றையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். திரைப்படத் துறையில் வாங்கப்பட்ட ஒரு இயந்திரம் பற்றியது. இத்தாலி வெஸ்ட்ரானிக்ஸ் கம்பெனியிடமிருந்து திரைப்படத் துறையில் இருக்கிறவர்கள் ஒளிப்பதிவு செய்யும் நவீன சாதனம் ஒன்றை வாங்குவதற்கு 1982 மார்ச்சில் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அவர்களுடைய துறைக்கு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பொருள். பணம் ஒதுக்கப்பட்ட அந்த சாதனம் வாங்கப் பட்டதா? தகவல் இல்லை. மாறாக, ஓராண்டு ஆன பிறகும் அந்தக் கம்பெனி இத்தாலியில் இருக்கிறதா, இல்லையா என்று தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். பல இலட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள நவீன சாதனத்தை வாங்கப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இதிலே வேடிக்கை என்னவென்றால், ஒதுக்கப்பட்ட அந்தப் பணத்தை எடுத்து ஓராண்டுக் காலம் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த சாதனத்தைத் தருகிறோம் என்று சொன்ன கம்பெனி இருக்கிறதா? இல்லையா? மூடப்பட்டு விட்டதா? அதிகாரிகளுக்குத் தெரியாது. அமைச்சருக்கும் தெரியாது. அந்தக் கம்பெனி இருக்கிறதா, இல்லையா என்று தெரியாமல் பணத்தை எடுத்தவர்கள் ஒரு வருஷமாக என்ன செய்தார்கள்? விவரம் உண்டா?

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1987 மார்ச் 28]

(பிற்பகல் 1-10)

இப்படிச் சொன்னால் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். இன்னொன்றையும் நான் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது) மரியாதைக்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும் அரசியல் சட்டம் போற்றப்பட வேண்டும் என்பது. State Official Language (Legislative) Commission அதை மொழி பெயர்ப்பதற்கு ஒத்துக் கொண்டது. எப்போது என்றால் 1977 ஆம் ஆண்டில். 1979 ஆம் ஆண்டு பணி முடிவடைகிறது. 1981 ஆம் ஆண்டு அவர்கள் இந்திய அரசியல் சட்டத்தைத் தமிழ் மொழியில் மொழி பெயர்த்து 5000 புத்தகங்கள் போட்டார்கள். படித்துப் பார்த்தால் மொழி பெயர்த்ததே தப்பு. அரசியல் சட்டத்தைப் புரிந்து கொள்ளாத நபர்கள் அதிகாரிகளாக இருந்து கொண்டு மொழி பெயர்த்ததால் ஏறத்தாழ அந்தப் புத்தகமே வெளிவர முடியவில்லை. 1.31 இலட்சம் ரூபாய் இதனால் வீணடிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. நான் கேட்க விரும்புகிறேன், இதெல்லாம் மக்கள் பணம் வீணாகின்ற காரியமல்லவா? இந்த விவரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு 1979 ஜூன் மாதத்திற்குள்ளாக தவறுகள் திருத்தப்பட்டு அறிக்கை தர வேண்டுமென்று உத்தரவு போடப்பட்டது. ஆனால் இதுவரைக்கும் அந்தத் தவறுகள் திருத்தப்பட்டனவா? ஏழை எளிய மக்களின் பணம். . . .

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசியல் சட்டத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்க முன்னாள் நீதிபதி திரு. மகாராஜன் அவர்கள் தலைமையிலான குழு அமைக்கப்பட்டு மொழி பெயர்த்தது. அரசுக்கு அந்தக் காப்பி வந்தது. மொழி பெயர்ப்பு சரியாக இல்லை என்பதை அரசுளவில் நாங்கள் ஆய்ந்து கண்டறிந்த பிறகுதான் வேண்டாம் என்று அரசு முடிவு செய்தது. தூய தமிழில் சரியாக மொழி பெயர்க்க வேண்டுமென்று ஆணையிட்டு அது நடந்து வருகிறது.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் திசை திருப்புவதற்காக நான் வருத்தப்படுகிறேன். ஏரோனியஸ், ஏரர் என்பதற்கும், சரியான

1987 மார்ச் 28] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

தூய தமிழில் இல்லை என்பதற்கும் வேறுபாடு உண்டு. அடியோடு அபத்தம், அடியோடு தவறு, 'எரோனியஸ் எரர்' என்ற வார்த்தையை வேண்டுமென்றால். . . .

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தூய தமிழில் இல்லாமல் இருந்தாலும் மாற்ற வேண்டும். எரோனியஸ் எரர் ஆக இருந்தாலும், மாற்ற வேண்டும். எத்தகைய தவறு இருந்தாலும் மாற்ற வேண்டும் என்பதுதான் அரசினுடைய நோக்கம். அந்த நோக்கத்தில்தான் தவறைத் திருத்துவதற்கு அரசு ஆணையிட்டிருக்கிறது.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதனால் அரசுக்கு எவ்வளவு ரூபாய் நஷ்டம்? தவறு இருக்கிறது என்பதை அரசு உணர்ந்த காரணத்தால்தான் புத்தகத்தை வெளியிடவில்லை. முதலிலேயே அதிகாரிகள் சரியாகச் செய்திருந்தால் இந்த நஷ்டம் வந்திருக்காது. மக்களுடைய பணம் வீணாகி இருக்காது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன். உயர்நீதி மன்றத்தினுடைய முன்னாள் நீதிபதி—இப்போது அவர்கள் நம்மிடையே இல்லை—திரு. மகாராஜன் அவர்கள் பொறுப்பேற்று செப்தார்கள். அதை மொழி பெயர்த்ததில் ஏற்பட்ட குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று அரசே உணர்ந்து, அரசே ஆய்ந்து கண்டுபிடித்து, அரசுதான் ஆணையிட்டு இருக்கிறது.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் திரு. மகாராஜன் அவர்களை மட்டும் குறிப்பிடுகிறார். கமிட்டி போடப்பட்டது. கமிட்டியிலே உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்போதும் அந்த ரிப்போர்ட் வந்ததா? அந்தத் தவறு திருத்தப்பட்டதா என்று அமைச்சரிடத்திலிருந்து நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். எனக்குக் கிடைத்த தகவல் இன்னும் ரிப்போர்ட் வரவில்லை என்பதுதான்.

[1987 மார்ச் 28]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பெரும்பான்மையான அளவிற்குத் திருத்தம் மேற்கொள்ளப்பட்டு முடிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இன்னும் ஓரளவுக்கு இருக்கிறது. அது விரைவில் முடிக்கப்படும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசியல் சட்டத்தை அவமதித்து விட்டார்கள் என்று அவர்கள் மீது வழக்கு போடாமல், அரசியல் சட்டத்தைத் தப்பாக மொழி பெயர்த்தார்கள் என்ற அளவில் இன்டென்ஷன் இல்லை என்று எடுத்துக் கொண்டு அவர்களை விட்டுவிட்டு தவறுகளை மட்டும் திருத்துவதற்காக ஆணையிட்டிருப்பதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்து மிக முக்கியமான ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வண்டலூர் ஜுவாலஜிக்கல் பार्சு இருக்கிறது. அதிலே குழந்தைகளுக்கு 50 பைசா, பெரியவர்களுக்கு ஒரு ரூபாய் வசூல் பண்ணுங்கள் என்று அரசு உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. அது எப்போது என்று கேட்டால் அக்டோபர் மாதம் 1984 முதல் அதை வசூலியுங்கள் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதற்கான அதிகாரிகள், ஸ்டாஃப் எல்லாம் போடப்பட்டு ஆகிவிட்டது. என்ன வேடிக்கை என்றால்—புள்ளிவிவரம் சொல்கிறது—அங்கே எவ்வளவு பேர் போய் இருக்கிறார்கள் இந்த மாத இறுதிக்குள் என்று கேட்டால் 2.39 இலட்சம் பார்வையாளர்கள் போய் இருக்கிறார்கள். ஆனால் மாதத்திற்கு 28,000 ரூபாய். ரெக்கார்டைப் பார்த்தால், வசூலிக்கப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. எனக்கு சந்தேகம். சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் சொல்ல வேண்டும். மாதா மாதம் 28 ஆயிரம் ரூபாய் பணம் வசூலிக்கப்பட்டு * * * அல்லது உண்மையிலேயே வசூலிக்கப்படவில்லையா? ஏன் வசூலிக்கப்படவில்லை? மக்கள் பணம் அல்லவா? பிறகு ஏன் உத்தரவு போட்டார்கள்? ஏன் ஸ்டாஃப் போட்டார்கள்? போட்ட உத்தரவை மதிக்கவில்லை என்றால் அதிகாரி மீது ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை? இதையெல்லாம் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள். . . .

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1987 மார்ச் 28]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நிறைய பேர் பேச வேண்டும். சீக்கிரம் முடிக்கும்படி நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசும்போது,

* * * என்ற வார்த்தையைச் சொன்னார்கள். அவர் அப்படி திடீர் என்று சொல்வது பொருத்தமாக இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். ஒருவேளை அவர் இருக்கும் இடத்தை வைத்து கோபம் அதிகமாகப் பேசுகிறாரோ என்னவோ தெரியவில்லை. முழு விவரத்தையும் மீண்டும் ஒரு முறை கூறினால் இப்போதே பதில் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறோம்.

* * * என்ற வார்த்தையை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர் பேச்சில் வேகம் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால் அந்த வேகத்திற்கு எளியவனான என்னால் தொடர முடியவில்லை. அதனால் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அந்த வார்த்தையை நீக்குகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் (சிரிப்பு). அடிக்கடி அமைச்சர்கள் மாறுவதினால், யார் எந்த மந்திரி என்பது தெரியவில்லை. அவர் முன்னாள் உள்ளாட்சி அமைச்சர், தற்போது சுகாதாரத் துறை அமைச்சர்.

துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, நேரத்தின் அருமை கருதித் தான் நான் வேக வேகமாகப் பேசுகிறேன். அதை அவர் எளியவராக இருப்பதால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர் கேட்டதற்காக நான் திரும்பவும் சொல்கிறேன். வண்டலூர் ஜுவாலஜிக்கல் பார்க், அரசு உத்தரவு செப்டம்பர் 1984 ஆம் ஆண்டு, பெரியவர்களுக்கு கட்டணம் 1 ரூபாய், சின்னவர்களுக்கு கட்டணம் 50 பைசா, அதிலே 1984 அக்டோபர் முதல் 1985 பிப்ரவரி வரை வசூலித்திருக்க

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1987 மார்ச் 28]

வேண்டும். பணியாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மொத்தம் பார்வையாளர்கள் 2.39 இலட்சம் பேர்கள். வசூலாகியிருக்க வேண்டியது மாதத்திற்கு சுமார் ரூ. 28 ஆயிரம். ரெக்கார்டுகளில் வசூலிக்கப்படவில்லை. என்ன காரணம் என்று கேட்கப்படுகிறது. விவரங்கள் இருந்து கொடுத்தால் நல்லதாக இருக்கும்.

துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, பல பதவிகள் காலியாக இருக்கின்றன. மக்கள் நலனைக் கருதி கேட்கிறேன். தயவுசெய்து கவனம் செலுத்துங்கள். 100 டெபுடி கலெக்டர்ஸ் போஸ்ட் வேகண்ட், 100 சிவில் சர்ஜன்ஸ் போஸ்ட் வேகண்ட், டைரக்டரேட் ஆப் டவுன் அண்டு சன்ட்ரி பிளானிங் . . . (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : 100 சிவில் சர்ஜன்ஸ் போஸ்ட் காலி இல்லை. ஒருவர் வழக்கு மன்றத்திற்குச் சென்றிருப்பதால் பிரமோஷன் போட முடியவில்லை. தடை ஆணை இருக்கிறது. தடை ஆணை நீங்கியவுடன் போடப்படும். நீதிமன்றத்தின் தடை காரணமாக நிறுத்தியிருப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன செய்ய முடியும்?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 100 டெபுட்டி கலெக்டர்ஸ் போஸ்ட் வேகண்ட் என்று சொன்னது மிக வேதனைக்குரிய தவறான செய்தி. அப்படி இல்லை. 4, 5 போஸ்ட்டுகளுக்கு மட்டும் புரபோசல் வந்திருக்கிறது. அவைகள் எல்லாம் தற்போது நிரப்பப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : விளக்கத்திற்கு நன்றி. டைரக்டர் ஆப் டவுன் பிளானிங், மற்றும் உதவி இயக்குநர் அலுவலகத்தில் பல என்ஜினியர்கள் போஸ்ட் நிரப்பப்படாமல் இருக்கின்றன. அதைப்போல நெடுஞ்சாலைத் துறை பொறியாளர்கள் 4 போஸ்ட்டுகள் நிரப்பப்படாமல் இருக்கிறது. (குறுக்கீடுகள்) ரெக்கார்டுகள் உங்களிடத்திலே இருக்கிறது. நான் எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவன். எனக்குக் கிடைத்திருக்கிற குறைந்தபட்ச தகவல்களைக் கொண்டு நான் கேட்கிறேன். அந்தப் பதவிகள் நிரப்பப்பட வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு கேட்கிறேன். அதைப்போலவே நெடுஞ்சாலைத் துறை தலைமைப் பொறியாளர் பதவிகள் 4 காலி இருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. டைரக்டர் ஆப்

1987 மார்ச் 28] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

டவுன் ஆண்டு கன்ட்ரி பிளானிங் அலுவலகத்தில் 10 போஸ்ட்டுகள் காலியிருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தெரிய வருகிறது, தெரிய வருகிறது என்று சொன்னால் எப்படி? சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : சரி. நான் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறேன். நான் தவறாகச் சொன்னால் எனக்குத் தண்டனை. சரியாகச் சொன்னால் அப்போது யாருக்குத் தண்டனை?

ஆகவே சபாநாயகர் அவர்களே, 1984 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் டெம்பரரி அவிஸ்டன்ட் என்ஜினியர்ஸ் பதவி நீக்கம் ஆகிறது. மீண்டும் வேலைக்கு போட வேண்டும் என்று உத்தரவு 1985 ஆம் ஆண்டு ஜனவரியிலே வருகிறது. அது அமல் நடத்தப்படவில்லை. அடுத்து நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் பொன்னையன் அவர்கள், மன்னிக்க வேண்டும் அவர் பெயரைச் சொல்வதற்கு, நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு தகவல், தவறாக இருந்தால் திருத்திக் கொள்கிறேன். மதுரை மாவட்டம் பெரியகுளத்தில் சப் கோர்ட், குற்றவியல் நீதிமன்றத்தில் ஒரு வருடமாக நீதிபதி கிடையாது.

(பிற்பகல் 1-20)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் தொடர்ந்து அவைக்கு வருகிறார் என்றே நம்புகிறேன். பலமுறை இது குறித்து விளக்கம் தரப்பட்டிருக்கிறது. தற்காலிகமாக 1965 ஆம் ஆண்டிலிருந்து நிரப்பப்பட்ட செகண்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட்கள் தங்களை நிரந்தரம் செய்ய வேண்டுமென்று கோரிக்கை எழுப்பி, அரசாங்கம் அவர்களை 1981 ஆம் ஆண்டு நிரந்தரம் செய்தது. ஆனால் வழக்குரைஞர்கள் சங்கத்தின் மூலமாக உயர்நீதி மன்றம் சென்று தடையாணை வாங்கி விட்டார்கள். உச்ச நீதிமன்றம் வரையில் அது சென்றது. அந்த வழக்கு அண்மையில் தான் முடிந்தது. முடிந்த பிறகு சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக எல்லா இடங்களையும் நிரப்புவதற்கு அப்ளிகேஷன்ஸ் கால் ஃபார் பண்ணி தேர்வு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே 62 பேர்களை சர்வீஸ் கமிஷன்

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1987 மார்ச் 28]

மூலமாக போட்டு Fill up செய்தாகிவிட்டது. டி. சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்ஸ் பனியிடங்கள் தான் வேகண்ட்டாக இருக்கின்றன. மீதம் உள்ளவர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல், எச்சரிக்கையாக இன்னும் ஒரு 100 பேரைத் தேர்ந்தெடுத்து வெயிட்டிங் லிஸ்ட்டிலே வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற உச்ச நீதிமன்றத்தின் ஆணைக் கிணங்க தற்போது சர்வீஸ் கமிஷன் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. அந்த நிலைமைகள் எல்லாம் பல முறை விளக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதனால் மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். எனவே விகாரவில் அந்தப் பதவிகள் நிரப்பப்பட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் காலியிடங்களை கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து சொன்னேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது) இன்னும் இரண்டு நிமிடத்தில் முடித்து விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: முன் வரிசையில் இருக்கிற தலைவர்களுக்குக் கொடுத்த நேரத்தை விட அதிகமாக உங்களுக்கு நேரம் கொடுத்தாகி விட்டது. மாண்புமிகு அப்துல் சமத், மாண்புமிகு ரமணி ஆகியவர்களுக்குக் கொடுத்த நேரத்தை விட கூடுதலாக நேரம் கொடுத்திருக்கிறேன். (குறுக்கீடு) டி.மான்ட் வருகிறது, அப்போது பேசலாம். இப்போது தயவுசெய்து உட்காருங்கள். அடுத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர், திரு. சி. பழனிமுத்து பேசுவார்.

* * *

திரு. சி. பழனிமுத்து: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதான விவாதத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நாட்டின் நலன் முக்கியமென்று கருதி இந்த அரசு அறிவித்துள்ள திட்டங்களுக்கு மத்திய அரசு ஆதரவு தந்து, அனைவராலும் ஏற்று வரவேற்கப்பட்ட பொருளாதார கோட்பாடுகள் வாயிலாக

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1987 மார்ச் 28] [திரு. சி. பழனிமுத்து]

ஆதரவு அளித்தாக வேண்டும். பொருளாதார முன்னேற்றம் தேவை. வேலை வாய்ப்பு அளிக்கக்கூடிய திட்டம் ஒன்றும் இதில் இல்லை. ஆகவே வேலை வாய்ப்பு கொடுப்பதற்கு இந்த நேரத்தில் வழிவகை செய்ய வேண்டும். ஏழை எளிய மக்கள், படித்து பட்டம் பெற்றவர்கள், பல ஆண்டுகளாக வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க தொழில் திட்டங்கள் எதுவும் அறிவிக்கப்படவில்லை. அதற்கு ஏற்ற வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

வீட்டு வசதியைப் பொறுத்தவரையில் 3 ஆண்டுகளில் 30 லட்சம் வீடுகள் கட்டப்படுமென்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். 30 லட்சம் வீடுகள் என்பதில் ஆதி திராவிட மக்கள், பிற்பட்ட மக்கள் இருவருக்கும் தலா ஐந்து லட்சம் வீடுகள் கட்டுவது குறிக்கோள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பிற்பட்டவர்களுக்கு இதுவரையில் எந்தவிதமான வீடுகளும் கட்டப்படவில்லை. ஆனால் ஆதி திராவிட மக்களுக்கு ஒருங்கிணைந்த வீட்டு வசதி வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழும், தேசிய கிராமப்புற வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழும், தாட்கோ மூலமும் வீடுகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் ஏழை எளிய மக்கள், பிற்பட்ட பாமர மக்களுக்கு எந்தவிதமான இலவச வீடுகளும் கட்டித் தரப்படவில்லை. ஆகவே 30 லட்சம் வீடுகள் என்பதில் ஏழை எளிய பாமர மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல மாநில அரசு, மத்திய அரசின் அனுமதி கேட்டு தேசிய வீட்டு வசதி வங்கி ஒன்றை அமைக்கப் போவதாக அறிவித்து இருப்பதை மனதார வரவேற்கிறேன். இந்தத் திட்டத்திலே ஏழை எளிய பிற்பட்ட மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த வீடுகளைக் கட்டுவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு சமூக நலத் துறையின் மூலம் 28.125 குழந்தை நல நிலையங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. பலநோக்குச் சுகாதாரப் பணியாளர்களுடன் 7,200 சுகாதார துறை நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த 28,125 குழந்தை நல நிலையங்களில் சனிக்கிழமை, ஞாயிற்றுக்

[திரு. சி. பழனிமுத்து] [1987 மார்ச் 23]

கிழமைகளில் சத்துணவு கொடுக்கப்படுகின்றது. ஆகவே சனிக்கிழமையையும், ஞாயிற்றுக்கிழமையையும் நீக்கிவிட்டு, வாரத்திலே 5 நாட்கள் சத்துணவு கொடுத்தால் போதும். சனிக்கிழமைகளிலே சென்று பார்த்தால் அங்கே குழந்தைகள் இருப்பதில்லை. நான் பல் இடங்களுக்குச் சென்று பார்த்திருக்கிறேன். 50 குழந்தைகள் என்றால் 10 குழந்தைகள் தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த முறையிலே மாற்றம் தேவை.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 2 வயதிலிருந்து 5 வயது வரை உள்ள பாலர் பள்ளிகளில், சனி, மற்றும் ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் உணவு வழங்க வேண்டும் என்பது குழந்தைகள் நல வல்லுநர்களுடைய கருத்தாகும். 2 நாட்களுக்கு அவர்களுக்கு அந்த உணவை வழங்காமல் விட்டுவிட்டால், மீண்டும் அந்த சர்க்கிள் அவர்களுக்கு ஏற்படுவதில்லை. அவர்களுக்கு 411 கலோரி ஒரு நாளைக்கு உணவிலே வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற அந்த முறையிலே தான் இது வழங்கப்படுகிறது.

திரு. சி. பழனிமுத்து: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் வழங்குவதைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. நான் பெரிய கல்ராயன் மலைப் பகுதியில் கீழ்நாடு, களக்கம்பாடி, மொரசம்பட்டி, பெரண்டூர் ஆகிய இடங்களுக்குச் சென்று பார்த்தேன். அப்படிப் பார்த்தபோது மொரசம்பட்டி என்ற ஊரிலே அமைப்பாளரே இல்லை. அந்த அமைப்பாளர் 2 கிலோ அரிசியைக் கொடுத்துவிட்டு, சமையல் செய்யச் சொல்லி விட்டு போய்விட்டார்கள். ஆகவே அரசுக்குத்தான் நல்ல யோசனையாக நான் இதைக் கூறுகிறேனே தவிர, இந்தத் திட்டத்திலே எந்தவிதமான மாற்று அபிப்பிராயமும் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதுபோன்ற விடுமுறை நாட்களில் எவ்வளவு குழந்தைகள் வருகிறார்களோ, அவர்களுக்கு மட்டும் வழங்க வேண்டும் என்றுதான் இப்போது அறிவுரை வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. மற்றபடி அமைப்பாளர்கள் வரவில்லை என்பதற்கு, தனியாக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

1987 மார்ச் 28]

திரு. சி. பழனிமுத்து : நான் சில இடங்களில் உள்ள பாலர் பள்ளிகளுக்குச் சென்று பார்வையிட்டுவிட்டு வந்தேன். அவர்களுக்கு நல்ல விதமான உணவு அளிக்கிறார்களா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடுதான் நான் இதைக் கூறுகிறேனே தவிர, இந்தத் திட்டத்திற்கு எத்தனிதமான மாகம் கற்பிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலே நான் சொல்லவில்லை.

அடுத்து சுகாதாரப் பணியாளர்களைக் கூட 7,500 இடங்களில் அனுமதித்து இருக்கிறார்கள். பல இடங்களில் சுகாதாரப் பணியாளர்கள் போதுமான அளவில் வேலை செய்யவில்லை. என்னுடைய தொகுதியிலும் கூட இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே சுகாதார நிலையத்தை அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதிலே எல்லோருக்கும் அக்கறை உண்டு. கடந்த ஆண்டு கூட பிரதம சுகாதார நிலையங்கள் 200 ஏற்படுத்தப்பட்டன என்று சொன்னார்கள். அந்த 200 சுகாதார நிலையங்களில் இருக்கின்ற மருத்துவப் பிரிவுகளை அப்-கிரேட் பண்ணுவதாகச் சொன்னார்கள். அது எந்த அளவிற்கு உண்மை என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்த ஆண்டு 140 சுகாதார நிலையங்களை அமைக்க இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள ராமநாயக்கன்பாளையத்திலே ஒரு சுகாதார நிலையத்தை அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து 1 முதல் 8 வகுப்பு வரை உள்ள மாணவர்களுக்கு மட்டும் காலனி வழங்கும் திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறீர்கள். இதை 10 ஆம் வகுப்பு வரை படிக்கும் மாணவர்களுக்கும் நீட்டித்தால் பரவாயில்லை என்ற என்னுடைய யோசனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். காரணம் என்னவென்றால் 1 முதல் 8 ஆம் வகுப்பு வரை படிக்கிற மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கிற போது, 10 ஆம் வகுப்பு வரை படிக்கிற மாணவர்களுக்கும் கொடுத்தால் பள்ளியில் படிக்கிற எல்லா மாணவர்களுக்கும் இதனால் பயன் ஏற்படும்.

அதுபோன்று முதியோர் உதவித் தொகை பெறுபவர்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள், ஊனமுற்றோர் உதவித் தொகை பெறுபவர்கள் ஆகிய இவர்களுக்கும் இந்தக் காலனியை வழங்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. பழனிமுத்து] [1987 மார்ச் 28]

எல்லா ஊராட்சிகளுக்கும் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் கொடுக்க வேண்டும். அதுபோன்று ஒவ்வொரு ஊராட்சிக்கும் வீடியோ கேசட் வழங்குவதைப் போல, நகராட்சிகளுக்கும், பேரூராட்சிகளுக்கும் தனியாக கொடுக்க வேண்டும்.

வறட்சியைப் பொறுத்தவரையில், தமிழகத்தில் மழை இல்லாமல், குடிதண்ணீருக்கே மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். உதாரணமாக சேலம் மாவட்டத்தில் வாழப்பாடியிலிருந்து அயோத்தியாப்பட்டணம் வசையில் உள்ள பகுதிகளைப் பார்த்தால், அந்தப் பகுதி முழுவதும் பாலைவனம் போல காட்சி அளிக்கிறது. தண்ணீர் குடிப்பதற்கே கிடைக்கவில்லை. அங்கே ஆழ்துளைக் கிணறுகளைப் போடுவதே இல்லை. இதற்காக 28 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு தந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த 28 கோடி ரூபாயிலே ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு எந்தவிதமான நிதியும் போய்ச் சேரவில்லை. ஆழ்துளைக் கிணறுகள் மட்டும் 6,825 போடப்படும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். சேலம் மாவட்டத்தில் 600 ஆழ்துளைக் கிணறுகள் போடுவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த 600 ஆழ்துளைக் கிணறுகள் போதாது. மேலும் புதியதாக 1,400 குடியிருப்புப் பகுதிகள் ஏற்பட்டுள்ளன. இந்த 1400 குடியிருப்புப் பகுதிகளுக்கும் வேண்டிய ஆழ்துளைக் கிணறுகளைப் போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இந்த மாதம் 7 ஆம் தேதி வாழப்பாடியில், மேட்டூரிலிருந்து ஆத்தாருக்கு குடிதண்ணீர் வரவேண்டும் என்பதற்காக அடிக்கல் நாட்டினார்கள். எனவே மேட்டூரிலிருந்து ஆத்தாருக்குக் குடிதண்ணீர் கொண்டு வருகிற இந்தத் திட்டத்தை துரிதப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் ஊராட்சிகளுக்கு எந்தவிதமான நிதியும் இதுநாள் வரையிலும் ஒதுக்கப்படவில்லை. இந்த ஆத்தார் நகரைப் பொறுத்தவரையில், வாரத்திற்கு இரண்டு நாட்கள்தான் குடிநீர் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே ஆத்தார் நகரத்திற்கு லாரிகள் மூலமாகக் குடிநீர் கொண்டு வந்து கொடுப்பதற்கும், புதிய கிணறுகளைத் தோண்டுவதற்கும் நிதி ஒதுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 மார்ச் 28] [திரு. சி. பழனிமுத்து]

அடுத்து, ஆஸ்பெஸ்டாஸ் ஷீட்டுகள், செங்கல், மற்றும் மரம் போன்றவைகளுக்கு வரியை உயர்த்தியிருக்கிறீர்கள். இந்த வரி உயர்வினால் நடுத்தர மக்கள் தான் அதிகமாக பாதிக்கப் படுவார்கள். எனவே இந்த வரியைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து பஸ் கட்டணத்தை உயர்த்தியிருக்கிறீர்கள். பஸ் கட்டணத்தை விரைவுப் பேருந்துகளுக்கு மட்டும் உயர்த்தியிருந்தால் பரவாயில்லை. நகரப் பேருந்துகளுக்கும், பஸ் கட்டணத்தை உயர்த்தியிருப்பது வரவேற்கக் கூடியதல்ல. இதனால் பாதிக்கப்படுவது ஏழை மக்கள்தான்.

(பிற்பகல் 1-30)

அதேபோல் ஆத்தூர் வட்டத்தில் ஒரு சர்க்கரை ஆலையை நிறுவவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆத்தூர் வட்டத்தில் இதற்கு முன்பு சர்க்கரை ஆலையோ, ஏற்கவிதமான ஆலையோ இல்லை. ஆகவே ஆத்தூர் வட்டத்தில் இப்போது ஆய்வு செய்யப்பட்டு எந்த ஒரு பகுதியிலாவது இந்த சர்க்கரை ஆலையை நிறுவவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆத்தூர் வட்டத்தில் மின் இணைப்பு கேட்டு கிட்டத்தட்ட 12 ஆயிரம் விவசாயிகள் மனு செய்து இருக்கிறார்கள். இப்போது 1978 ஆம் ஆண்டு முடியவுள்ள மின் இணைப்புக்கான விண்ணப்பங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்க இருக்கிறது. ஆகவே உடனடியாக அதிகமான விண்ணப்பங்கள் உள்ள பகுதிகளுக்கு மின் இணைப்பு வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்விக்கு இப்போது 597 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். 1,250 மேல்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. 1984-85, 1985-86, 1986-87 ஆம் ஆண்டுகளில் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் மேல்நிலைப் பள்ளிகளாக ஆக்கப்பட்டன. அப்போது என்னுடைய தாலுக்காவில் கிரிப்பட்டியில் உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளியை 1985-86 ஆம் ஆண்டில் 709 ஜி.ஓ.வின் மூலம் மேல்நிலைப் பள்ளியாக உயர்த்தினார்கள். ஆனால் இதுவரையில் அந்த பள்ளிக்கு சையன்ஸ் கட்டிடத்தை கட்டவில்லை. ஆகவே அந்தப் பள்ளிக்கு சையன்ஸ் கட்டிடத்தைக் கட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. பழனிமுத்து] [1987 மார்ச் 28]

ஆத்தூரில் அறிஞர் அண்ணா கலைக் கல்லூரி 1973 ஆம் ஆண்டு துவக்கப்பட்டது. அந்தக் கல்லூரிக்கு எந்தவிதமான கட்டிட வசதியும் இல்லை. சென்னை பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து யூனிவர்சிட்டி சிண்டிகேட் மெம்பர்கள் வந்து அதைப் பார்த்து விட்டு அந்தக் கல்லூரிக்கு எந்தவிதமான வசதியும் இல்லை, ஆகவே அந்தக் கல்லூரியில் உள்ள மாணவர்கள் படிப்பதற்கு கட்டிட வசதி தேவை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அங்கே எந்தவிதமான மாணவர் விடுதியும் இல்லை. ஆகவே உடனடியாக அறிஞர் அண்ணா கலைக் கல்லூரிக்கு கட்டிடத்தைக் கட்டித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பெத்தநாயக்கன்பாளையத்தில் உள்ள பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக ஆக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு கட்டிடம் கட்டவும் வேண்டுமிறேன்.

இந்த ஆண்டு விளையாட்டுக்கு அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். விளையாட்டு வீரர்களுக்கு தேவையான பயிற்சியையும், ஊக்கத்தையும், நல்ல சத்துணவையும் கொடுத்தால் தான் விளையாட்டு வீரர்கள் நல்ல முறையில் விளையாட முடியும்.

முதியோர் உதவித் தொகையைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு ஆலோசனையை கூற விரும்புகிறேன். 198 லட்சம் முதியோர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுப்பதைப் பொறுத்தவரையில், என்னுடைய பகுதியில் உள்ள முதியோர்களுக்கு முந்தைய மாத, அதாவது நவம்பர் மாத பணமே இன்னும் சென்று அடையவில்லை. காரணம் என்ன என்று கேட்டால் என்னுடைய வட்டத்தில் 6 ஆயிரம் முதியோர்களும், விவசாயக் கூலிகளும், ஊனம் உற்றவர்களும் இந்த முதியோர் உதவித் தொகையை பெறுகிறார்கள். அவர்களுக்கு மணி ஆர்டர் மூலமாக பணம் அனுப்பப்படுகிறது. அப்படி அனுப்பும் போது ஒரு நாளைக்கு 150 மணி ஆர்டர்கள் தான் என்று கணக்கு வைத்து அனுப்புகிறார்கள். ஆகவே இப்படி மணி ஆர்டர்கள் மூலம் அனுப்புவதால் கிட்டத்தட்ட 2 மாதங்களுக்குமேல் தாஸ் தாமதம் ஆகிறது.

1987 மார்ச் 28] [திரு. சி. பழனிமுத்து]

ஆகவே அப்படி மணி ஆர்டர் மூலம் அனுப்புவதை விட்டுவிட்டு, வி.ஏ.ஓ. கிராம நிர்வாக அலுவலர்கள் மூலமாக இந்தப் பணத்தை அனுப்பினால் பரவாயில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். காரணம் என்னவென்று கேட்டால் 4 மாதங்கள் ஆகியும் என்னுடைய தொகுதியில் கள்ளநத்தம் என்ற பகுதியில் உள்ள சடையன் என்பவருக்கு இதுவரை பணம் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே அந்த முதியோர் உதவித் தொகையை கிராம நிர்வாக அலுவலர் மூலமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய பகுதியில் சேலத்திலிருந்து ஆத்தூர் செல்லும் வழியில் நரசிங்கபுரத்தில் ஒரு பாலம் இருக்கிறது. அந்தப் பாலம் கட்டி 100 ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆகிறது. அந்தப் பாலத்தில் அடிக்கடி விபத்துகள் ஏற்படுகின்றன. அந்த விபத்துகள் ஏதனால் ஏற்படுகின்றன என்று பார்த்து, அந்தப் பாலத்தை மிகவும் குறுகியதாக இருப்பதால் நெடுஞ்சாலைத் துறையினர் பெரிதாகவும் அகலமாகவும் கட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமச் சாலைத் திட்டத்தின்கீழ் கருமாந்துறையை சுற்றுலா மையமாக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பி.எஸ்.ஸி. தோட்டக் கலை படித்தவர்கள் இப்போது வேலை இல்லாமல் 100 பேர்களுக்கு மேல் இருக்கிறார்கள். பி.எஸ்.ஸி. விவசாயம் படித்தவர்கள் இப்போது அந்த தோட்டக்கலைத் துறையில் 100 பேர்கள் டெபுடேஷனில் இருக்கிறார்கள். அந்த 100 பேரை விவசாயப் பிரிவுக்கு எடுத்துக் கொண்டால் அந்த தோட்டக்கலை படித்து வேலை இல்லாமல் இருக்கும் 100 பேருக்கு வேலை கிடைக்கும். ஆகவே அந்த 100 பேருக்கு வேலை கிடைப்பதற்கு பி.எஸ்.ஸி. (விவசாயம்) படித்தவர்களை தோட்டக் கலைத்துறையில் இருந்து விவசாயத் துறைக்கு மாற்றித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய பகுதியில் கரியக்கோயில், ஆனைமடை என்ற 2 நீர்த்தேக்கங்களுக்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. பொன்னையன் அவர்கள் தலைமையில் திரு. ராஜா முகமது அவர்கள் அதற்கான அடிக்கல்லை நாட்டினார்கள். அந்த 2 அனைக்கட்டுகள் மூலம்

[திரு. சி. பழனிமுத்து] [1987 மார்ச் 28]

என்னுடைய பகுதியில் உள்ள பழைய ஆயக்கட்டுதாரர்களுக்கு தணணிர் விடுவதற்கு இல்லை என்று இப்போது கூறப்படுகிறது. அந்த ஆயக்கட்டுதாரர்களுக்கு உரிமை கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த உரிமை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். கீழே உள்ள ஆயக்கட்டுதாரர்களின் உரிமையும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். ஆகவே, அந்த ஆனைமடை, கரியக்கோயில் நீர்த் தேக்கத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும்போது புதிய ஷட்டர் ஒன்றை வைத்துக் கட்ட வேண்டும்.

என்னுடைய பகுதியில் உள்ள கல்ராயன் மலைப் பகுதியில் 2 ஊராட்சிகள் உள்ளன. கல்ராயன் கீழ் நாடு என்ற பகுதியில் அத்திரிபட்டி, மோடவன் கோயில், சிட்டம்பட்டி, கீழ்ப்பூண்டி, குன்னூர், சேம்பூர், அடியனூர், கல்லூர், சொரங்காடு, நாகனூர், பட்டிவளைவு, தலைகரை, கிணத்தூர், சூலாங்குறிச்சி, மேல்பூண்டி என்பது அடங்கியது ஒரு பஞ்சாயத்து. இந்த ஒரு பஞ்சாயத்துக்கு நியாய விலைக் கடை ஒன்றுதான் இருக்கிறது. 10, 15 மைல்களுக்குப் போய் மக்கள் பொருட்களை வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அந்த இடங்களில் எல்லாம் புதிய நியாய விலைக் கடைகளை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் கல்ராயன்மலை மேல்நாட்டில் வேலம்பட்டி, அம்பளத்தட்டு, பணம்பட்டு, மாயமனச்சி, நரியகோவில், புனியம்பட்டி, செம்பருக்கை, ஒடுவங்காடு, கோவில்புத்தூர், செங்காட்டுபுதூர், ஆல்பெட்டி, தாளவள்ளம், மேல்வள்ளம், மோதூர், ஆகிய ஊர்களுக்கு மின்சாரம் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அங்கே, சூரிய விளக்குகள் அதாவது சோலார் விளக்குகளைத்தான் போட்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் சரியாக எரிவது இல்லை. ஆகவே அந்த விளக்குகளுக்கு நல்ல முறையிலே சூரிய மின்சாரத்தைக் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல, பெத்தூர், தவளப்பட்டி, முருகம், வானாவரம், கல்லுக்கட்டு, ஆகிய கிராமங்களுக்குச் சாலை வசதி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பகுதியிலே புதிய

1987 மார்ச் 28], [திரு. சி. பழனிமுத்து]

அணைக்கட்டுகளைக் கட்டி, தண்ணீர் விடுவதைப் பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் பரிசீலனை செய்து தண்ணீர் விடுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கு நன்றி சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

நிர்வாகம் செவ்வையான முறையில் நடைபெற வேண்டுமென்பதற்காக, அரசு போடுகின்ற திட்டங்கள் மக்களுக்குச் சரியான முறையிலே போய்ச் சேரவேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தின் அடிப்படையில் மாவட்டங்களை இரண்டாகப் பிரித்து, நிர்வாகத்தை திருத்தவதில் நெல்லை மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரித்து சிதம்பரனார் மாவட்டம் கண்டு, அதிலே தூத்துக்குடியைத் தலைநகராக்கிய இந்த அரசுக்கும், அதை நடத்தித் செல்கின்ற பொன்மனச் சேம்மல், புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மாவட்ட மக்கள் சார்பாகவும், மாவட்டத் தலைநகராக ஆக்கியமைக்கு தூத்துக்குடி தொகுதி மக்கள் சார்பாகவும் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாவட்டத்தைப் பிரித்துப் பல மாதங்களாகியும், மாவட்டத் தலைநகரில் கலெக்டரேட் கட்டுவதற்கு ரூ. 1 கோடி ஒதுக்கியிருப்பதாக தூத்துக்குடியிலே அறிவிக்கப்பட்ட பின்னரும் கூட, இன்னும் கலெக்டரேட் கட்டுவதற்கான இடம் நிர்ணயிக்கப்படாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதை இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். விரைவில் கலெக்டரேட் கட்டுவதற்கான இடத்தை நிர்ணயித்து வேலையைத் தொடங்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிதிநிலை அறிக்கையிலே பல நல்ல நிலைகளை வரவேற்பதற்கு எதிர்க் கட்சியினர் தயக்கம் காட்டினாலும்கூட, பல நல்ல காரியங்களை நடத்துவதற்கான சூழ்நிலையை இந்த அறிக்கை சுட்டிக்காட்டுகிறது. அரியலூர் விபத்து கொரோமாக இருந்தாலும்

[திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன்] [1987 மார்ச் 28]

கூட, நமது போலீஸ் படையினர் விரைவாக அந்தக் குற்றவாளிகளை, எதிரிகளை கைது செய்தது பாராட்டுக்குரிய விஷயம்.

வறட்சி பயங்கரமாக தமிழ் நாட்டிலே இருந்தாலும், போர்க் கால நடவடிக்கையாக அரசு எடுக்கின்ற நடவடிக்கை உண்மையிலேயே பாராட்டுக்குரியதாக இருக்கிறது.

அதைப்போல வரிகளைப் போட்டாலும், ஏழைகளைப் பாதிக்காத அளவிலே வரிகளை விதித்து இருப்பது பாராட்டுக்குரிய விஷயம். இந்த மன்றத்திலே நேற்றையதினம் பேசும்பொழுது மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்களுக்கும், திரு. சுப்பராயன் அவர்களுக்கும் எழுந்த விவாதத்தில் இந்த அரசை நிச்சயமாக மாற்றக்கூடிய சூழ்நிலை வருகிறது, காலச் சக்கரம் சுழலும் என்று திரு. சுப்பராயன் சொன்ன நேரத்திலே, அந்தக் காலச் சக்கரம் எப்போது சுழலும் என்பது ஐயத்திற்குரிய விஷயம் என்றார்கள். காரணம், தமிழக முதல்வர், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், ஏழைகளின் இதயங்களில் குடியிருந்து வருகின்ற காரணத்தால், அங்கு ஒரு திட்டத்தை அறிவித்து வருகின்ற காரணத்தால், ஏழைகளின் சிரிப்பிலே இறைவனைக் காண்போம் என்ற அண்ணாவின் வாசகத்தை இன்றையதினம் தமிழக முதல்வர் நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். ஏழைகளுக்குத் தேவையானது என்ன? இருக்க இடம், உடுக்க உடை, உண்ண உணவு, செய்வதற்கு வேலை. அத்தனையும் செய்து கொடுத்த பின்னர், ஏழைகள் நிச்சயமாக யார் பக்கம் நிற்பார்கள் என்பதை உணர்ந்துவிட்ட காரணத்தால்தான் எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் 'இனிமேல் நமக்கு எதிர்காலம் இல்லை' யென்று அங்கலாய்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வீடுகள் கட்டுவதில், 30 இலட்சம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்போம் என்று தமிழக முதல்வர், புரட்சித் தலைவர், பொன்மனச் செம்மல் அறிவித்ததையொட்டி, இது என்ன ஜீ-பும்பா வேலையா என்று கேவி பேசினார்கள். ஏன் முடியாது என்பதை அவர்கள் சுட்டிக்காட்டவில்லை. முடியும் என்பதை நான் இங்கே விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 30 இலட்சம் வீடுகள் கட்டுவது என்று அறிவித்தவுடன் பிப்ரவரி மாதம் குடிசை

1987 மார்ச் 28] [திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன்]

மாற்று வாரியத் தலைவரை தூத்துக்குடி தொகுதிக்கு அழைத்துச் சென்றேன். அங்கேயுள்ள குடிசைப் பகுதிகளைச் சுற்றிக் காட்டினேன். சுற்றிப்பார்த்துவிட்டு, 10,000 குடிசைகள் இருக்கின்றன, அதை உடனடியாக மாற்றுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு வந்தார்கள். இரண்டு மாதங்களில் மார்ச் 31 ஆம் தேதிக்குள் இன்றைக்கு 2,500 வீடுகள் தூத்துக்குடியிலே கட்டி முடித்திருக்கிறார்கள். அதுபோன்று தமிழகம் எங்கும் நடத்தும் என்று வாரியத் தலைவர் திரு. அங்கமுத்துவிடம் கேட்பபோது 'நிச்சயமாக முடியும்' காரணம் டிவிஷன்களைப் பிரித்திருக்கிறோம்' மூன்றாக இருந்ததை ஐந்தாக மாற்றிக் கொடுத்திருக்கிறோம், ஒவ்வொரு

(பிற்பகல் 1-40)

டிவிஷனுக்கும் இரண்டு இலட்சம் வீடுகள் ஒரு ஆண்டுக்குக் கட்ட வேண்டுமென்று நாங்கள் தீவிரப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம், ஆகவே ஆண்டுக்கு 10 இலட்சம் வீடுகள் வீதம் 3 ஆண்டுகளுக்கு 30 இலட்சம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கக்கூடிய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்பதையும் அவர்கள் உறுதியாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இவைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு அவர்களுக்கு தாராளமாக பண உதவியை அரசு செய்யும். அப்படி உதவுமானால் 30 இலட்சம் வீடுகளை நிச்சயமாக 3 ஆண்டுகளுக்குள் கட்டிக் கொடுக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. வீடுகளும் பிரமாதமாக இருக்கும். தூத்துக்குடியிலே, அண்ணாநகர், அண்ணா காலனி, கிரேஸ்புரம் ஆகிய இடங்களில் குடிசைப் பகுதிகள் இருந்தன. இன்று அவைகள் ஒடுபோட்ட வீடுகளாக மாற்றப்பட்டு, அவைகள் பார்ப்பதற்கு கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருக்கின்றன. அந்த அளவிற்கு குடிசை மாற்று வாரியம் விரைவாக பம்பரமாகச் சுழன்று கொண்டு இருப்பதால் நிச்சயமாக 30 இலட்சம் வீடுகளை கட்டிக் கொடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, இருக்க இடம், உடுக்க உடை இந்த அரசு அளித்திருக்கிறது. தாய் தந்தையர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை உருவாக்கி அதன் வாயிலாக குடும்பங்களுக்கு உண்ண உணவும் அளித்திருக்கிறது. கருவுற்றிருக்கின்ற கர்ப்பிணிப் பெண்களையும், கருவிலே உருவாகி

[திரு. எஸ். என். இராஜேந்திரன்] [1987 மார்ச் 28]

யிருக்கின்ற குழந்தையையும் இந்த அரசு பாதுகாக்கின்ற காரணத்தினாலே, அது வளர்ந்து வருகின்ற வரையிலும் அதற்கு உணவு கொடுக்கின்ற காரணத்தினாலேயும், ஏழை எளியவர்கள் இதயத்திலே நிச்சயமாக ஒரு மலர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது, இன்று அவர்கள் சிரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். புரட்சித் தலைவர் அவர்களைப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வீடுகளை கட்டிக் கொடுத்த பின்னர், அவற்றைப் பார்க்க வருகை தந்த வாரியத் தலைவர் திரு. அங்கமுத்து அவர்களை, ஏழை எளியவர்கள் வரவேற்பது மகிழ்ச்சி அளிப்பதாக இருக்கிறது. ஆகவே, ஏழை எளியவர்கள் மனம் நிறைந்திருக்கின்ற காரணத்தினாலே, இன்றும், எதிர்காலத்திலும் நிச்சயமாக புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிதான் இருக்கும் என்பதற்கு இது ஒரு அச்சாரமாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களை கூறி அமர விரும்புகிறேன். எனது தொகுதியிலே ரூ. 43 இலட்சத்திற்கு ஒரு மருத்துவமனை கட்டப்பட்டு இரண்டு ஆண்டுகளாகியும் அது நடைமுறைக்கு வராமல் இருக்கிறது. காரணம், பொதுப்பணித் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் ரேம்போ என்று சொல்லக்கூடிய, வியாதியஸ்தர்களை அழைத்துச் செல்லக் கூடிய, வண்டிகளை உருட்டிச் செல்லுகின்ற ஏணிப் படிகளை கட்டுவதற்கான எஸ்டிமேட்டை போட மறந்தவிட்டதால், அதை உவியேட் பண்ணி, அந்த ரேம்போவை இப்போது கட்டி முடித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே பணம் 3, 4 இலட்சம் ரூபாய் தேவைப்படுகிறது. இந்தப் பணத்தை கொடுத்து உதவினால் விரைவிலே மருத்துவமனை நடைமுறைக்கு வரக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகும். ஆகவே, 43 இலட்சம் ரூபாய் செலவழித்தும் இந்த மருத்துவமனை திறக்கப்படாமல் இருப்பதை அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அடுத்து மாவட்ட நீதிமன்றம் அமைக்க உத்தரவிட்டு பல ஆண்டுகள் ஆகின்றன. சிகம்பானார் மாவட்டத்திற்கு மாவட்ட நீதிமன்றம் வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டு அதற்குண்டான உத்தரவும் பிறப்பிக்கப்பட்டு விட்டது. இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்னும் அந்த மாவட்ட நீதிமன்றம் வராத

[1987 மார்ச் 28] [திரு. எஸ். என். இராஜேந்திரன்]

காரணத்தை அரசு ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். ஏற்கெனவே உள்ள மாவட்ட நீதி மன்றம் அங்கிருந்து நகர்ந்துவிட்டால், வழக்குகள் பாதிக்கப்படும் என்று எண்ணுகின்ற சிலர் இதைத் தடுப்பதாக அங்கிருக்கின்ற பார் அசோசியேஷன் வழக்கறிஞர்கள் அஞ்சுகிறார்கள். ஆகவே ஒரு தீர்மானமாகவே போட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற நீதி மன்றக் கட்டிடத்திலேயே மாவட்ட நீதிமன்றம் நடப்பதற்கான இடம், வசதி அனைத்தும் இருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்டியும் கூட வரதயக்கம் காட்டுவதை இந்த அரசு சிந்தித்துப் பார்த்து விரைவிலேயே மாவட்ட நீதிமன்றம், இப்போது இயங்கி வருகின்ற நீதிமன்றக் கட்டிடத்திலேயே இயங்குவதற்கான வாய்ப்பை உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்று நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிப்காட் பிரிவு ஆரம்பிப்பதற்காக அரசால் கையகப் படுத்தப்பட்ட நிலங்கள் ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்கு மேல் இருக்கின்றன. ஆகவே, அதையும் ஆரம்பித்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, விடைபெறுகிறேன்.

* திரு. வை. பாலச்சந்திரன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1987-88 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மீது ஒரு சில கருத்துக்களை எழுதுவது இன்னும் முன்னணி இயக்கத்தின் சார்பாகச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு வழங்கி இருக்கிறார்கள். நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 1982 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற சில அசம்பாவிதச் சம்பவங்களைப் பற்றியும் அவைகள் ஏற்றப்பட்டதற்கான சூழ்நிலைகள் பற்றியும் ஆய்ந்து அறிவதற்கும் அவைகள் மீண்டும் நடைபெறாமல் இருப்பதற்கும் என்னென்ன செய்யலாம் என்பதைப் பற்றிய பரிந்துரைகளை வழங்குவதற்காகவும் நீதிபதி வேணுகோபால் கமிஷன் என்று ஒரு விசாரணைக் கமிஷனை தமிழ்நாடு அரசு நியமனம் செய்தது. அந்த வேணுகோபால் கமிஷனும் கிட்டத்தட்ட ஒரு ஆண்டு காலம் தன்னுடைய விசாரணையை நடத்தி விட்டு சில பரிந்துரைகளை வழங்கியிருக்கிறது.

[திரு. வை. பாலச்சந்திரன்] [1987. மார்ச் 28]

இந்தப் பரிந்துரைகளில் மொத்தம் 34 பரிந்துரைகள் இருந்தாலும் கூட, அவைகளை மொத்தம் 5 தலைப்புகளாகப் பிரித்து, சட்டம், நீதி நிர்வாகம், காவல்துறை நிர்வாகம், சமூகப் பொருளாதார முன்னேற்றம், பொது—என்று 5 தலைப்புகளின்கீழ் 34 பரிந்துரைகளை இந்த கமிஷன் சொல்லியிருக்கிறது. அந்த 5 தலைப்புகளில் சொல்லப்பட்டுள்ள பரிந்துரைகளில் சமூகப் பொருளாதார முன்னேற்றம் குறித்து சொல்லப்பட்டுள்ள பரிந்துரைகள், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் பொருளாதார நிலையை படம் பிடித்து காட்டுவனவாக இருக்கின்றன. இவைகள் பற்றி மாண்புமிகு நீதிபதி திரு. வேணுகோபால் அவர்கள் சொல்கிறபோது, அந்த நீதிபதி அவர்கள் **Socio-economic Progress** என்று சொல்லப்படுகிற அந்தத் தலைப்பின் கீழ் சொல்கிறார் :

“It is the socio-economic problem arising out of deprivation, unemployment, hunger, squalor, lack of proper housing facilities and civic amenities, operating against the background of anger and discontent with an increasing population and overcrowding towns and villages, which is the main reason behind these clashes in Kanniyakumari district. With the rising social and political consciousness, everybody expects more and better. The economy and infrastructure are not keeping pace quantitatively and qualitatively with the increasing demands. More hands are grasping at the limited opportunities available in Kanniyakumari district. The people in this district are vulnerable because of the socio-economic failures and frustration is concentrated here to a point where spontaneous combustion of violence is always possible. The level of spread of violence and frustration will keep increasing unless the phase and pattern of development are able to meet the growing expectations of rising numbers. Generating full employment and containing the growing regional and sub-regional disparity hold the key to solve the problem and pave the way for communal harmony and peace in this district on a permanent basis.”

என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்ற கருத்துக்களின் பின்னணி சூழ்நிலைகளாக மொத்தம் 9 சூழ்நிலைகள் இருக்கின்றன. இன்று (1) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இல்லாமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது,

1987 மார்ச் 28] [திரு. வை. பாலச்சந்திரன்]

(2) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தாங்க முடியாத அளவுக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது, (3) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பசியும், ஏழ்மை நிலையும் சகிக்க முடியாத நிலையை அடைந்து இருக்கிறது, (4) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் வீட்டு வசதிகள் மற்றும் அடிப்படை வசதிகள் இல்லை, (5) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பொருளாதாரமும், அடிப்படை வசதிகளும் பெருகி வரும் மக்கள் தேவைக்கேற்ற அளவிலோ, தரத்திலோ ஈடு கொடுப்பவையாக இல்லை, (6) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற அளவான வாய்ப்புக்களை அளவுக்கு மீறியவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. (7) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் சமூகப் பொருளாதார தோல்விகள் காரணமாக மாவட்ட மக்கள் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ளனர், (8) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் வளர்ச்சிக் கட்டமும், முறையும் எண்ணிக்கையில் பெருகி வரும் மக்களின் வளர்ந்து வரும் எதிர்பார்ப்புகளை ஈடு செய்யாத வரை வன்முறையும், வெறுப்புணர்வும் வளர்ந்து கொண்டேதான் இருக்கும், (9) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நிரந்தரமாக முழு வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குவதும், விரிவாகி வரும் வட்டார துணை வட்டார வேறுபாடுகளைக் களைவதும் தான் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வாகும் என்று அவர் கருத்துக்களைக் கூறி இருக்கிறார். இவைகளைப் பொறுத்து நிரந்தரமான பரிகாரமாக என்ன செய்யலாம் என்ற பரிந்துரைகளைக் கூட சொல்கிறார். இந்தப் பரிந்துரைகளை எல்லாம் நம்முடைய அரசாங்கம் 1986-வது ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 29 ஆம் நாளிட்ட அரசாணை எண் 916 மூலம் ஏற்றுக் கொண்டது. அதிலே 3-வது பத்தியில் அரசாங்கம் சொல்கிறது:

“ஆணைக் குழுவின் சட்ட ரீதியான பரிந்துரைகளையும், நீதி நிர்வாகம் மற்றும் காவல் துறை சம்பந்தப்பட்ட பரிந்துரைகளையும், சமுதாய, பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கான பரிந்துரைகளையும் அரசு ஏற்றுக் கொள்கிறது” என்று சொல்கிறார்கள்.

ஆகவே, நம்முடைய அரசாங்கம் அந்த நீதிபதி வைத்த பரிந்துரைகளை, பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கான பரிந்துரைகளை ஏற்றுக்கொள்வதாகச் சொல்கிறது. அந்த நீதிபதி

[வை. பாலச்சந்திரன்]

[1987 மார்ச் 28]

சொல்கிற சமுதாயப் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கான பரிந்துரைகள் மொத்தம் 9 ஆக அவர் பட்டியல் போட்டுச் சொல்கிறார்.

(1) மணவாளக்குறிச்சிப் பகுதியில் இருக்கின்ற அரிய மண் வகை ஏற்றுமதியை உடனடியாக நிறுத்தவேண்டும். படித்த, தேர்ச்சி பெற்ற, ஓரளவு தேர்ச்சி பெற்ற தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கும் வகையில் தொழில் உற்பத்திப் பணிகளைத் தொடங்க, ஏற்றுமதியாகும் அந்த மண்ணைப் பயன்படுத்தக்கூடிய வகையில் தொழிற்சாலைகள் தொடங்க அரசின் உயர்மட்டத்தில் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று அவர் சொல்கிறார். அதை ஏற்றுக்கொண்டதாக அரசாங்கம் சொல்கிறது. ஆனால் அதை நிறைவேற்றும் அளவுக்கு ஒரு திட்டம் நிதிநிலை அறிக்கையிலே சொல்லப்படவில்லை என்பது வேதனைக்குரியதாகும். ஆகவே, அதற்கான திட்டம் ஒன்றை அரசு விரைவில் அறிவிக்க வேண்டும் என்று வேண்டுகிறேன்.

(2) இரண்டாவதாக, இம்மாவட்டத்தில் மோனசைட், டைட்டானியம் கிடைப்பதால், இம்மாவட்டத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் மேம்பாட்டிற்கும் வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்கக் கூடிய வகையில், தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்படவேண்டும் என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டதாகச் சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால் திட்டங்கள் சொல்லப்படவில்லை. அது வேதனைக்குரியதாகும். இதற்கான திட்டம் ஒன்றினையும் அரசு விரைவில் அறிவிக்க வேண்டும் என்று வேண்டுகிறேன்.

(3) மூன்றாவதாக, 'கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கூட்டுத் துறையிலோ, அரசுத் துறையிலோ ரப்பரை மூலப் பொருளாகக் கொண்டு தொழிற்சாலை ஒன்றைத் தொடங்குவது, இம்மாவட்டம் பொருளாதார வளம் காணத் துணை புரியும்' என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டது என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால் திட்டங்களைக் காணவில்லை. எப்போது திட்டங்கள் அறிவிக்கப்படும் என்று கேட்பதற்கு விரும்புகிறேன்.

(4) நான்காவதாக, 'இம்மாவட்டத்தில், சுயிறு உற்பத்தித் தொழிலுக்கும், சுயிறு பொருட்கள் உற்பத்திக்கும் பெரும் அளவில் வாய்ப்பிருக்கிறது. இம்மாவட்டத்தில் மேம்படுத்தப்படக் கூடிய

1987 மார்ச் 28] [திரு. வை. பாலச்சந்திரன்]

கயிறு உற்பத்தித் தொழிலுக்கான வள வாய்ப்பை அரசு மிக நுணுக்கமாக ஆய்வு செய்யவேண்டும்' என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். அரசு ஏற்றுக் கொண்டதாகச் சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால் திட்டங்களைக் காணவில்லை ஐந்தாவதாக இம்மாவட்டத்திலுள்ள (மணியடிக்கப் பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சீக்கிரம் பேசு முடியுங்கள்.

(பிற்பகல் 1-50)

திரு. வை. பாலச்சந்திரன்: (6) ஐந்தாவதாக, இம்மாவட்டத்திலுள்ள மீன்பிடித் தொழிலை நவீனப்படுத்தினால் ஏற்றுமதி செய்வதை அதிகரிக்க வகை செய்யலாம் என்றும் அப்படி செய்வதன் மூலம் அது அரசாங்கத்திற்கு வருமானமாக அமையும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். ஏற்றுக் கொண்டதாகச் சொல்லியிருக்கிறது அரசு. ஆனால் திட்டங்களைக் காணவில்லை. எப்போது வரும் திட்டம்? (6) ஆறாவதாக, தோவாளை வட்டத்தில் சிமென்ட் தயாரிக்கத் தேவைப்படும் மூலப் பொருள் கிடைப்பதால், அரசுத் துறையில் அல்லது கூட்டுறவுத் துறையில் சிமென்ட் உற்பத்தித் தொழிற்சாலை ஒன்றை அமைப்பதன் மூலம் வேலைவாய்ப்பை அதிகரிக்கலாம் என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். ஏற்றுக் கொண்டதாக அரசு சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால் திட்டங்களைக் காணவில்லை. ஏன்? (7) ஏழாவதாக, ரப்பர் வாரியம் கடன்களையும், உதவித் தொகைகளையும் வழங்கி ரப்பர் சாகுபடிக்கு உதவி வருகிறது. அம்மாவட்டத்திலுள்ள முந்திரி சாகுபடியாளர்களுக்கும் இதுபோன்ற சலுகைகளை அளிக்க வேண்டும். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள முந்திரி சுத்திகரிப்பு ஆலைக்குத் தேவையான முந்திரி போதிய அளவில் கிடைக்க இந்திய முந்திரி வாரியம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். ஏற்றுக்கொண்டதாக அரசு ஆணை மூலமாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் திட்டங்களைக் காணவில்லை. எப்போது தருவீர்கள் இந்த திட்டத்தை? (8) எட்டாவதாக, கொல்லங் கோட்டிலிருந்து மணல்குடி வரை கடலோரச் சாலை ஒன்று அமைத்தால் அது கடலோர கிராமங்களின் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கும், மேலும் சட்டம்—ஒழுங்கு பராமரிப்புக்கும் பெரும் துணை புரியும் என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார்.

[திரு. வை. பாலச்சந்திரன்] [1987 மார்ச் 28]

ஏற்றுக்கொண்டதாக அரசாங்கம் சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால் திட்டங்களைக் காணவில்லை. இதற்கான திட்டத்தை அரசு விரைவில் தர வேண்டும் என்று வேண்டுகிறேன். (9) கடைசியாக, இம்மாவட்டத்திலே உள்ள வட்டங்களின் பரப்பளவு அதிகப் படியாக உள்ளதால், நிர்வகிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே வசதியான அளவுகளிலே மாவட்ட நிர்வாகம் முறையாகவும், சிறப்பாகவும் இருக்கும் வகையில் சிறு சிறு வட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட வேண்டுமென்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். ஏற்றுக்கொண்டதாக அரசாங்கம் சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால் திட்டங்களைக் காணவில்லை.

என்னுடைய பத்மநாபபுரம் தொகுதி, விளவங்கோடு தொகுதி கிள்ளியூர், திருவட்டார், குளச்சல் தொகுதிகளை தன்னகத்தே கொண்ட கல்குளம் தாலுக்கா என்பது இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டு மன்னர் ஆட்சிக் காலத்தில் அரண்மனை நகராக இருந்த இரணியலைத் தலைநகரமாகக் கொண்ட இரணியல் வட்டம் அமைக்கப்படும் என்று நம்முடைய மன்றத்திலே சொல்லப்பட்டது. அது இந்த ஆண்டு நடத்தித் தரப்படும் என்கூட சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அதற்கான திட்டங்களைக் காணவில்லை. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கிற கல்குளம் வட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிப்பதன் மூலம் இந்த மாவட்டத்தினுடைய பொருளாதார வளர்ச்சியை மேம்படுத்த முடியும் என்ற காரணத்தால் அதை உடனடியாக பிரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பத்மநாபபுரம் நகராட்சிக்கு குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திலிருந்து 2 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டில் ஒரு கூட்டுக் குடிநீர் திட்டத்திற்கான பரிந்துரை அரசுக்கு வந்திருக்கிறது. அதை அரசாங்கம் உடனடியாக பரிசீலித்து அனுமதி கொடுத்து திட்டத்தை விரைவில் நிறைவேற்ற ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு வாய்ப்புக்கு நன்றிகூறி அமைகிறேன்.

திரு. தமிழ்மணி: மாண்புமிக் பேரவையினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் 1987-88-ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையிலே மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியதைப்போல, டாக்டர் நாவலர் அவர்களால் அறிமுகப் படுத்தப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையை பல்வேறு கோணங்களில்

1987 மார்ச் 28]

[திரு. தமிழ்மணி]

அதனுடைய சிறப்புகளை வலியுறுத்தி பேசுகின்ற வாய்ப்பினை எனக்கு அளித்தமைக்கு முதலில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறிதல் ஆள்வினையோடு
ஐந்துடன் மாண்டது அமைச்சு”

என்று சொன்னான் வள்ளுவன். இன்றையதினம் அஞ்சாமையும், குடிப் பிறப்பும், காக்கும் திறனும் கற்றறிந்த அறிவும் முயற்சியும் ஆகிய இவ்வைந்தும் திருத்தப் பெற்ற தமிழகத்தினுடைய இதய வேந்தர், மாண்புமிகு இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களை வணங்கி இன்றையதினம் பல்வேறு திட்டங்களை சீரிய முறையில் வகுத்து தொகுக்கப்பட்டு அவையின் முன்னால் வைக்கப்பட்டிருப்பதற்காக மாண்புமிகு நாவலர் அவர்களுக்கு என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றியைக் கூறி ஒரு சில எண்ண உணர்வுகளை தெரிவிக்க நான் விழைகின்றேன்.

எதிர் வரிசையிலே உள்ள அன்புச் சகோதரர்கள், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையை இழித்தும் பழித்தும் பேசினார்கள். அப்படி பேசுவது அவர்களுக்கு கை வந்த கலை என்பதை நாம் அறிவோம். பாரதி சொன்னான் “நெஞ்சிலே உரமும் இன்றி, நேர்மைத் திறனுமின்றி வஞ்சனைகள் செய்வாரடி கிளியே, அவர்கள் வாய்ச்சொல்லில் வீரரடி” என்று சொன்னான்.

எனக்கு முன்னால் பேசிச் சென்ற அருமைத். தோழர் உண்மைக்கு விரோதமான, பொய்மைக்குச் சொந்தக்காரரான உறுப்பினர் ஒருவர் எதோ பேசி, ** விட்டு சென்றார். அவர்களைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில், சாதாரண என் போன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் மெத்த வருத்தப்படுகின்ற சூழ்நிலையிலே இருக்கின்றோம். கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் ஒருவர் அவையிலே எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும், எப்படி நடந்துகொண்டால் சிறப்பாக இருக்கும் என்று தெரியாமல் ** அநாகரிகமான முறையிலே சென்றிருக்கிறார். அதை வன்மையாக நாங்கள் கண்டிக்கிறோம்.

அடுத்தாற்போல், இன்றையதினம், வீட்டுசெதித் திட்டத்தின் மூலம் 30 லட்சம் வீடுகள் கட்டித் தரப்படும் என்று அமைச்சர்

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[திரு. தமிழ்மணி]

[1987 மார்ச் 28]

அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். 30 லட்சம் வீடுகள் எப்படி முடியும் என்று கேட்கிறார்கள்.

“தெய்வத்தான் ஆகாது எனிலும் முயற்சிதான்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும்”

என்று சொன்னான் வள்ளுவன். அத்தகைய நிலையிலே உள்ள தமிழக அரசு ஏனைய திட்டங்களைச் சீராகவும், சிறப்பாகவும் செய்கின்ற நேரத்தில் வீட்டு வசதித் திட்டத்தை மட்டும் செய்ய இயலாதா என்பதை எதிர் வரிசையில் இருக்கின்ற நண்பர்களை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அவர்கள் இன்றையதினம் எதற்கெடுத்தாலும் குறைகளைச் சொல்லியே பழக்கப்பட்டவர்கள்.

ஆகவேதான் அவர்கள் புரட்சித் தலைவரின் அகத்தில் உள்ள சிறப்புகளை எல்லாம் விட்டுவிட்டு ஏனைய குற்றங்களை மட்டும் எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அது குற்றமாக இருக்கலாம். ஆனால் நாட்டு மக்களுக்கு அது குற்றமாக இருக்கிறதா என்றால் இல்லவே இல்லை.

குறிப்பாக இன்றையதினம் எதிர் வரிசையில், எதிர் முகாமில் இருக்கிற நண்பர்கள் எங்களைப் பார்த்து ஏதோ அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இவர்களுக்குத்தான் அறிமுகம் ஆனதைப் போலவும் அவர்களுக்கு மட்டும் வேண்டியவரைப் போலவும் பேசுகிறார்கள். நாங்களும் அறிஞர் அண்ணா அவர்களிடம்தான் அரசியல் அறிவு பெற்றவர்கள், பத்திரிகை விளம்பரத்திற்காகப் பேசுகிற அருமைச் சகோதரர் திரு. ரகுமான்கான் போன்றவர்கள் சில தவறான தகவல்களை இங்கே தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஓட்டல்களுக்கு வரி போட்டுவிட்டோம் என்று சொல்லுகிறார். 2 லட்சம் ரூபாய் வருமானத்திற்கு மேல் உள்ள ஓட்டல்களுக்குத் தான் இப்போது வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர திரு. ரகுமான்கான் போன்றவர்கள் செல்லுகிற ஓட்டல்களுக்கு அல்ல. அப்படிப்பட்ட ஓட்டல்களுக்கு வரி விதிப்பதில் யாருக்கும் ஆட்சேபணை இல்லை. திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் நகரில் உள்ள ஸ்டார் ஹோட்டல்களுக்குத்தான் போவார் போல் இருக்கிறது. எனவே 2 லட்சம் ரூபாய்க்குக் குறைவாக வருவாய் உள்ள ஓட்டல்களுக்குத்தான் நாங்கள் செல்வது வழக்கம். எனவே அத்தகைய நண்பர்கள் பேசுகிறபோது அரசின் நல்ல பரிந்துரையை வரவேற்றுப் பேசினால் நன்றாக இருக்கும். அதை விடுத்து எதை எதையோ பேசுவது சாலச் சிறந்ததாக இருக்காது என்றுதான் கருதுகிறேன்.

1987 மார்ச் 28?

[திரு. தமிழ்மணி]

அடுத்து, குறிப்பாக இந்த அறிக்கையிலே எண்ணற்ற பல் நன்மைகளை நான் காணுகிறேன். பொது சுகாதாரத் திட்டத்தின் வாயிலாக 19887-88 ஆம் ஆண்டிற்கு 140 சுகாதார துணை நிலையங்களையும் 500-க்கும் மேற்பட்ட சுகாதார நிலையங்களையும் அமைக்கும் வகையில் திட்டமிடப்பட்டிருப்பதற்காக நான் அசைவரவேற்று நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல. தண்ணீர்ப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும் சரி, கல்விப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும் சரி, வேளாண்மை, நகராட்சி நிர்வாகம், சமூக நலம், பாசனம் போன்றவைகளாக இருந்தாலும் சரி, இவைகளுக்குக் கெல்லாம் சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு சிறப்பான முறையில் அதிகமான நிதி ஒதுக்கம் செய்திருப்பதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எது எப்படி இருப்பினும் என்று கடந்த 35 ஆண்டுக் கால அரசியல் வாழ்க்கையில் எந்த உணர்வோடு நான் துழைந்தேனோ அந்த உணர்வுக்கேற்ப 20 ஆம் நூற்றாண்டில் மிகச் சிறந்ததொரு திட்டமாக காலணித் திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிற அந்தப் பொற்காலத் தலைவரின் பாதாவிந்தங்களைத் தொட்டு வணங்கத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

35 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே அரசியலில் நான் அடி எடுத்து வைத்த காலத்தில் ஏழை எளிய மக்கள், சாலை ஓரத்தில் இருப்பவர்கள், வேலை அற்றவர்களாக தங்கள் காலில் செருப்பு இல்லாமல், தலையில் எண்ணெய் இல்லாமல் இருப்பதைப் பார்த்து நானும் அப்படியே இருப்பேன் என்றேன். ஆனால் அந்த நிலைமை மாற இன்றையதினம் என் வாழ்நாளில் என்னுடைய தலைவர் தமிழக முதல்வர் அவர்கள் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதுதான் ஏழை எளியவர்களுக்கு இலவசமாக காலணி வழங்கும் திட்டம். அந்தத் திட்டத்தை நான் மனமார இரு கரம் கூப்பி வணங்கி வரவேற்கிறேன். அந்தக் காலங்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காரணம் 35 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நான் சாதாரண தொண்டனாக, காலில் செருப்பு அணியாமல் இருந்தேன். என்றைக்கு நாட்டில் உள்ள லட்சோப லட்சம் மக்கள் தங்கள் காலில் செருப்பு அணிகிறார்களோ அந்தக் காலம் வரை நானும் காலணியை அணியமாட்டேன் என்று சொல்லியிருந்தேன். ஒரு திருமணத்திற்கு எனது தலைவர் அவர்கள் வந்திருந்தபோது என்னைப் பார்த்து நீயும் காலணி அணிய வேண்டும் என்று

[திரு. தமிழ்மணி]

[1987 மார்ச் 28]

சொன்னார்கள். நானும் அணிகிறேன் என்று சொன்னேன். அவ்வாறு அணிகிற சந்தர்ப்பத்தை இன்றையதினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர்—எனது இதய தெய்வம் அவர்கள் அளித்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடியுங்கள். தொகுதி பற்றி பேசுங்கள். இன்னும் 2 பேர் பேச வேண்டும். முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. தமிழ்மணி : அந்தத் தலைவருக்கு நான் இந்த நேரத்தில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து முட்டுக்காடு பகுதியில் 90 ஏக்கர் நிலம் வேண்டும் என்று இங்கே சுட்டிக்காட்டியு் பேசினார்கள். முட்டுக்காடு என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்ததாகும். அந்தத் திட்டத்திற்காக நான் மாண்புமிகு மீன்துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் சென்று சொல்லி அதற்குத் தேவையான நிலங்களை ஒதுக்கவும், மத்திய அரசிடமிருந்து பெற வேண்டிய நன்மைகளைப் பெறவும் முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டேன். அவர்களும் அதைச் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதைச் சொல்லாமல் பொய்யான தகவல்களை, தவறான தகவல்களைக் கொடுத்து பத்திரிகை விளம்பரத்தை நாடுகிறார்கள் என்றால் அதை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தயாராக இல்லை. அது சரியான தகவல் அல்ல என்று மட்டும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மேலும் எனது தொகுதியைப் பொறுத்தவரை அது மிகவும் பின்தங்கிய ஏழை எளிய மக்களையும் மீனவர்களையும் பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்களையும் கொண்ட பகுதியாக இருக்கிற காரணத்தால் அதற்கு பல்வேறு திட்டங்கள் தேவை என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 2-00)

எனது எண்ண உணர்வுகளைச் சொல்லுவதற்கு அருள்கூர்ந்து துணைத் தலைவர் அவர்கள் 5 நிமிடம் அவகாசம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம் நான் என்றோ ஒரு நாள் பேசுகின்றவன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன் அனுமதியோடு அவையின் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப் படுகிறது.

1987 மார்ச் 28]

6. அரசினர் தீர்மானம்.

விதி 32-ஐத் தளர்த்தல்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“சட்டப் பேரவையின் ஒவ்வொரு நாள் கூட்டத்தின் முதல் ஒரு மணி நேரம் வினாக்கள் கேட்டு விடையளிப்பதற்கென்று ஒதுக்கப் பெற வேண்டும் என்றுள்ள தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை விதி 32-ஐ 31-3-1987 ஆம் தேதி அன்று தளர்த்தி அரசினர் அலுவல்கள் எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, ஒருமனதாக நிறைவேற்றப் பெற்றது.

5. வரவு-செலவுத் திட்டம், 1987-88, பொது விவாதம்—(தொடர்ச்சி)

திரு. ஆர். செங்காளியப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய 1987-88 ஆம் ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய ராசியோ என்னவோ தெரியவில்லை, எப்போது பார்த்தாலும் சபாநாயகர் அவர்களும், துணை சபாநாயகர் அவர்களும் கடைசியில், நேரம் முடியும்போது பேச வாய்ப்புக் கொடுக்கிறார்கள். அன்றைக்கு அப்படித்தான் மூன்று நிமிடங்களுக்குள் முடித்துக் கொண்டேன். பேச அனுமதிப்பதாக இருந்தால் 10 நிமிடங்களாவது அனுமதித்தால்தான் பேசலாம். இல்லாவிட்டால் பேசாமல் உட்கார்ந்து விடுகிறேன். நான் சண்டை போடுபவன் அல்ல, வயதானவன். சண்டை போடுகிறவர்களுக்கு அதிகம் கொடுக்கிறார்கள். பல தடவை நேரிடையாகக் கேட்டாலும் டைம் கொடுப்பதில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேசுங்கள்.

திரு. ஆர். செங்காளியப்பன் : துணை சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் உண்மையிலேயே பல ஏழையெளிய மக்களுக்கு பல நன்மைகளைச் சொல்லியிருந்தாலும் சில

[திரு. ஆர். செங்காளியப்பன்] [1987 மார்ச் 28]

இனங்களிலே ஏழையெளிய மக்களை பாதிக்கக்கூடிய அளவிற்கு வரி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரண ஏழையெளிய மக்கள் உரன் பஸ்ஸில் செல்லுகிறார்கள். பஸ் கட்டணத்தை உயர்த்தி யிருப்பதானது உண்மையிலேயே அவர்கள் கஷ்டப்படுகிற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அதேபோல செங்கல் போன்ற கட்டுமானப் பொருள்களுக்கு வரி உயர்த்தியதால் சாதாரண ஏழையெளிய மக்கள் வீடு கட்ட முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் நீங்கள் இந்த வரியை ரத்து செய்ய வேண்டும். ஏழையெளிய மக்களை பாதிக்கக்கூடிய வரிகளை நீங்கள் ரத்து செய்ய வேண்டும். தனவந்தர்களுக்கு வரி விதிக்கலாம், பணக்காரர்களுக்கு வரி விதிக்கலாம், ஆலை அதிபர்களுக்கு நீங்கள் வரி விதிக்கலாம். அதை நாங்கள் வேண்டாம் என்று கூறவில்லை. அதன் மூலம் ஏழையெளிய மக்களுக்கு நல்ல அம்சங்கள் செய்ய முடியும். ஆகவே இந்த வரிகளை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வறட்சியைப் பற்றி எல்லா உறுப்பினர்களும் பேசினார்கள். இந்த வறட்சியால் தமிழகம் முழுவதும், ஒரு சில பகுதியைத் தவிர பெரும்பாலான கிராமங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குடிதண்ணீர் இல்லாமல் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலே என்னுடைய தொகுதியான சிங்காநல்லூரை எடுத்துக் கொண்டால் உண்மையிலேயே குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லாமல் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கேயுள்ள ஆட்சித் தலைவர் சிரமப்பட்டு எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். இருந்தாலும் போதுமான அளவிற்குத் தண்ணீர் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகவே தண்ணீர் கொடுப்பதற்குண்டான எல்லா நடவடிக்கை களும் எடுப்பதற்காக அதிக நிதியை ஒதுக்கி ஏழையெளிய கிராம மக்களுக்கு குடிதண்ணீர் கொடுப்பதற்குண்டான ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளின் கிணறுகளில் மோட்டார்கள் ஓடுவது கிடையாது. ஆகவே விவசாயிகளுக்கு விதிக்கும் கட்டணத்தை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் இரண்டு ஏக்கருக்குக் கீழேயுள்ளவர்களுக்கு கட்டணத்தை தள்ளுபடி செய்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் இரண்டு

1987 மார்ச் 28] [திரு. ஆர். செங்காளியப்பன்]

ஏக்கருக்கு மேலேயுள்ளவர்களுக்கு மினிமம் சார்ஜ் ஒரு ஹார்ஸ் பவருக்கு 75 ரூபாய் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நிறைய இடங்களில் மோட்டார்கள் ஒவெதில்லை. குடிக்கவே தண்ணீர் இல்லாத நிலையில் விவசாயிகள் ஒரு ஹார்ஸ் பவருக்கு 75 ரூபாய் கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால் அது அவர்களுக்குச் சிரமமாக இருக்கிறது. அதை மறு பரிசீலனை செய்து அப்படிப்பட்ட ஏழை விவசாயிகளுக்கு, மோட்டார் ஓடாத விவசாயிகளுக்கு கட்டணத்தை, மினிமம் சார்ஜை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதனாலே விவசாயிகள் இன்று நிரம்ப சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கடன் உதவி கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அதை மனதார வரவேற்கிறேன். வட்டியைத் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறீர்கள். அதை வரவேற்கிறேன். இன்றைக்கு வறட்சி அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் அவர்கள் திருப்பிக் கட்டுவதற்கான காலக்கெடுவை கொஞ்சம் நீட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்று பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் பெரும் அவதிக்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரிலிருந்து கைத்தறி அமைச்சர் வரையில் பேசியாகி விட்டது. இன்று நிலைமை என்னவென்றால், இன்னும் அபிவிருத்தி ஏற்படவில்லை. எல்லாக் கட்சியினரும் ஒருமனதாக 10 நாட்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்தோம். 3 ஆண்டுக் காலமாக பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் பட்டினியில் கிடந்து, நூற்றுக் கணக்கானவர்கள் இறந்துவிட்டார்கள். அரசு, ஏழை மக்களுக்காக பல கோடி ரூபாய்களை செலவழிக்கிறது. ஆனால் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் இந்த நாட்டில் பிறந்தவர்கள் இல்லையா? இந்த அரசாங்கத்தைத் தவிர வேறு யாரிடம் அவர்கள் தங்கள் குறையைச் சொல்ல முடியும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இது பற்றி பல முறை சொல்லியாகிவிட்டது. மத்திய அரசு, இந்தப் பஞ்சாலைகளில் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது, ஆகையால் இந்த ஆலைகளை எடுக்க முடியாது என்று சொல்லுகிறது. அதே நேரத்தில் நீங்களும் அப்படிச் சொல்லுகிறீர்கள். திரு. சின்னராஜ் அவர்கள் கேள்விக்கு பதில் அளிக்கும்போது, 'எடுப்பதாக இல்லை' என்று கைத்தறி

[திரு. ஆர். செங்காளியப்பன்] [1987 மார்ச் 28]

அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். நாம் 2, 3 ஆலைகளை எடுத்திருக்கிறோம். அவற்றில் நஷ்டம் ஏற்படவில்லை. நாம் அதற்கு அரசாங்க மூலதனம் போடவில்லை. அங்கே என்ன செய்திருக்கிறோம் என்றால், சேல்ஸ் டாக்சில் சலுகை கொடுத்திருக்கிறோம், எலக்ட்ரிசிட்டியில் சலுகை கொடுத்திருக்கிறோம். நஷ்டத்தில் ஒரு பகுதியை நாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டோம். 25 சதவிகிதம் சம்பளத்தை நாங்கள் குறைத்துக் கொண்டோம். தொழிலாளர்கள் 3, 4 மாதங்களாக முக்கால் சம்பளம் பெற்றுக் கொண்டு, அந்த மில்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே அரசு அவற்றை தேசிய உடைமை யாக்க வேண்டாம். மத்திய அரசுக்கும் அந்தக் கொள்கை இல்லை. உங்களுக்கும் அந்தக் கொள்கை இல்லை. குறைந்த பட்சம் ஸ்டீஹரி, ஜெயலட்சுமி, ஜோதி மில்களைப் பொறுத்து செய்யுங்கள் என்று சொல்லுகிறோம். நஷ்டத்தை நாங்கள் ஒத்துக் கொள்கிறோம். எங்கள் பங்கைக் குறைத்துக் கொள்கிறோம். அரசாங்கமும் சலுகை கொடுத்தால் எல்லோருக்கும் வேலை வாய்ப்பு அளிக்க முடியும். அவர்கள் பட்டினி கிடக்கிறார்கள். அவர்கள் சாவதைக் காட்டிலும், தொழிற் சங்கத் தலைவர்களாகிய நாங்கள் சாகலாம் என்றுதான் 10 நாட்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்தோம். திரு. அரங்கநாயகம் வந்தார்கள், சமாதானம் சொன்னார்கள். அதை ஏற்றுக் கொண்டோம். நீங்கள் 2 ஆலைகளைத் திறந்தீர்கள். இன்னும் 5, 6 ஆலைகள் கோவையில் இருக்கின்றன. புதுக்கோட்டையில் இருக்கிறது. நான் சொன்ன அடிப்படையில் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். நிறைய மூலதனம் இட வேண்டாம். நீங்கள் சில சலுகைகளைச் சொல்லி, எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்றுதான் கேட்கிறோம். தயவுசெய்து அந்த ஆலைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்திலே, பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் நாங்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்த நேரத்தில் ஒரு போராட்டம் துவங்கினார்கள். தலைவர்கள் சாகும் வரை உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள் என்று உணர்ச்சி வயப்பட்டு பஸ் மறியல் செய்தார்கள். எனவே அவர்கள் மேல் கேஸ் போட்டார்கள். அந்தக் கேஸ்களை வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று சொன்னோம். சட்ட அமைச்சரவர்களும் அதை ஒத்துக் கொண்டார்கள். அங்கேயிருந்து ரிப்போர்ட் அனுப்பச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆலைக்கு வேலைக்கு செல்ல வேண்டியவர்கள்,

[1987 மார்ச் 28] [திரு. ஆர். செங்காளியப்பன்]

இதனால் அவர்கள் தினமும் 50 ரூபாய் சம்பளம் இழக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. வாரம் ஒரு முறை வாய்தா போடுகிறார்கள். அந்தக் கேஸ்களை வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என் தொகுதியில் பிளமேடு என்ற நகரம் இருக்கிறது. அங்கே ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்குப் பக்கத்தில் 1979 ஆம் ஆண்டு உணவுக் கார்ப்பரேஷனுக்காக நூற்பச்சுணத்தான எக்கர் நிலங்களை அரசாங்கம் ஏடுத்துக் கொண்டது. அரசாங்கம் கையகப்படுத்தி, அதில் கட்டிடங்கள் கட்டி, 4 ஆண்டுக் காலமாக எஃப்.சி.ஐ. நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு இன்னும் பணம் கொடுக்கவில்லை. பணம், உணவுக் கார்ப்பரேஷனிலிருந்து கலெக்டருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. நிதி அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து ஒரு ஆர்டர் வா வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதாவது, அரசாங்கத்திடமிருந்து ஒரு ஆர்டர் வா வேண்டும். ஒரு எக்கர், இரண்டு எக்கர் வைத்தள்ள சாதாரண எழை விவசாயிகள் அவர்கள். அவர்களுக்கு இன்னும் பணம் கிடைக்கவில்லை. 1979-லிருந்து 1986 வரை பணம் கிடைக்கவில்லை. அதைச் சிந்தித்து, சிக்கிரத்தில் பைலைப் பார்த்து, நிதி அமைச்சரவர்கள் ஆர்டரை அனுப்பி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கோவையில் கலெக்டர் ஆபீசில் பணம் இருக்கிறது. ஆர்டர் போட்டால், பணத்தைப் பிரித்துக் கொடுப்பார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் சின்னவேலன்ட்டி குளம் என்ற திட்டத்திற்காக வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கே 100-க்கும் மேற்பட்ட விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் நிலங்களை ஒப்படைத்து விட்டார்கள். ஆட்சேபணை இல்லை என்றும் எழுதிக் கொடுத்து விட்டார்கள். அவர்களுக்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு வேறு இடத்தில் விவசாயம் செய்யவேண்டும். அவர்களுக்கும் உடனடியாக அந்தத் தொகையைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆர். செங்காளியப்பன்] [1987 மார்ச் 28]

அதே நேரத்திலே இன்று நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது இதுவரையிலே பல உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். அவர்கள் பல கோரிக்கைகளை வைத்தார்கள். அதையெல்லாம் மனதிலே வைத்து நீங்கள் தாராளமாக தமிழக ஏழை மக்களின் நல்வாழ்விதற்காக உள்ள திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 2-10)

மீண்டும் பஞ்சாலைகளையும் மனதிலே வைத்து நிதி அமைச்சர் அவர்கள் செயலாற்ற வேண்டும். அவர்கள் மனது வைத்தால் தான் நடக்கும். இந்த 2 ஆலைகளை எடுப்பதற்குக் கூட அவர்கள் தொழிலாளர் நலத் துறையை ஏற்றதற்குப் பின்னாலே, நாங்கள் பேசியதற்குப் பின்னாலே தான் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மூலமாகத்தான் முடிவெடுக்கப்பட்டது. அவருக்கு இலாகா மாற்றம் ஏற்பட்ட பிறகு அது கிடப்பிலே போடப்பட்டு விட்டது. அந்த ஆலைகளை தயவுசெய்து மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு வாய்ப்பினைக் கொடுத்ததற்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

*திரு. கே. பி. கே. சேகர்: மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அவர்களின் 1987-88 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த மாமன்றத்திலே மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களாலே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்ற எல்லா திட்டங்களையும் வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்கின்ற நேரத்தில், பாதிக்கப்பட்ட ஆதி திராவிட மக்கள், அருந்ததிய சமூகத்தைச் சார்ந்த மக்கள் நீண்ட காலமாக ஒரு பாதுகாப்பு இல்லாமல், செய்கின்ற தொழிலுக்கு உத்தரவாதம் இல்லாமல் இருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட மக்களுக்கு வாழ்வு அளிக்கின்ற வகையிலே இன்றைக்கு ரூ. 20 கோடி திட்டத்திலே, காலணி வழங்கும் திட்டத்தை மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கின்றார்கள். அதற்கு அருந்ததிய சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்றைக்கும் நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள்,

1987 மார்ச் 28] [திரு. கே. பி. கே. சேகர்]

நேரம் இல்லாத காரணத்தினாலே, என்னுடைய தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட விவரங்களை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய செங்கற்பட்டு மாவட்டம் மிகப் பெரிய பரப்பளவு கொண்ட மாவட்டமாகும். அதே நேரத்திலே சிறிய சிறிய அளவிலே இருக்கின்ற மாவட்டங்களை எல்லாம் பிரிக்கின்ற இந்த நேரத்திலே பெரிய பரப்பளவுள்ள செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தை பிரித்து, செங்கற்பட்டை தலைநகரமாகவும், காஞ்சியைத் தலைநகரமாகவும், திருவள்ளூரை தலைநகரமாகவும் ஆக்கி செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிறிய மாவட்டங்களாக இருக்கின்ற மாவட்டங்களில் எல்லாம் போக்குவரத்துக் கழகங்கள் இருக்கின்றன. பெரிய மாவட்டமாக இருக்கின்ற பேரறிஞர் அண்ணா பிறந்த எங்கள் மாவட்டத்திற்கு என்று தனியாக அரசுப் போக்குவரத்துக் கழகம் இதுவரைக்கும் இல்லாமல் இருக்கின்றது. அந்தக் குறையை தயவுசெய்து மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நிறைவேற்றித் தர வேண்டும். எங்களுடைய செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கு தனியாக போக்குவரத்துக் கழகம் தொடங்கி அதற்கு புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் அவர்கள் பெயரை வைக்க வேண்டும் என்றும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, என்னுடைய தொகுதியில் பழவேற்காடு என்ற பகுதி இருக்கின்றது. இந்த இடத்திற்கும் திருப்பாவலை என்ற இடத்தில் உள்ள காவல் நிலையத்திற்கும் 10 கிலோ மீட்டர் தூரம் இருக்கின்றது. அங்கே உள்ள மீனவ மக்கள் இடையிலே அடிக்கடி தகராறு ஏற்படுகின்றது. அங்கே விரும்பாத சம்பவங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றது. அந்தப் பகுதியிலே ஒருவர் கடந்த ஒரு வாரத்திற்கு முன்னர் கொலை செய்யப் பட்டிருக்கின்ற நிலைமை கூட ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அங்கு அடிக்கடி நடக்கின்ற ஒரு நிகழ்ச்சியாக கொலை நடந்து வருகிறது. ஆகவே அந்த பழவேற்காடு பகுதிக்கு என்று தனியாகவே ஒரு காவல் நிலையம் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, என்னுடைய தொகுதியிலே தீ அணைப்பு நிலையம் வேண்டுமென்று நீண்ட நெடுநாட்களாக வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறோம். அந்த தீ அணைப்பு நிலையத்தினை அரசு

[திரு. கே. பி. கே. சேகர்] [1987 மார்ச் 28]

உருவாக்குவதற்கு இருக்கிறது. அதற்கு எனக்கு உறுதியளித்திருக்கின்றது. அப்படி இருந்தாலும் அந்தப் பணிகள் தொடங்கப்படாமல் இருக்கக்கூடிய ரூபநிலை இருக்கின்றது. ஆக பொன்னேரியில் ஒரு தீ அணைப்பு நிலையம் அவசியம் வேண்டும். மணலி புதுநகரிலே தீ அணைப்பு நிலையம் ஒன்றையும் உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, சென்னை திருவொற்றியூர், பொன்னேரி—பஞ்சட்டி நெடுஞ்சாலையிலே ஏரனாலூர் என்ற இடத்திலே ஒரு ரயில்வே மேம்பாலம் கட்டுகின்றார்கள். அந்த மேம்பாலத்தினுடைய பணியினை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கடந்த மாதம் 20 ஆம் தேதி என்னுடைய தொகுதிக்குச் சற்றுப்பயணம் வருகின்ற நேரத்திலே அந்த பாலம் கட்டுகின்ற பணி நடக்கின்றதைப் பார்வையிட்டார்கள். அதுபோலவே நம் நெடுஞ்சாலைத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் கடந்த மாதம் 24 ஆம் தேதி வருகை தந்தபோதும் அந்த பாலத்தினுடைய பணியினை பார்வையிட்டார்கள். ரூபாய் 1½ கோடி திட்டத்திலே தமிழக அரசும் மத்திய அரசும் சேர்ந்து கட்டும் அந்த பாலத்தினுடைய பணி முடிவடையும் தருவாயில் இருக்கின்றது. ஆனால் அந்த பாலத்தை இணைக்கின்ற பாதையினுடைய பணி தொடங்கப்படாமல் இருக்கின்றது. மிக விரைவிலே அந்த பாதையை அமைக்கும் பணியினை உடனடியாக உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்வதோடு நெடு நாட்களாக பாதையிலே விடப்பட்டிருக்கின்ற வயக்காடு பாலம் என்ற பணியினையும், பாதையிலே விடப்பட்டிருக்கின்ற அந்த பணியினையும் விரைவில் முடிக்க வேண்டும். அந்தப் பணியை இப்போதுதான் தொடங்கியிருக்கின்றார்கள். அந்தப் பணியினை வருகின்ற மழை காலத்திற்குள்ளாகவே முடித்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியிலே நீண்ட நெடுநாட்களாக குசஸ்த்தலை ஆற்றின் குறுக்கே, நாப்பாளையம் என்ற இடத்தில் பாலம் கட்டி அதுவும் பாதையிலே நின்று கொண்டிருக்கின்றது. அந்தப் பணி முடிக்கப்படாமல் டெல்லி உச்ச நீதிமன்றத்திலே வழக்கில் இருக்கின்றது. அந்த காரணத்தினாலேயே அது அப்படியே இருக்கின்றது. தமிழகத்தினுடைய அரசு சார்பில் அரசு வழக்கறிஞர்கள் அந்த

1987 மார்ச் 28] [திரு. கே. பி. கே. சேகர்]

வழக்கை வேகமாக முடிக்கிவிட்டு, அந்த வழக்கை அவர்கள் முடித்து, அந்தப் பாலத்தை முடித்துத் தர வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு வறட்சிப் பகுதியாக செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலே ஒரு பகுதியை மட்டும் அறிவித்திருக்கின்றார்கள். ஆனால் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலே எல்லாப் பகுதிகளையும் வறட்சி தாலுக்காக்களாக அறிவித்து அந்தப் பகுதிகளுடைய வறட்சிப் பணிகளை தீவிரமாக முடிக்கிற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனது தொகுதியில் மண் மேடிட்டு இருக்கின்ற ஏரிகளை மராமத்து செய்து, கரைகளை வலுப்படுத்தித் தர வேண்டும். வேலையில்லாமல் இருக்கின்ற விவசாயக் கூலிகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கின்ற வகையிலே உத்தரவாதம் கொடுத்து அந்தப் பணியினை செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய பொன்னேரி தொகுதியிலே இருக்கின்ற தாலுக்கா மருத்துவமனையில் காலரா பிரிவு, சிறிய ரத்த சேமிப்பு நிலையம் போன்ற வசதிகளை செய்து கொடுக்க வேண்டும். அங்கே ஆம்புலன்ஸ் வண்டி இல்லாமல் நெடுநாட்களாக இருக்கின்றது. அந்த மருத்துவ மனைக்கு ஆம்புலன்ஸ் வண்டி வழங்குவது முக்கியம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல. அந்தப் பகுதியிலே போஸ்ட் மார்ட்டம் செய்கின்ற ஒரு இடம் ஊருக்கு மத்தியிலே இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, 10 நாட்களுக்கு அல்லது 15 நாட்களுக்கு முன்னால் இறந்து அழுகிய நிலையில் உள்ள பிணங்கள் வருகின்ற காரணத்தினால், அந்த பகுதியிலே பெருத்த ஊர்நாற்றம் ஏற்படுகின்றது. அதனால் அந்தப் பகுதியிலே சுகாதார வசதி பாதிக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கின்றது. ஆக போஸ்ட் மார்ட்டம் செய்கின்ற இடத்திற்கு ஒரு குளிர்ப் பதன அறை அமைத்துத் தர வேண்டும் என்றும், அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனக்கு வாய்ப்பினை கொடுத்ததற்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜெ. ராஜாபாபு : மாண்புமிகு பேரவையினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சார்ந்திருக்கின்ற இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் சார்பில் என்னுடைய கருத்தை இந்த

[திரு. ஜே. ராஜாபாபு] [1987 மார்ச் 28]

மாமன்றத்திலே கூற விரும்புகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே சில குறைபாடுகளைக் கோட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பாக உணவுப் பண்டங்களின் மீது விதிக்கப்பட்டுள்ள வரி சாதாரண மக்களை மிகவும் பாதிக்கும்.

அதைப்போல, கட்டடம் கட்டுவதற்குத் தேவையான மரம், ஆஸ்பெஸ்டாஸ் சீட், செங்கல் போன்றவைகளின் மீது விதிக்கப் பட்ட வரிகளை குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் ஏழையெளிய தொழிலாளர்களின் வேலைவாய்ப்பை குறைக்கின்ற தடைக் கல்லாக அது இருக்கும் என்றும், ஏழையெளிய மக்கள் கட்டுகின்ற வீடுகள் இதனால் பாதிப்புக்குள்ளாகும் என்பதையும் நான் இங்கே கூறிக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போலவே, இப்போது தமிழகத்திலே வறட்சி நிலைமை இருக்கின்றது. அந்த வறட்சி நிலைமையைத் தீர்க்கும் பணிகளை தீவிரமாக முடுக்கிவிட்டு, கிராமப் பகுதிகளிலே இருக்கின்ற குடிநீர் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுபோலவே காலணி திட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். அதே சமயத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட, வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழ் உள்ள மக்களுடைய அன்றாடப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு திட்டவட்டமான திட்டத்தைத் தீட்ட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோலவே கிராமப்புறத்திலே இருக்கின்ற ஏழையெளிய மக்களுக்கு உள்ள வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை தீர்க்க நிதிநிலை அறிக்கையிலே எந்தத் திட்டமும் இல்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்துவதற்கு உரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதை குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினையைத் தீர்க்க மத்திய அரசும், பாரதப் பிரதமர் மாண்புமிகு ராஜிவ் காந்தியும் எடுத்து வரும் பல முயற்சிகளுக்கு தமிழக அரசு தருகின்ற ஆதரவை

1987 மார்ச் 28] [திரு. ஜெ. ராஜாபாபு]

மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறேன். இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினை களுக்கு ஒரு அரசியல் தீர்வை ஏற்படுத்தி இலங்கைத் தமிழர்களின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண வேண்டும். அதற்கு மாறாக சில அரசியல் கட்சிகள் இப்பிரச்சினையை அரசியல் முதலீடாக கருதுவதை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கின்ற குறைபாடுகளை இந்த மாமன்றத்திலே எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கின்ற சாலை வசதிகள் சரியான முறையிலே இல்லை, அங்கே மாட்டு வண்டிகள் செல்வதற்குக் கூட மிகவும் கஷ்டமான நிலைகள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக படவேட்டிலிருந்து கண்ணமங்கலத்துக்கும், மாதிரி மங்கலத்திலிருந்து ஆத்துவாம்பாடிக்கும் கண்ணமங்கலம் என்ற இடத்திலிருந்து கீழ் அரசம்பட்டுக்கும், கண்ணமங்கலம் என்ற இடத்திலிருந்து ஆற்காடுக்கும் சரியான சாலை வசதிகளை அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 2-20]

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள பள்ளிகளைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். 14-8-1986 அன்று எனது தொகுதியிலுள்ள கந்தவாசலில் உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக மாற்ற ரூபாய் 25,000 கட்டியும், அதேபோல் 23-8-1985 அன்று கீழ் பெண்ணாத்தூரில் உள்ள அரசு உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக மாற்ற பணம் கட்டியும், இதுவரை அரசு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. ஆகவே அரசு இந்த ஆண்டிலேயே அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும், மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலும் கட்டிடங்கள் சரியான முறையில் இல்லை என்பதனை இந்த அரசுக்கு பல முறை சுட்டிக்காட்டியும் இது வரையில் எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. குறிப்பாக கீழ் அரசம்பட்டு, பெண்ணாத்தூர், கம்மவான் பேட்டை, கன்னியம்பாடி, சந்தவாசல், ஏ. கே. படவேடு, அத்தியூர் போன்ற இடங்களிலுள்ள பள்ளிகளில் சரியான முறையில் கட்டிடங்கள் கட்டப்பட வேண்டும்.

[திரு. ஜே. ராஜாபாபு] [1987 மார்ச் 28]

அடுத்து, எனது தொகுதியில் பெரும்பாலான மக்கள் விவசாயத்தையே செய்து வருகிறார்கள். இங்கே கரும்பு உற்பத்தி அதிகமாக உள்ளது. எனவே அரசு, போளூர் பகுதியில் கரும்பு ஆலையை நிறுவ வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள அமிர்தி பகுதியில் உள்ள மிருகக் காட்சி சாலையை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று நான் அரசை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள மக்கள் நீண்ட நெடுநாட்களாக ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற செண்பகத் தோப்பு அணைத் திட்டத்தைப் பற்றியும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதான பதிலுரையின்போது அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய பகுதியில் இருக்கின்ற பல்வேறு ஏரிகள் தூர் எடுக்கப்படாமல் பாழ்பட்டுக் கிடக்கின்றன. அவற்றை துரிதமாக தூர் எடுக்க அரசு உத்தரவிட வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கஸ்தம்பாடி பகுதியில் அரசின் புறம்போக்கு நிலம் 300 ஏக்கர் உள்ளது. இந்நிலத்தில் அரசு ஒரு சிறிய தொழிற் பேட்டை அமைக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு இப்பகுதியில் ஒரு தொழில் நுட்பக் கல்லூரியை அமைத்திட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள பட்டுக்கோட்டை அழகிரி போக்குவரத்துக் கழகத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கும் பொழுது, ஒரு பிரிவிற்கு பெருந்தலைவர் காமராஜர் பெயரை வைக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல புதிய மருத்துவ பல்கலைக் கழகம் துவக்க இருப்பதாக மாண்புமிகு சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் நேற்றைய தினம் கூறினார்கள். இந்த ஆண்டு தொடங்கப்படும் மருத்துவ பல்கலைக் கழகத்திற்கு அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்களின் பெயரை சூட்ட வேண்டுமென்று கோரி வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி இத்துடன் என் உரையை முடிக்கின்றேன்.

1987 மார்ச் 28]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, 31-3-1987 செவ்வாய்க்கிழமை காலை 10-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2-23 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

7. பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்ற ஏடுகள்.

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.
எனுவமில்லை.

(ஆ) அறிக்கைகள், அறிவிக்கைகள், ஏனைய தாள்கள்.

85. 1980-81 ஆம் ஆண்டிற்கான தமிழக அரசின் கணக்குகள் மற்றும் அவ்வாண்டிற்கான இந்தியத் தணிக்கைத் துறைத் தலைவரின் சிவில் அறிக்கையில் பொதுப் பணித் துறை குறித்த பத்திகள் மீதான பொதுக் கணக்குக் குழுவின் நாற்பத்தாறாவது அறிக்கை.

86. 1981-82 ஆம் ஆண்டிற்கான தமிழக அரசின் கணக்குகள் மற்றும் அவ்வாண்டிற்கான இந்தியத் தணிக்கைத் துறைத் தலைவரின் சிவில் அறிக்கையில் பொதுப் பணித் துறை குறித்த பத்திகள் மீதான பொதுக் கணக்குக் குழுவின் நாற்பத்தேழாவது அறிக்கை.

87. இந்தியத் தணிக்கைத் துறைத் தலைவரின் 1982-83 மற்றும் 1983-84 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான அறிக்கைகளில் (வணிகம்) உணவு மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத் துறை குறித்த பத்திகள் மீதான பொது நிறுவனங்கள் குழுவின் நாற்பத்தேட்டாவது அறிக்கை.